Nie pożycza się do domu.

ALBERTI JNES
E Societate JESV,
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIÆ VII.

CASTIS,
Verecundisq; Salibus,
IN GRATIAM
Studiosæ Iuuentutis,
intertextæ.

EDITIO SECVNDA.
Correctior, & locupletior,
Ab ipsoq; Auctore recognita.

Superiorum Permissu.

CRACOVIÆ,
Apud LVCAM KVPISZ, *S. R. M. Typographum. Anno Dñi,* M. DC. LV.

Nostri Adolescentes, vbi primum ad Rhetoricam lucem enascuntur; nihil sibi videntur sapere, nisi insipidum aliquem, & lasciuulum Poëtam præ manibus habeant, &c. Nolo tamen armata alicuius Palladis fulmine, tanquam Aiaces, fuerint prosternendi: Sat erit arma quadam lusoria in eos intendere, & sensim ex Adonidis carceribus extractos; ad castiores Acroamatum Salinas inuitare. Sanct. Leo, Flor. ser. 1. q. 3.

Volo sauire nonnisi per Iocos, dicacesq; Facetias: nec oluscula mea, sine Salillo & Acetario quicquam sapiunt. In quo nemo mihi damnum grauitatis obijciat; nam & Socrates, quantum barbatorum hominum fuit vnquã in Gracia, homo grauissimus, Ironijs, ac Iocis, Acuminibus, Facecijs, Argutijs, Sophistarum Nationem impetebat, &c. Idem, ibidem; pag. 50.

Magnæ Spei Adolescenti,

Jllustri, ac Magnifico Domino,

D. STANISLAO LVBOMIRSKI,

Comiti in Wiśnicz;

ILLVSTRISSIMI Domini,

D. GEORGII LVBOMIRSKI,

Comitis in Wiśnicz;

Supremi Regni Poloniæ

MARESCHALCI,

Generalis Cracouiensis, Scepusien: Chmielnicen: &c. &c.

CAPITANEI

PRIMOGENITO FILIO.

Auctor Felicitatem.

AMicas Fluminum Musas, ad Gentilitium FLVMEN tuum duco Illustrissime ac Magnifice DOMINE. Næ illæ hîc dotalem Peneum; næ Heliconios, A-

gani-

ganipeosq; Fontes melius inueniant. Patrius Illustrissimæ Domûs Tuæ SRZENIAWA, omne id illis pollicetur, imò exhibet, quicquid fabulosa Antiquitas in suis Fluminibus, ingeniosè magis quàm verè ijsdem transcripsit. Nec est, cur propositi mei rationes exponam, cum exilem hunc Libellum, Tuo Nomini eo consecratum. Sanè postulabat hoc à me, egregia Illustrissimi Parentis Tui, in Studia eiusmodi propensio, & rara inter Purpuratos eruditio: postulabat Tua in Literario puluere contentio; exigebant magni illi in Palladia arena passus Tui, quos in Nostro Brunsbergensi Collegio reliquisti.

Quod si, ad immortalia Illustrissimæ Domûs Tuæ decora, mentem porrexerimus; si erectam illam, qua summa omnia, benèominanti Patriæ polliceris indolem; Si deniq; ea, quibus pulcherrimum Ætatis Tuæ florem dedicas Studia, præ oculis habuerimus: omnino fateamur necesse est, non aliud Tibi acceptiùs futurum munus, præter Literarium. Nouit iam olim Patria, nouit Orbis prope Vniuersus, præcipuam Gentis Tuæ gloriam, non armis solùm sed etiam Literis floruisse; Marti Apollinem, Bellonam Palladi, id est Togam Sago, nexu pulcherrimo sociasse. Non miror iam, Antiquos Poëtas; qui eosdem Amnes, Phæbo & Gradiuo, Musis & Bellonæ dedicarunt. Ingeniosa eorum mendacia, in Tuo demum FLVMINE fidem inuenerunt. In

In cuius vbere ripâ, cum hinc viros eruditos, illinc Militares residere video; quid aliud gratulabundus exclamem; nisi SRZENIAWAM LVBOMIRSCIANVM, Marti simul & Apollini Hospitale; adeoq; Natiuum FLVMEN esse. Enimuerò siuspiam alibi in Illustrissima Domo Tua, inuenit effati sui fidem Orator ille, qui asseruit: *Mutuis operibus & studiis ornari debent, Musarum quies, defensione Herculis; & virtus Herculis voce Musarum.* Eumen. Or. 1.

In hac igitur adeò bonis artibus amica, adeoq; Hospitali Domo, Natus, age Illustr. ac Magnif. Dñe. opportuna Studijs Tuis officia, eo, quo Magni, parua solent, animo, admitte. Quandoquidem eius Parentis Filius es, qui studia eiusmodi, non magis Patrocinio, quam suo promouere nouit ingenio; nec illis tantùm fauere, sed iudicare etiam de illis optimè potest: eo fortunatus connitere, vt Basilicum illud politioris Philosophiæ effatum asseras: FILIVS EST IMAGO PATRIS. Ad hanc ego IMAGINEM, debitæ, Illustrissimi Parentis Tui, venerationi, Libellum hunc, *Votiuum* veluti *anáthêma* appendo. Quod olim de Promethei *Virga*, inanima quæq; animante, confinxit Antiquitas; idem de ILLVSTRISSIMO Parente Tuo, nec vanus nec Fabulosus vates mihi polliceor. Index, Supremi in Regno nostro Officij, *Virga* quam ille manibus suis moderatur, exanimes hosce versiculos non dubito

bito animabit. Virgam Mercurij Antiquitati non inuideo, nec suos Romæ Scipiones. Fulciendæ Musarum mearum tenuitati, ILLVSTRISSIMI Parentis Tui Scipio, abunde sufficiet.

Vale, Magnæ Domûs, Magna Spes, & illud ingenitâ Tuâ, id est LVBOMIRSCIANÂ Humanitate, effice, vt exilis hæc Acroamatum meorum Cymba, Secundo FLVMINE Tuo, ad optatum Portum appellat. ne frustra dicar ego, aut FLVMEN LVBOMIRSCIANVM nauigasse; aut SRZENIAVIANVM LITTVS arasse.

FACVLTAS

R. P. Prouincialis Societatis IESV in Polonia.

EGo STANISLAVS IERZYKOWIC, Soc: IESV Præpositus Prouincialis in Prouincia Poloniæ; facta mihi potestate ab Admodum Reuer: Patre nostro GOSVINO NICKEL Præposito Generali, vt Liber, cui titulus ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIæ VII. Castis, verecundisq; Salibus in gratiam Studiosæ Iuuentutis intertextæ, à Patre ALBERTO INES eiusdem Societatis conscriptus, & à Patribus ad id deputatis census ac approbatus typis mandetur: si videbitur his, ad quos pertinet. In quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, sigilloque nostro munitas, dedimus Brestæ 8. Decemb. A. D. M. DC. LIII.

ERRATA.

Iterum te paucis volo, mi Lector. Morare adhuc tantiſper in limine, vt abſq; offenſa, reliquum ſpatij beneuolus decurras. Semper mihi eorum ſcriptorum candor placuit, qui, ne eos, non ſui plerumq; erroris, pudeat; Typi Errata non abſcondunt, ſed ea in ipſa Opuſculorum ſuorum, fronte ſincerè recenſent. Sequor quod probaui; & quod ſæpe laudaui in alijs; ipſe facio. Tum propter abſentiam meam; tum propter operarum ruditatem, multi, nec parui, in paruum hunc Libellum errores irrepſerunt; tu proinde tui, meiq; gratiâ,

MENDA, Sic EMENDA.

Ac imprimis ea in quibus ſacro-ſanctam metri religionem, manibus, quam capite promptior chalcographia profanauit, hæc ſunt.

Pag. 31. Epi. 7. ver. 1. Poſſumus; lege Poſſemus.
Pag. 73. Ep. 33. ver. 3. modo; lege nodo.
Pag. 37. Ep. 46. ver. 3. viderant: lege viderat.
Pag. 30. Ep. 1. ver. 3. Acret; lege caret.
Pag. 70. Ep. 17. ver. 3. Anicet; le. An &.
Pag. 36. Ep. 37. ver. 1. prætioſi; le. pretioſi.
Ibidem, Ep. 42. ver. 7. præces; lege preces.
Pag. 58. Ep. 59. ver. 3. prætium; le. pretium.
Similes errores in pretium, preces alibi quoq; corrigendi
P. 78. E. 62. v. 2. Regina Roſa. l. Reginam Roſam.
Pag. 96. Ep. 66. ver. 1. pictum; leg. pictam.
Pag. 4. Ep. 23. ver. 2. cui; leg. cûi
Idem error in omiſſo Accentu circumflexo, creber alibi.
Pag. 38. Ep. 55. ver. 2. Annui; leg. Annûi
Pag. 5. Ep. 27. ver. 1. Cæſariè; leg. Cæſarie.
Pag. 8. Ep. 52. ver. 1. plutima; leg. plurima.
Pag. 12. Ep. 8. in titulo, Attallum: l. Attalum.
Pag. 8. Epi. 54. ver. 1. cuucta; leg. cuncta.
Pag. 15. Ep. 3. in titulo, Pateona; leg. Patrona
Pag. 17. Ep. 13. ver. 1. Illia; leg. Ilia.
Pag. 21. Ep. 47. in titulo, Tfetricum; l. Tetricum
Ibidem, Ep. 48. ver. 2. Turpilianut; l. Turpilianus
Ibidem, E. eodem, v. 4. Turpillanus; l. Turpilianus

Pag. 22

Pag. 22. Ep. 52. in titulo, Ponticun; leg. Ponticum
Ibidem, Ep. 53. in titulo, Palinum; leg. Paulinum.
Ibidem, Ep. 57. ver. 1. vnlnere, lege vulnere.
Pag. 23. Ep. 59. ver. 2. mann. lege manu.
Ibidem, Ep. 62. in titulo, LXI. lege LXII.
Ibidem, E. eodem, in titulo, Canidum. l. Candidum
Pag. 28. Ep. 92. in titnlo, Polonis, lege Polionis.
Pag. 30. Epi. 1. ver. 2. canut, lege canunt.
Pag. 34. Ep. 27. in titulo, mortna; l. mortua.
Pag. 38. Ep. 52. ver. 1. lycambeo, l. Lycambeo
Pag. 40. Ep. 66. ver. 1. pomittis; leg. promittis.
Pag. 46. Ep. 5. ver. 6. coput: lege caput.
Pag. 48. Ep. 11. ver. 4. in ſomni. lege. insomni.
Ibidem, Ep. 10. ver. 8. pudot; lege pudor.
Pag. 55. Ep. 44. v. 12. Virgineaq;, l. Virgineamq;
Pag. 58. Ep. 57. ver. 3. patiur: leg. patitur
Pag. 71. Ep. 22. ver. 3. diſſimuli; leg. diſſimili
P. 80. E. 81. in titulo Chtyzoſtomi; l. Chryſoſtomi.
Pag. 81. Ep. 84. ver. 2. Frixi: lege Phrixi.
Pag. 87. Ep. 12. in titulo, DD. lege De
Pag. 89. Ep. 25. ver. 2. quoduis: l. quæuis
Pag. 90. Ep. 31. in titulo, Elizæ: lege Eliſæ.
Pag. 93. Ep. 49. ver. 5. Illicet. lege Ilicet.
Pag. 94. Ep. 52. ver. 3. Noroin: lege Noroni.

Hæc ſunt Menda Typi: porro quæ plura ſu-
Ingenij, Lector, corrige Menda mei. (persũt,

Minutiora, Accentuum, Interpunctionum &c. &c. Errata, tuæ Humanitati & Prudentiæ corrigenda permitto. Non dubito, memorem te futurum, in pleriſq; Epigrammatibus, Priuilegij (cuius hîc mihi frequens erit vſus) Cæſurarum, ac Libertatis Poëticæ. Quæ, cùm alibi admittatur; in Regno Libero, iure potiori admittenda eſt. præſertim in adeò libera Poëſeos ſpecie. Si aliqua acumina conſonare ſibi videbuntur: cogita idem factum, à Martiali & alijs paſſim. Difficile eſt, in minutijs eiuſmodi, Circulum euitare. Vt Homo Homini

quandoq;

quandoq; similis: ita Acumen acumini haud dissimile plerumq; occurrit. Quod si nemo Parentibus succenseat, quòd plures, eiusdem planè formæ, physiognomiæ, morum & humorum eorundem, pariant liberos: quis similium Acuminum consonantiam Parenti ingenio exprobret? Deniq; si quibusdam quæ hîc dantur, similia legisti in alijs: ne me turpis furti inconsultè arguas. Apollini sacra facio, non Mercurio. Potiùs ad Græcos fontes te recipe. Ex his, tum ab alijs; tum à me, aliqua in Latinum translata sunt, non ablata. Quid? quod nouum non est vnum idemq; Acumen diuersis ingenijs occurrisse: adeò vt non incommodè Senecæ effatum huc deriues.

Cuiuis poteſt accidere, quod cuiquam poteſt.
Senec. in Prouerb.

PROOEMIVM
Jntentum Auctoris, *Et Opusculi huius Scopum explicans.*
LECTORI SVO, AVCTOR.

IN Epigrammatibus hisce, plura audeo & voueo, quam effecturum me Spero. Adeò, mi Lector, votorum audacia, vltra spes suas potest quandoq; assurgere. Nimirum mens mihi est, obscænissimos aliquorum Epigrammatistarum libellos, è manibus si non omnium; eorum saltem, qui Scholas Societatis, i. e. Gymnasia Pietatis, frequentant Iuuenum extrudere: eorumq; calamos & ingenia, ad honestiorem Poësim, salesq; castiores reuocare. Egi hoc quantum potui, in vmbra, dum Rhetoricam docerem. ago nunc in Sole, quandoquidem ad sanctiora, seueroraq; studia reuocatus, arenam illam deserui.

Atq; hæc causa est, cur omissis longioribus, Sacra & grauioris materiæ, quæ ad manum erant, Epigrammatis; Acroamata potissimum libello hoc præmittenda duxi. Fastidientibus passim sacra acumina, & ambitus proxiliores Acui huius ingenijs; adiaphora hæc, & Laconicâ breuitate succincta suggero. Omnibus propè Epigrammatibus Sales honestiores inspergo; ne excitata alias ingenia, inter fœditates illas putrescant. Iocis hîc liberalioribus, innocentibus tamen; imò Pipere, sed quod vltra honestam relaxationem non mordeat, plena omnia. Quo inquies proposito? Eo nimirum, vt horum lepore, & iucunditate, imò & facilitate, Iuuenes allecti, fœdissima illa expungant; ac è suis Bibliothecis proscribant: ipsiq; postea honestiora hæc non illibentes lectitent; & quod in votis habeo, facili ingenio imitentur.

Quid

Quid enim? videas hodie, prô dolor? obſcæniſſimas au-
rium & animorum peſtes, à nullo non geſtari, nullum non
ediſcere. Ille acutiſſimus feſtiuiſſimusq; Auctor credi-
tur, qui maximè impudens eſt: nec quiſquam aliter in-
genioſi capitis laudem mereri poteſt, niſi ipſam prius fron-
tem amittat. Non miror Hæreticos, quibus iſta impensè
ſapiunt; vt potè immerſis Carni & Sanguini. Scribunt
illi paſſim, quæ faciunt. At verò noſtrates mihi ſtoma-
chum mouent, quibus nihil hodie ingenioſum eſt, niſi
idem laſciuum ſit.

Audias pleroſq; ad cultiſſima Catholicorum Epigram-
mata nauſeare; illorumq; ingenioſa acumina faſtidi-
re. Cauſam nauſeæ & faſtidij quæris? Illa vnica, illa
Baſilica eſt. Quia Sacriſtiam, quia Biblia olent. Imo ſi
verum dicere liberet; quia obſcænitatibus intactus, hone-
ſtiſſima tractant: quia inter Muſas, Venerem numerare
nolunt: quia nihil è Cypro Paphoq; petitum, propinant.
Hæc prope ſola ratio eſt, cur Oueni, Heinſij, Douſæ, Bu-
chanani aliorumq; turpitudines, omnium manus imple-
ant & animos. Hinc illi præcipuam ingenij laudem me-
ruerunt. Myrto meretriciâ, non caſtâ Lauro coronandi;
& ideo ſolùm pulchri, quia tot in eis Veneres. Has ex illo-
rum libris tolle; omnes gratias expunxiſti.

Quid dicam? Si teſte Platone, (a) Probos etiam vi-
ros, laſciuus Poëta poſſit corrumpere: *Cogita, quid*
de teneris Adoleſcētum animis ſentiendum eſt. Heu? quo-
ties cereis hiſce torculis, obſcænitates illæ, molliter etiam
preſſæ, imprimuntur? (b) *Vixiſſent vtinam magna terra-*
rum Nomina? Numæ, Augusti, Philippi; qui Laſciuorum
Poëtarum carmina, non aliâ, quam vindicis Vulcani luce
digna, cum ipſiſmet auctoribus pyræ injiciebant. Vt alios
taceam, Philippus Imperator. (c) (teſte Baronio *Anno*
244.) Lege editâ, Poëtas, qui iuuenum animos tur-
pidine inficerent, ex albo bonarum artium expun-
xit: *& ſanxit:* Ne Poëtæ eiuſmodi vllâ immunitatis
prærogatiuâ iuuarentur.

(a) *Plat. Ser. 7. apud. Max. Syr.* (b) *Sueton Plutarc.*
(c) *Baron. in Ann. Ecl. A. D. 244.*

Nec

Nec miror in Chriſtiano Principe tantum literariæ ho-
neſtatis amorem. Admirabilior ea in Auguſto fuit; qui
(a) *infelicem fœdi amoris Magiſtrum, non alia de cauſa,*
in exilium Ponticum demandauit, niſi quod Romanorum
adoleſcentum aures, Poëticis Laſciuijs inceſtaſſet. Non
alijs Naſo pedibus, Româ exceſſit. & in Ponticas ſolitu-
dines deportatus eſt. Quo inquies profectu? ſanè non pœ-
nitendo. Didicit callidus ille, inter frigidas niues calere
minus. Ponticis frigoribus eruditus, tandem reſipuit.

Ipſum audi. (b)

Multa quidem ſcripſi: ſed quæ vitioſa putaui,
  Emendaturis ignibus ipſe dedi.

Nempe illatum pudicis mentibus ſacrilegium, iure meri-
tiſſimo, ad fatalem rogum debuit condemnari;

Neq; eſt cur tibi blandiaris, O quis, quis es? Næ tu fa-
ſtuosè nimium deliras, ſi illæſis manibus ignem tractare
te poſſe iactaueris. Fuit hæc olim prærogatiua, in Vulca-
num Virginitati conceſſa; ſed non in cupidinem.

Rides iſta? è Toga ſcilicet ſanctiore; à religioſo calamo.
Tuum ergo tibi iterum profero Naſonem,

Eloquar inuitus, teneros ne tange Poëtas,
  Submoue dotes impius ipſe meas.
Callimachum fugito: non eſt inimicus Amori,
  Et cum Callimacho, tu quoq; Coë noces,
Carmina quis potuit tutò legiſſe Tibulli?

Quæ porro huius Palinodiæ cauſa? Cur ô bone eodem cala-
mo, quo Callimachum, Tibullumq;, è manibus literatorum
excutis, tua quoq; carmina cogeris excutere? Nimirum

------ Laſciuaq; pagina multos:
  Efficit inceſtos in Veneremq; trahit.

Vtinā hæc non in libris modo, ſed etiam in ipſis Laſciuorū
Poëtarum frontibus, hodie imprimantur! Et vibrantur
quidē è Romana arce, ſacra fulmina, in obſcænos iſtos Scri-
ptores, eorumq; Lectores: ſed hoc ipſum pleriſq;, prohibita
legēdi illecebra eſt. Fatetur hoc, conſcia Oueni pagina, cū
panno veteri laciniam aſuens nouam, *ita canit* (c)

(a) *Aurel. Victor.* (b) *lib. 3. de Pont. Eleg. 3.* (c) *lib.*
3. Epig. 69.

Niti-

Nitimur in vetitum ſemper cupimuſq; negata, &c.
Sic vetitus pulcher creditur eſſe liber.

Si vllibi vſpiam, hic ille de Epigrammatibus ſuis vatem egit. Hoc igitur votum, hic ſcopus mihi eſt, Lector honeſtatis amice. Peſtes eiuſmodi ex inſidijs veluti aſſultare decreui; & ſi non omnem, aliquem ſaltem earum guſtum iugulare. Ea ipſa quam libello præfixi facies, totius opellæ intentum, penicillo exhibet. Ex altero Parnaſsi colle, fœdum Cupidinem, ſacer Apollo præcipitat; ſi non telis, (hoc eſt tot quot tibi offero Epigrammatis) quæ obtuſa nimium fateor; ſaltem votis. Diſcat monſtrum iſtud, ex editiore cliuo excuſſum, per terram ſerpere: diſcat in cœno ſuo, ſub literati montis pede volutari. In eundem, paruum quidem mole, ſed nequitia ingentem, cœloq; nimium Gigantem, tot è Sacratiſſimo Nomine IESV *vibrantur fulmina, quot ſparguntur radij. His ſaltem è rupe Parnaſſia præcipitetur in famis Terræ filius.*

Sin minus, quod feſtiuo hoc apparatu intendo aſſequar; fortaſſe tamen plurium ſagittas, obtuſâ alias Acroamatum meorum cote, in Monſtrum hoc acuam: pluribus ad idem audendum animos faciam. Illi non dubito, felicioris ingenij Fortunâ, conatũ meum promouebunt. Nec te, ô quis quis ex eorum numero es, ſubſequi pudeat, aut eſſe in hac arena ſecundum. Zyphra, ſterilis ille numerus, omnes numeros præcedit. Phœbus Auroram ſubſequitur. Rudi planè carbone, futuræ imaginis lineas duxi: tu exquiſitis coloribus, ruditatem anima: & quæ (multa ea futura non dubito) in me deſideraueris, aut improbaueris; ea tuo ipſe exemplo corrige. Leges hic ex Martiali, Oueno, alijſq; eiuſmodi, aliqua ad ſenſum caſtitatis reuocata; vt idem felicius ipſe facias; & quod olim faciebat ille, gemmas è ſtercore eruere *cõdiſcas. Præſtiterũt idem alij ante me: præſtitit inter alios, feliciſsimè Sarbieuius: qui pleraſq; Horatij, Ouidij, Claudiani fœditates, ingenioſa puritate nobilitauit.*

Reſtat adhuc vnum quod Lectorem meum candide moneam. Illud nimirum, vt ſtyli ſublimitatem ac elegantiã, imo & ſubtiliores grauiorum acuminum apices, in paginis hiſce ne quærat. Moderatâ, imo nullâ hic quandoq; gradior pompâ. Leuiorum enim Phraſium cincinni, in Epigrammatibus Laconicis, locum non habent. Qui floſculos eiuſmodi venatur, hortos Epicorum & Elegiaſtarum adeat. Hic plures aculei quam roſæ: plures lepores, quã flores. Multa in talibus, non aliter ſapiunt, niſi Styli negligentiâ commendentur. & veluti negligenti manu ſcripta putentur.

Adde, quod hic cum Tyronibus mihi quandoq; balbutiendum fuit. Cum illis repere, ſumma proceritas; Cum illis deſipere, prima, ſolliciti Profeſſoris, ſapientia eſt. Nequaquam ſupra arduum Parnaſsi culmen aſſurgent. niſi eos tuâ humilitate erexeris; ac eò vſq; calamum demiſeris: vt ipſum te æquari, imo ſuperari poſſe, iuueniliter præſumant. Audiſti cum infantibus fractâ voce luctari nutrices? Vidiſti, vetulas cum pullis ſuis pippire volucres? Aquilas, aut Falcones ſpectaſti aliquando, circa nidorũ ſuorum cunabula, humiles conari volatus? Idem tibi omnino faciendum, ſi cordatus Magiſter es.

Deinde quis in materia leuiori, maiorem ſtyli grauitatem requirat? Si robuſtiorem cultioremq; Poëſim deſideras? ad mea te Lyrica remitto. Ibi (Si Dîs placet) videbis, me ad iſtam Styli mediocritatem, non temere, ſed conſultò delatum. Eſt quædam diligens negligentia; eſt incuria, curioſitas.

Quid? quod pluribus iſta ſcripta ſint, quam quibus intima Muſarum Sacraria permiſſa. Aulicis etiam; & illis, qui ingenijs ſuis freti, primo literarum cortice deguſtato, ad intimiorem medulam non penetrarũt. Apud hos, Literariæ honeſtatis hoſtes perſequor. Ipsâ ſtyli facilitate ac breuitate, exilem libellum, occupatis eorum manibus ingerere cupio: eaq;, etiam importunè, obtrudere, quæ extra pudoris ac honeſtatis periculum, & innocentiæ vulnera, otioſi tutò legant, rideant, iocentur; & curas grauiores feſtiuitate hâc releuent; nec ſe ad Sacriſtiam trahi iniurioſè querantur.

Sed iam tandem manum de tabula. *Quorſum, inquies, tam exili opellæ; tantum Trooëmium? Breuius illud*

facies,

facies, si non legeris. Quod si, nec dum, litem mihi remisisti: ignosce iusto timori. Ne ipsa hodie Biblia Sacra, in publicum prodeunt sine Prologo Galeato.

Vale mi, optime Lector, & meum erga Literariam Honestatem, animum, boni consule. Si breuiorem pro Epigrammatibus meis Præfationem desideras, en tam tibi ex Epigrammatistarum Principe.

I.
AD AVITVM.

Sunt bona, sunt quædam mediocria, sunt mala plura,
Quæ legis hic: aliter non fit AVITE *liber.*
Mart. lib. 1. Epig. 61.

II.
AD LASSVM.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,
Si totidem bona sunt, LASSE, *bonus liber est.*
Martial. lib. 7. Epig. 66.

****
****
****

ALBERTI INES
è Societate IESV
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM
CENTVRIA I.

Epigramma I.
AD MARIANVM ALDVM
De Epigrammatum suorum breuitate

Commoda si quæris nostræ breuitatis? habeto,
Primum est, Lectores non onerabo meos.
Seu bona, seu mala sunt; poterunt ab vtroq; probari;
Dissimiles quamuis Lector & Auctor, erunt.
Si placeo, placuisse breui, mihi sufficit. at si
Displiceo, quantum est displicuisse diu;
Sic gaudebo minus, minus attamen, ALDE, dolebo,
Siue magis, vulgo, siue placebo minùs.

II.
AD REMIGIANVM
De suis Carminibus.

Sunt bona, sunt, fateor, mediocria, sunt mala plura,
Hæc mea, sed tua sunt, Remigiane, nihil.

III.
De iisdem.

Sunt hæc apta minus, poterunt tamen apta videri;
Nam bona non potui qui dare, curta dedi.

IV.
De iisdem ad Fuscum.

Ne mea de putri scateant Epigrammata venâ,
Illis Pierios misce o, FVSCE, sales.

V.

De iisdem.

Cur fictis nominibus & cognominibus inscribantur.

Nemo lacessitum se nostro carmine dicat;
Innocuum exercent, nomina ficta, Stylum.
Nemo tamen damnet, nimium dum fingo Poëtam,
Nam fingo tantum nomina, non vitia.

VI.

AD PHILOSOPHVM.

Pro placito verbis, vt nummis vtimur, inquis;
Erras; verba nihil, omnia nummus emit.

VII.

IN PIGRVM.

Omnia deuitas, declinas omnia PIGRE,
An non te potero dicere Grammaticum?

VIII.

In PONTILIANVM, è trabe infami pendulũ.

A Communi Regula, exceptio.
Seu
Axiomatis Appendix.

Omnia sunt hominum tenui pendentia filo.
Excipio guttur, PONTILIANE tuum.

IX.

IN FAVSTVLVM deformem.

Frustra conquereris, frustra me, Faustule damnas:
Non voco te turpem, FAVSTVLE, sed tamen es.

X.

AD STEPHANVM NORONIVM.

Problema de Medicis, & Iuristis.

Morbus vbi nullus, nulla est medicina, NORONI,
Nullus Iuristis est sine lite locus.
Quid facient ergo medicinæ, & Iuris Alumni?
Fors erit in Cælo nullus vtriq; locus?

XI.

DE AVLO.

Casu viuitur.

Casu viuitur, inquiebat AVLVS.

Casu

Casu viuitur; hoc fatemur, AVLE.
Sed non quo Attica, vel carent Athenæ.

XII.

AD FAVSTINVM diuitem.

Nemo tuam Faustine potest numerare monetam;
Quin & nemo meam; iam sumus ergo pares.

XIII.

IN COTTAM CALAMISTRATVM.

Perfusos oleo combussit, COTTA, capillos:
Sic operam frustra perdidit ac oleum.

XIV.

IN TONGILIANVM, de alieno capillatum.

Emisti magnâ pretiosos merce capillos.
Emisses vtinam, Tongiliane, caput.

XV.

AD MACRINVM, de Cinna informi.

Multum Cinna sibi placet; MACRINE,
Huc affer speculum; minus placebit.

XVI.

DE RVFINO.

De Fixo fecit, Rufinus, Mobile bellum,
Cum se tam celeri proripit inde pede.

XVII.

AD MARIANVM ineptum scriptorem.

Imperfecti operis quoties producitur Auctor,
Illius ingenio gratulor, atq; tuo.
Nempè ambo libri titulum compingitis vnum;
Illius est Nomen, Res, Mariane, tua.

XVIII.

IN SOFFARAM.

Ad imitationem Martialis.

Cum pretio nostros emisset, Soffara versus,
Illos iure bono prædicat esse suos.

XIX.

AD EDENTVLVM.

Ex sensu Aristotelis.

Quod bobus commune, tibi est edentule factum:
Cornua fronte geris, dentibus ergo cares.

XX.

AD RVFVM bibonem ægrotum.

Sæpè propinatam expendisti, Rufe, Salutem.
Hinc ego non miror, cur tibi nulla salus.

XXI.

DE FVSTICO Podagrico.

Vinum non potas, vt nulli pocla propines,
Non Podagram pateris, Fustice, sed Chiragram.

XXII.

AD M. TVRDVM.

Lignea domus commoda.

Lignea Turde domus, focus est tibi saxeus; illi
Si ligna abfuerint, subiice, Turde, domum.

XXIII.

AD PONTICVM de Ardelione.

Lepida Litis diremptio.

Ardelio Numas, tu Nummos Pontice iactas:
Et quæris potius cui genus, atq; domus.
Si genus & formam Regina pecunia donat?
Pontice, Nobilis es, Rusticus Ardelio.

XXIV.

AD MARTINIANVM de Ruspico.

Duplex gula.

Tu spe cuncta voras, vorat omnia Ruspicus ore.
Ambigo quæ grauior, Martiniane, gula.

XXV.

AD FORMIVM bibonem balbum.

Fecundi calices quem non fecêre disertum.
Vis me vera tibi dicere, Formio? te,

XXVI.

ADVERSIO CRITICA, in MARTIALEM.

Ad XVII. Epigramma libri X. in quo Româ adulatores abigit.

Quas hîc blanditias vetas, VALERI,
Attritis nimium venire labris:
Illas versibus omnibus propinas.
Si das ergo tuo fidem Pòetæ,

Hoc

Hoc sub Principe, si sapis, caueto
Verbis Roma prioribus loquaris:
Hoc pro te facit, ipse Martialis.

XXVII.

AD PONTICVM capillatum imberbem.

Cæsar iè supples implumem, PONTICE, barbam.
Barbatum caput est, barbaq; calua tibi.

XXVIII.

AD BRVTVM.

Cum mihi promittis, cum das tua dona; recuso,
Si quid BRVTE sapis, scis benè quid facio.

XXIX.

AD LINVM pauperem superbum.

Cornua fronte geris lacero contecta galero.
Non cornu-- tibi, sed-- copia, LINE deest.

XXX.

DE AVLO AD MARCVM.

Ad bellum, senis tendebat mensibus AVLVS:
E bello sextam iam redit ante diem.
Tam properæ quæ causa viæ, non sciscitor; & tu
Si citò vis ad nos, MARCE redire? fuge.

XXXI.

De eodem.

Argumentum ad Hominem.

Vir fugiens iterum pugnabit, dicitur, inquis.
Inquio, quod cecinit pagina Sacra, proba.

XXXII.

IN OBESVM.

Quis te, quis tandem numeri neget esse Dualis.
Nunquam ritè potes dicere, Solus ego.

XXXIII.

IN LINVM AMVSVM.

De suis versibus.

Me miserum dicis: Melior tu, LINE, Pòeta,
Nam mea tot damnant, carmina, nemo tua.

XXXIV.

Viuæ vocis Oraculum, de ALANO.

Viuâ voce mihi quiddam promisit ALANVS;
Nil dat, mortua vox, verius illa fuit.

XXXV.

DE ATTALO PARCO.

Rhetor es, at clausâ stringis tamen, Attale, dextrâ.
Non credo, non es Rhetor, at es Logicus.

XXXVI.

Ad Amicum.

Otium negotiosum.

Nil facio dicis, cùm docta volumina versas.
Omnia, crede mihi, nil faciendo, facis.

XXXVII.

DE IBERO AD CANDIDVM.

De veste Coriacea.

Vestitus corio, pedibus quid distat Iberus?
Non est hæc vestis, CANDIDE, calceus est.

XXXVIII.

Ad eundem IBERVM de eodem.

Simplice vestitum tunicâ, te nemo lacessat:
Te benè vestitum nullus, IBERE neget.
Quando cuti propriæ ceruinam iungis, IBERE,
Vestitus duplici diceris esse togâ.

XXXIX.

AD CLITVM CALVVM.

Cum tibi radendum caput est; quid fata moraris?
Non tonsore opus est, sed CLITE, Carnifice.

XL.

AD PLANCVM.

Pauca rogas multos, sed præstant nil tibi multi.
Vt præstent aliquid, plurima, PLANCE, roga.

XLI.

AD PONTICVM PETACEM.

Antistrophe prioris.

Multa rogas multos, dare multi multa recusant
Vis, vt pauca negent PONTICE? pauca roga.

XLII.

AD LENTVLVM.

Frustra ieiunos incusas LENTVLE versus:
Quos ieiuna mihi Feria Sexta dedit.

XLIII.

AD RVFINVM.

Secretum contra omnes Morbos.

Quid tibi cum Thermis? si vis Rufine valere.
Lethei potius balnea fontis adi.

XLIV.

IN NOLANVM PETACEM.

NOLANE quauis postulas aliquid die.
Rogationum quælibet apud te est dies.

XLV.

AD HORNVM Pòëtam.

Turpis es, & versus comptos à te exigis, Horne.
Auctori æquales hos decet esse suo.

XLVI.

AD ALAVDVM Neosponsum.

Vicem pro vice.

Duxisti vxorem, toties simul illa vicissim.
Te quoq; per totam duxit, ALAVDE, domum.
Pro vice, nempe, vicem multâ, tibi reddidit, vna.
I nunc & gratam muneris esse nega.

XLVII.

AD BRITTVM discipulum.

de Alcide Magistro.

Quem Numen castigat, amat, quid mæstus anhelas.
Isto BRITTE modo, te tuus Alcis, amat.

XLVIII.

AD MAVRITIVM ARANVM.

Cur desperantes deiecti, sperantes erecti, dicuntur.

Desperando iacet, quisquis desperat, ARANE.
Stat benè qui sperat: spes pede, nulla, caret.

XLIX.

AD MILITEM è Castris transfugam.

Eiuras Fixum. dilaudas Mobile bellum:
Inde Solæcismos tot, fugiendo, facis.

L.

AD MATTHIAM NOLIVM.

De suis Laconicis.

Nondum curta tibi sapiunt Epigrammata, NOLI?
Displicet acciso pagina plena metro.
Accipe consilium; poterunt tibi longa videri,
Quæ breuius scripsi; voluito cuncta simul.

LI.

AD LIPPVM.

In Verbo Videre penultimam corripienten.

Excusatio.

Non ego te miror longum breuiare videre;
Pupillæ sermo consonat. os, oculis.

LII.

AD PONTICVM HORTVLANVM

Importuna fæcunditas.

Vna tibi malus, fert plurima, PONTICE, mala.
Est typus vxoris, scilicet illa tuæ,

LIII.

AD FAVSTVLVM Fidicinem Mendacem.

Dum promissa negas, dum veris falsa remisces,
Tot tibi cum fidibus, FAVSTVLE; nulla fides.

LIV.

AD FISCVM Diuitem senem.

Finis coronat opus.

Fine coronari dicuntur cuncta: vouetur
Hæc etiam vitæ, FISCE, corona tuæ.

LV.

De eodem, ad eundem, ex eodem.

Finis opus, vulgi iactatur voce, coronat.
O hic, ergo tuas, FISCE, coronet opes.

LVI.

IN FAVSTVLVM deformem.

Dum toties speculum versas, iam pænè timebam
Ne sis Narcissus tu tibi; fons speculum.
Sed cum Thersitis circumfers FAVSTVLE vultum
Securè totos te speculêre dies.

LVII.

IN ZOLLVM obesum.

Venter, Aqualiculus frustra tibi ZOLLE vocatur
A vino hunc debes dicere, non ab aqua.

LVIII.

AD MARINVM.

De Astrologis, multos cælos asserentibus.

Quid mihi cum cælis? cælum mihi sufficit vnum.
Quod reliquum superest, cedo, MARINE, Sophis.

LIX.

IN PONTILIANVM Cornutum.

Rhinoceros, Taurus, Satyrus, Dæmon, Caper Agn9,
Ardua bellaci cornua fronte gerunt.
Tu quoq; cum nimium pugnaci cornua fronte
Gestas, istorum, PONTILIANE, quid es?

LX.

AD AMICVM.

De suis Carminibus.

Sæpè refers mea quod, non pauci, carmina carpunt,
Carpunt: nam flores forsitan esse putant,

LXI.

IN DIVITEM.

Diues, Dis.

Cum tot diuitias cæcâ concludis in arcâ:
Dis es; te Ditem nemo negare potest.

LXII.

AD CELSVM IVRISTAM

Perpetuis totum consumis litibus Annum;
Damnaq; multorum, sunt tua, CELSE, lucra,
Fortunam metire tuam: miser haud potes esse,
Esses, si fieret nullus in orbe miser,

LXIII.

Discipulo suo Poëtæ,

In Mortis descriptione mortuo.

Tu meritò dices, *Mors vltima linea* rerum.
Nam mortis pangens symbola, mortuus es.

LXIV.

DE PERONE.

Dum in Angliam peregrinaretur, facto Hæretico.

Cælum non animum mutant, qui trans mare currūt.
Non credo: Hæreticus, mutat vtrumq; PERON.

LXV.

AD MONTIDVM ineptum Pöëtastrum.

Quid facio? quæris? quoties tua metra reuoluo.
Vis dicam verum? MONTIDE? nil facio.

LXVI.

AD DOMINICVM MENIVM.

Tecum Habita.

Mecum habito, dicis; laudo; sed dispice tecum.
Conciuem, Mæni, quid sit habere malum,

LXVII.

DE M. PROTREPTICO Monoculo

Non patitur, geminos, cælū PROTREPTICE soles.
Cum cælo quiddam, frons tua, Moris habet.

LXVIII.

De Medicis.

Spes in Herba.

Est benè, sit quamuis Medico spes omnis in herba,
Eliquat innumeras inde, Galenus, opes.

LXIX.

AD PLANCVM.

Cæca Fides.

Facundum iuras, iuras te, PLANCE, disertum.
Et me, quod iuras, credere nolle; furis.
Desine, iam tandem credo te PLANCE, disertum.
Credo, sed quid sit, scis puto, cæca Fides.

LXX.

Quis ad AVLAM aptus.

Aula Placentinis, non Veronensibus apta est.
Qui placitura loqui nouit, hic Aulicus est,

LXXI.

EX LVCIS ET DIEI Creatione,

Moralis aduersio.

Factum est Vespere & mane dies vnus. Gen. I.

AD CRISPVM.

Præcessit nox, CRISPE, diem; lucemq; tenebræ;
Apparere, cupis? disce latere prius.

LXXVII.

De HAYMONE diuite Parco.

Ad Iustinum Pandarum.

Affectata ignorantia.

Quid sit Sportula parcus HAYMO, nescit;
Nec vult Sportula quid sit, edoceri.
Hoc est, PANDARE, Sportulam negare.

LXXIII.

AD CANDIDVM.

De Ollo Nasone ex Græco.

Ollum nasus habet, non Ollus CANDIDE nasum,
Attribui magnis namq; , minora solent.

LXXIV.

IN MOMVM.

Omnes condemnas, simul at damnaris ab illis,
Nil tibi, MOME, sapit, Cur? nihil ipse sapis.

LXXV.

AD BALDANVM Hæreticum Apologia.

Pro Cognomine R. P. Ioannis Argenti Soc: IESV. Olim Visitatoris & Prouincialis Poloniæ.

Argentum, nimium pretioso nomine, dici
Falleris. Argentum dicimus; Aureus est.

LXXVI.

DE AVLO.

Sæpè mihi narras, Patrum monumenta reuoluo,
Non damno te, sed quis leget, AVLE, tua?

LXXVII.

AD IOANNEM RVBIVM.

Auctor Imperfecti operis.

Auctorē imperfecti operis, malè credimus vnum;
Illis, nulla, RVBI, Bibliotheca caret,

LXXVIII.

Ad quendam Magni Nominis Senatorem.

Ex vtroq; Cæsar.

Gratulor, & quod habes, & quod merearis hono-
Alterutrum rarus: rarus vtrumq; tenet. (res.

LXXIX.

AD GABIANVM Iuristam.

Mentiris, dicens, Pacem te poscimus omnes.
Cum sit, lis hominum, Dos, GABIANE, tua.

LXXX.

Propter quod aliquid tale ipsum magis.

Amphora, Zodiaci cælestibus, indita, signis,
Cur inter medias stat, MARIANE, feras.
An si propter quod tale est aliquid, magis ipsum est:
Est fera, namq; homines, efficit illa feras,

LXXXI.

AD PRISCVM.

Parcam Vxorem habentem.

Errant in numero Parcarum, PRISCE, Poëtæ.
Accessit coniunx nam tua quarta, tribus.

LXXXII.

AD AMICVM.

De Tora Græco, mendace.

Ne mirêre Toram cum veris falsa remiscet.
Cum linguâ Græcam combibit ille fidem.

LXXXIII

PROBLEMA DE AVRO.

Cur aurum instabili nomen desumpsit ab aura;
Fluxa nimisq; fluens, est vtriusq; fides.

LXXXIV.

IN MACRINVM

Dum nego te Macrine Sophum, mea verba subaudi,
Non nego Aristarchum te; sed Aristotelem.

LXXXV.

IN ATTALLVM.

Attale, salsus homo es; talem licet antè negabam,
Attale, salsus homo es; cur? quia multa bibis.

LXXXVI.

DE RVFO AD NORVEGIANVM.

Omnia

Omnia promittens ipse accipit omnia, RVFVS.
Sic stat promissis, NORVEGIANE, suis.

LXXXVII.

Cur Principes numero plurali vtuntur?

Cur se pluralis numeri Pronomine Reges
Dicunt? nam non est Rex bonus, vnus homo.

LXXXVIII.

AD PISONEM OLLVM DE MYRONE.

Mordax æmulorum par.

Ortum te priscâ narras de gente Pisonum;
Romano iactat se Cicerone, MYRON.
Fingit vterq; genus; sed fictum rodit vterq;
Pisa MYRON toties, tu Cicer, OLLE voras.

LXXXIX.

AD BLANCVM.

Secretum contra Medicos rigidiorem diætam præscribentes.

Cum Medicus rigidam præscribit, Blance, diætam;
Non epulas renuat participare tuas.

XC.

AD AMICVM.

Bonum ex integra causa.

Das bona verba benè, quoties quod posco reponis.
Dum quod posco negas, das bona verba, malè.

XCI.

AD BIBONEM.

Hellenismus.

Littera Græca tibi multo se miscuit vsu.
Arbitraris idem viuere, quod bibere.

XCII.

Ad rudem vulgò truncum.

Consolatio:

Non ex omni ligno fit Mercurius.

Doctior & Musis, & Phæbo doctior esses.
Si foret ex omni stipite, Mercurius.

XCIII.

IN OVENVM. *Vir sui nominis.*

 OVe-

O Venus! impurus quantum tibi debet Ouenus?
A cuius tantum nomine, Nomen habet.
Nec miror cur tot fædos lasciuit amores,
Nominis ille sui se probat esse virum.

XCIV.

AD AVLVM DE IOANNE BRVNS. *Philautia.*

Nemo placet cunctis; nec cunctis displicet, Aule
Inde placens nulli, BRVNS; placet, ipse sibi.

XCV.

AD DIVITEM SVPERBVM.

Rex es, quando tibi Regina pecunia nubit,
Rusticus, hâc rursum si vidueris, eris.

XCVI.

AD MEVIVM DECOCTOREM.

Ex necessitate virtus.

Externas nunquam non lustras, MEVIE, terras.
Nempè extat terræ portio nulla t[illegible]æ.
Nulla tibi Patriæ reliqua est Possessio, glebæ.
In Cælo saltem quod tuearis habe.

XCXII.

AD QVENDAM

Multa bibentem, & alta sapientem Excusatio.

Colles Bacchus amat, sursum se vinea tollit.
Ignosco, quoties ebrius, alta sapis.

XCVIII.

AD PRISCVM de suis carminibus. *Gigãtonomachia.*

Pygmæos versus pango, tu PRISCE, Gigantes;
Multa tuos ferient fulmina, nulla meos.

XCIX.

AD OLAVVM.

Pro suis carminibus Apologia, ex Græco.

Metra mea incusas nimiæ breuitatis. OLAVE;
Imò nihil scribens, tu, breuiora facis.

C.

AD MOMVM.

Pro iisdem Defensio.

Nil hîc festiuum scripsi; nil, dicis, acutum.
In me, MOME, tibi displicet, ergo nihil.

ALBERTI INES
è Societate IESV.
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA II.
Epigramma I.

AD V. Beatissimam, nentem.

Nolim Nestoreo vitam producere filo:
Si tua, Virgo, mihi det sua fila, colus.

II.

DE S. SIMEONE

Nunc dimittis &c.

Manumissio.

Vidit vt infanti velatum corpore Numen;
Dimissum, dominâ se cupit esse, manu.
Nempè Deum, Simeon, famuli sub imagine cernẽs,
Conseruus Domini noluit esse sui.

III.

DE S. AGATHA V. M.

Vulgò contra incendia Pateonã

Argumentum à maiori.

Quæ Paphiæ, potuit domuisse incendia, flammæ
Vulcani rapidos quin domet illa rogos;
Coniuge deuictâ, refugus dat terga Maritus.
Vulcanum docuit vincere, victa Venus.

IV.

DE BLANCO ex Scholari milite.

Ex Castris transfugâ.

Declinans aciem, frustra te, BLANCE Scholarem
Frustra, Grammaticum nuper abisse negas.

V.

IOCVS MARTIALIANVS.

Ex Lib: 10. Epigr.

Pessima vina mihi pretioso fundis in auro.
Scilicet ex auro plumbea vina bibam;

VI.

Simile.

AD PONTICVM PARCVM.

Ex auro mala vina bibens, mihi pôcla propina,
PONTICE, nolo merum; pocula malo tua.

VII.

Ad eundem.

Quod facis, fac citò. (quam.

Semper agis animam, moreris sed, Pontice, nun-
Maturè tandem, Pontice, fac quod agis.

VIII.

DE BLANCO ET CARNERIONE.

Blancus habet rigidos; crispos, Carnerio, crines.
Scilicet, hic emptos gestat, at ille suos.

IX.

AD FANTINVM Caluum.

Sacra tuam, iactas, super est Caluaria frontem,
Cur, FANTINE, suam non capit ergo Crucem?

X.

IN RVSPICVM, *Ex Castris reducem.*

Præripuisti aliis fugiendo, RVSPICE, palmam:
Hinc te victorem nemo redisse neget.

XI.

IN LAGVM Hæreticum, Astrologum.

Perpetuo Cælos, nunquam, LAGE, Tartara lustras.
Viuus nempè illud, mortuus istud ages.

XII.

IN SOFFARAM.

Infami retegens inscriptum stigmate corpus,
Te, de signatis millibus, esse refers.
Es fateor, sed quanta tui distantia signi?
T illis frontem; Π, tua terga, notat.

XIII.

DE BATIDE VENTROSO, AD ISSVM.

Cur BATIDI tanto tumuerunt illia monte?
Cum Zytho feces forsitan, ISSE, bibit.

XIV.

IN BATTVM

Fictionem cum mendacio confundentem.

Quod me sæpè negas, non te nego BATTE, Pòétam;
Quando mentiri & fingere, dicis idem.

XV.

DE BRITONE AD BLANDVM.

Dum centum tibi, mille dum salutes,
Millenis BRITTO, poculis propinat;
Millenas tibi, BLANDE, sanitates,
Millenas, BRITTO, sustulit salutes.
Ergo si melius cupis valere;
Illius nimias caue salutes.

XVI.

DE BRVTIONE Ignauo.

Litera diuitias, quis crederet? abstulit vna.
Cum declinat opus BRVTIO, perdit opes.

XVII.

EPITAPHIVM SCELERATO.

Pœna Talionis.

Sit tibi terra leuis, non possum dicere. Quare?
Hùic dum vixisses, nam graue pondus eras.

XVIII.

EPITAPHIVM Biboni.

Non lacrymis; vino tumulum perfunde, Viator,
Nunc etiam vinum puluis, & vrna sitit.

XIX.

EBRIVS è tumulo.

Integra vita mihi periit consumpta bibendo.
In tumulo quæris quid facio? Sitio.

XX.

Eiusdem ad Socios.

TESTAMENTVM.

Si me

Si me plena mero Socii concluserit vrna.
Parcarum falces nil moror, & morior.

XXI

Aliud eiusdem.

Qui mihi Pannonicâ fodiet sub vite sepulchrum.
Ille mihi inferias, iustaq; Iusta dabit.

XXII.

AD POMPILIANVM.

De suis Carminibus.

Sæpè meam fugiunt meditata Poëmata mentem;
Vtuntur pedibus, POMPILIANE, suis.

XXIII.

DE BRITONE Auaro.

Manum te habere dicerem Magneticam.
Sed ista ferrum, tu, BRITO, nummos trahis.

XXIV.

DE HABANO Caluo.

Ad Crispum ex alieno capillatum.

Cæsariem caluo Medicus promittit HABANO.
Promissos crines, tu quoq; CRISPE, foues.
Ergo pares estis; pariter, pariterq; comati;
Promissas etenim nutrit vterq; comas.

XXV.

IN CHRISTOPH. LINVM.

Non nego te doctum, non te nego, Line, disertũ.
Es sanè doctus, LINE, per Antiphrasim.

XXVI.

AD AMICVM.

Cur non edo meos, incusas, sæpè libellos?
Persuadere mihi si cupis; ede tuos.

XXVII.

AD IOANNEM RVSPICVM.

Pro iis quæ aliquando propter exprimendum acumen scabrosè scribi debent.

Defensio ex argumento ad hominem.

Scabrosos toties reprehendis, RVSPICE, versus.
Quin potiùs tales qualis es ipse, proba

XXVIII.

IN

IN MATTVLVM sæpiùs illud vsurpantem.

Quid mihi cum Phœbo.

Nil tibi cum Phæbo, nil Phæbo, MATTVLE tecum.
At quo iure tamen fingere multa soles?

XXIX.

IN BLANCVM Parcum, taciturnum.

Dum peto Blance taces; saltē bona verba dedisses,
Si non das, saltem quod peto, BLANCE, nega.

XXX.

IN RVFVM

Auream, se habere barbam, iactantem.

Aurea barba tibi, caput, est pretiosius auro
Vis me, RVFE, tibi credere? flamma probet.

XXXI.

AD CANDIDVM.

De MIRMILIONE ventroso.

A potiori denominatio.

CANDIDE, pars potior totum denominat. ergò
Totus MIRMILIO, nil nisi venter erit.

XXXII.

IN ROLANVM.

Limpidorum Politorumq; osorem.

Vitas flumina limpidosq; fontes,
Et quidquid speculo sereniore,
Sudum perspicui vibrat metalli,
Aut vitrum solido mari superbum.
Quæ sit causa odii, fugæq; tantæ,
Noscet, qui faciem tuam videbit.

XXXIII.

AD CHRISTOPHORVM CLELIVM.

In eadem materia.

Cernens deformi pictum te, CLELIE, vultu,
Pictoris vitium rebar, at ecce tuum est.

XXYIV.

AD MOMILIANVM Bl[illegible]balbum.

Si non vis blæsus, si non vis balbus haberi,
Do tibi consilium, MOMILIANE, tace.

XXXV.

XXXV.

In quendam interpretem Pöëtam.

Dum toties Græcos, toties dum vertis Hetruscos;
Vel nemo, vel tu versificator eris

XXXVI.

IN OLLVM AMVSVM.

Quid mihi cum citharis; molles procul este Camænæ.
Non sunt hæc digitis stamina digna meis.
Dixit; & ad Fabrum se noster contulit OLLVS
Sunt, sunt, hæc digitis pondera digna suis.

XXXVII.

IN PONTICVM grande caput habentem.

Grande tibi caput est, Sapientia parua, quid istud?
Grandi in vagina, PONTICE, claudis acum.

XXXVIII.

AD BLANDVLVM.

Sæpè genus iactas Romanum, BLANDVLE; credo:
Nam Romæ multos, legimus esse, Brutos.

XXXIV.

AD MERCVRIANVM.

Beatius est magis dare, quàm accipere.

Accipere est, inquis, miserum; donare beatum,
Adsum, quod dicis MERCVRIANE, proba.
Sed cum nil donans, toties tamen accipis ipse:
Vltrò te miserum, MERCVRIANE facis.

XL.

AD GALLVM, ineptum Cantorem.

Credo terreri, gallo cantante, Leonem,
Quando tam raucùm vox tua, GALLE, sonat.

XLI.

AD HORBAM inurbanum.

Te ruri nimium multis vixisse diebus,
Vt reliqui taceant; moribus, HORBA, probas.

XLII.

AD AMICVM,

Chrisonis natalis.

Feliciani natus & Primi die
Sem-

Semper diei plenus est CHRISON suæ:
Suoq; semper, consonans Horoscopo;
FELICIANVS semper & PRIMVS viget.

XLIII.

AD S. PAVLVM, Primum Eremitam

Foliis Palmæ vestitum.

Totum te Palmis vestiri, PAVLE, necesse est;
Namq; tui toto corpore, victor eras.

XLIV.

De eodem.

Victori quondam, vestis Palmata, Latino,
Index ingenuæ nobilitatis erat.
Non ego palmatas voueo tibi, PAVLE Laeernas,
Victori, emeritam Palma dat, ipsa, togam.

XLV.

AD PROMPTICVM SCIOLVM.

Turpe tibi, SCIOLI, dat vana Scientia nomen.
Plus te scire scio, PROMPTICE, quam sapere.

XLVI.

AD ALANVM.

Tres tantum Furias, quisquis numerauit, ALANE,
Vxoris genium nesciit ille tuæ.

XLVII.

AD TETRICVM Conuitiatorem.

Noua Etymologia.

Quando reus vitii, conuitia, TETRICE, iactas
A vitio dictus, conuitiator, eris.

XLVIII.

Ad AVLVM in TVRPILIANVM deformem.

Grammaticis, si Forma, Sophis quæ dicitur, esset,
Non posset dici, TVRPILIANVS homo.
Non capis, AVLE, fidem? rursus tibi suggero, nō est.
Forma cui nulla est, TVRPILIANVS, homo.

XLIX

AD ALANVM, de RAVLICO
rudis Medici Patiente.

Bis patiens, & bis æger dicatur, ALANE;
Nam patitur morbum, RAVLICVS, & Medicū.

L.

In MIRMILIANVM mendacem de FVSCO.

Omnis homo mendax.

Omnis homo mendax, audiuit, Fuſcus, & inquit,
O quantum noſter MIRMILIANVS, homo eſt.

LI.

IN OVENVM Ex eiusdem Ep. 64. l. 2.

Creditur eſſe liber vetitus quia, pulcher, OVENE,
Pulchrior inde tuus, creditur eſſe liber.

LII.

IN PONTICVN imberbem.

Ex mento imberbi, Phæbum te, PONTICE, iactas;
At Bacchus potiùs, ne videare, caue.

LIII.

AD PALINVM.

Noſce te ipſum.

Quis te noſſe poteſt melius, PAVLINE? Sapiſti;
E ſpeculo tantum cognitionis habes.

LIV.

AD CANDIDVM.

CANDIDE venaris lepores, ſed prædia perdis,
Actæon canibus ſic eris ipſe, tuis.

LV.

AD PHILIPPVM DE BESSO.

Legatum nono modo.

Multa dabas Beſſo, moriens dat nil tibi BESSVS.
Erras: quod non das, nec dabis, hoc tibi dat.

LVI.

AD AVXVM Hæreticum Cythariſtam

Vna Fides.

Ore manuq; canis, caneres tamen aptius, AVXE.
Si ſe tot fidibus iungeret, *Vna Fides.*

LVII.

AD THOMAM RHODIVM.

Ni Saluatelam violento vulnere rumpas:
Vitæ Salua- tuæ- tela manere nequit.

LVIII.

Ad

Ad Amicum.

Munificâ Trium Regum die, eius natali.

Ite leues elegi, feſtiui currite Plauſus,
Quâ meus Empyreas, Melchior, vrget opes.
Munificam ſperate manum, Patrisq; fauorem;
Indubiamq; ſpei conſociate fidem.
Illâ nempe die ſublimem attingitis aulam.
Quâ Reges puero, dona dedêre DEO.
Baltaſſar Myrrham, Thus Gaſpar, Melchior Aurũ.
O noſter nobis Melchior, vt det idem.

LIX.

De eadem die.

Dum ſua lactenti Reges dant munera IESV.
Dicitur hæc tenerâ vix tetigiſſe manu.
Thꝰ placet, & myrrha; at veſtrũ mihi diſplicet au-
Et quaſcunq; mihi penditis, inquit, opes. (rum,
Ah! cape dona Parens; nam quamuis non eget infãs
In nos, munificâ diuidet, illa manu.

LX.

De Pullice & Culice, ex Græco.

AD STANISLAVM NONVM.

Pullicis & Culicis, quædam eſt concordia, NONE.
Ante ſuos morſus hic canit, ille ſalit.

LXI.

AD IOANNEM PERPETVANVM.

Cur diuites ordinariè Parci.

Dis, dat diuitibus proprio de nomine, nomen.
Dis rarus, Parcis, PERPETVANE, caret.

LXI.

AD CANIDVM

Cenſura.

De Troia. ab imperito pictore factâ.

Quid placuit, quæris, quam pinxit Pollio, Troia?
Digna fuit lacrymis, CANDIDE, digna rogo.

LXIII.

AD ROMANVM Tumidum.

Immenſũm, ROMANE tumes tumidumq; ſuperbis.
Morbus crede mihi eſt, non medicina tumor.

MXIV.

AD FAVSTVLVM Nanum.

Es gruibus minor, at quouis es passere maior.
Maior es ipso te, FAVSTVLE, quantus homo es?

LXV.

AD RVFINVM, ineptum Grammaticum.

Sæpè caput, RVFINE, dolens, sermone Latino,
Insanum, quereris te malè ferre caput.
Desine iam tandem: malè sanis parce querelis,
Ne credam de te, quod tua verba sonant.

LXVI.

De Surdo & muto, nutibus se alloquentibus.
ISTERON PROTERON.

Surdo aures, oculus; muto dat dextera linguam.
Iste manu loquitur, audit & iste oculis.

LXVII.

DE FVSCO venatore & NOLA nugatore.

Dum lepores, Fuscus, sequitur, dum Nola, lepores,
Ille miser collum fregit; at iste caput.

LXVIII.

AD LYCAMBVM.

Iam, quod naso aliquis suspendi possit adunco,
Credo, dum nasum cerno, LYCAMBE, tuum.

LXIX.

IN PONTICVM capillatum, imberbem.

Calua tibi barba est, hirsutus, PONTICE, vertex,
Promissasq; fouet frons caperata comas.
Non ego cunctantis miror dispendia barbæ,
Fæmineo capiti fæmina barba quadrat.

LXX.

De eodem.

Rade comas capitis, suspirans, PONTICE, barbâ,
In caput expensos, non habet, illa, pilos.

LXXI.

AD COSMICVM.

Ingeniosus homo es: nemo te, COSMICE, damnet.
Dum genio indulges, ingeniosus homo es.

LXXII.

LXXII.

AD CLITVM Diuitem.

Omnia, pauperibus spondes, post fata daturum,
Te quoties terrent Aeacus, atq; Charon.
Inde preces multæ; inde inopis suffragia vulgi.
Si non deliras, scis, CLITE, quid voueant.

LXXIII.

AD FAVSTVM Archipoëtam.

De eius iocis & salibus.

Crebra iocis misces alieni pocula vini.
Hinc te salsum, illos dicimus esse Sales.

LXXIV.

AD AVLVM Hæreticum

Astronomica Obseruatio.

De Catholicorum Quadragesima & Paschate.

Quam benè Catholicis, concordant Sidera Fastis;
Nostraq; cælitibus consonat, AVLE, Fides.
Cælestes, nobis sacrant ieiunia, Pisces,
Auspicium nostri Paschatis, Agnus erit.

LXXV.

DE ALANO Musico.

Altâ voce canit, quando promittit ALANVS.
Basâ quando negat, quando dat, Angelicâ.

LXXVI.

IN NANVM Superbum.

Improportionatus Homo.

Ingentes animos exili corpore claudis.
Pygmæo mistus diceris esse Gigas.

LXXVII.

Ad ANOMIANVM Philosophum.

Alter Aristoteles, nostro iactaris ab æuo,
Illius Eurippos, Anomiane, caue.

LXXVIII.

Ad BLONDVM Contentiosum.

Omnia Blonde negas; quidquid nos dicimus esse.
Dicimus ergò nihil; hoc quoq; Blonde, nega.

LXXIX.

In IOANNEM Vernicum.

Qui occiput caluum, Sincipitis crinibus abscondebat.

Occipitis calui, sterilem tibi, vernice, campum,
Sinciput, & frontis deflua seta tegit.
Sed quoties vento redeunt agitante capilli,
Candicat euulsis, occiput absq; comis:
Hinc aliquem, Caluo, Crinitum, adstare putamus;
Teq; vnum, toties, credimus, esse duos.
Vernice, vis tandem simplex, vnusq; videri.
Compar occipiti sinciput esse iube.

LXXX.

In eundem.

Fronte capillata à tergo est occasio calua.
Illius vi..um, vernice, symbolon, es.

LXXXI.

Ad LVCIVM Andrum.

De Lutheranis eorumq́, fide.

Extenuant, variant, tendunt, tensamq; remittunt.
Explorant toties: aure, manuq; Fidem.
Non ego, Lutheri pullos, non dico fideles.
Appropriatè illis dicitur, Andre, Fides.

LXXXII.

In FAVSTINVM.

Barba tibi cana est, nigri, Faustine, capilli;
Hinc & barba senex est, iuuenile caput.

LXXXIII.

In PAETVM.

Magnum te iactas, magnus vis, Pæte, vocari.
Es fateor magnus, scilicet, Ardelio.

LXXXIV.

In grande caput habentem.

Sæpè Iouem, mirâre, suo genuisse cerebro
Pallada; & afflictum parturijsse caput.
Cum tibi tam prægnans caput est, vastumq; cerebrū.
Hinc credo nasci bina Minerua potest.

LXXXV.

LXXXV.

De AVLO ad Corbinianum.

Quo Græci casu caruerunt, non caret, Aulus.
Nempe Datiuo Aulus, Corbiniane caret.

LXXXVI.

De RVFINO.

E bello rediens Rufinus, fallimur; inquit,
Heu! bellum, belli nil nisi, nomen habet.

LXXXVII.

Ad HIERONYMVM Landium.

De amico calculi dolore sublato.

Frustra conquereris, caro viduatus amico:
Durior ipse sibi, quàm Rhadamantus erat.
Illius inferam commouit Calculus vrnam,
Hêu! quamuis fuerat candidus, ater erat.

LXXXVIII.

In BELLIDVM Pöetam.

Vina tibi faciunt fæcundam, Bellide, venam.
Ebrius inde, minus sobria metra facis.

LXXXIX.

Ad TVSCVM Cachinnatorem.

Quarto modo proprium.

Est ridere hominis proprium; at proprium est quoq; (stulti;
Vt sacra Iessei pagina vatis ait.
Tu nimium ridens primum te, Tusce, fateris;
At ne posterius te fateare, caue.

XC.

Ad BELANDVM, de Marino.

Frustra indignaris stulto, Belande, Marino.
Non esses doctus, ni foret ille rudis.

XCI.

De quodam.

Qui sibi Surii agnomen frustra arrogabat.

AD BERTRANDVM.

Vna sibi pulchrum corrupit littera nomen.
Nam qui se Surium nominat, est Spurius.

 XCII.

XCII.

Censura Polonis Musici.

Ad Luc. Andrum.

Egregius totâ celebratur Musicus vrbe,
Cur inquis, Polio, displicet, Andre, mihi?
Nempè suam fœdat verbis mendacibus artem,
Dum toties menti dissonat, ipse suæ.

XCIII.

APOLOGIA pro CLEPTICO claudo.

Frustra te claudum, nostri scripsêre Pöetæ:
Falluntur, non es, Cleptice, quando sedes.

XCIV.

De ANACE & CLITONE.

Et genus & formam, Regina pecunia donat.
Hinc formosus Anax, hinc Clito nobilis est.

XCV.

De ANEMONE.

Bellus Arithmeticus, bellus diuisor, Anemo.
Nam linquit toties in Quotiente, nihil.

XCVI.

De RVFO epulone.

Sæpè mihi Rufus sapientia fercula laudat:
Sæpè, mihi, sapiens cæna paratur, ait.
O Caput insipiens, sapidæ mala bellua Mensæ.
Plus sapiunt, quam tu, fercula, Rufe, tua.

XCVII.

Ad VICTOREM AVLVM, ignauum.

Tam bene victoris generoso nomine gaudes,
Quam bene palma tibi dicitur AVLE, manus.

XCVIII.

Ad FRANCISCVM RINALDVM.

Hominem beneficentissimum.

Tres tantummodò Gratias recenset
Mendacissimus ille, fictor ille.
Dignus carmine, quod canit sileri,
Irascor quoties, RINALDE, verso,

Vestræ munera liberalitatis;
Ac illum Furiis sacro trecentis.
Tres tantummodo Gratias recenset;
Cum centum tibi gratias litare,
Et centum meritas referre grates,
Nostræ carmina debeant Camænæ.

XCIX.

Ad MOMVM

Pro suis Epigrammatis.

Non sunt, crude, mei, quos carpis MOME libelli.
Non mihi, Lectori, parce proinde meo.

C.

Ad PRISCVM PÖETAM inopem.

Pauper es, heu paucos ditarunt, Prisce, Pöetas.
Nam pedibus constant carmina, non manibus.

****
*****
**

ALBERTI INES
è Societate IESV.
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA III.

Epigramma I.

NOBILES MVSICI.

Ad Brunonem Menniium Musicum sub tempus interregni.

Quos modò Cantores numerat tua Musica Menni?
Qui modò voce, manuq; canut?
Quod si nec vatum solido acret omine votum,
Hoc primum voueo, sis Casi

1. Fa mi Re. *id est*, Fac me Regem.
2. Casi mire Mi re, *id est*, Casimire meus Rex; *seu*, Mihi Rex.

II.

Ad IVSTINIANVM NARNICVM.

Libri cuiusdam Censura.

Qui laudat cunctos, qui damnat, Narnice, nullum;
Non est hic liber, Iustiniane liber.

III.

In ROMVLVM FRATRICIDAM.

Non ego te miror mores hausisse lupinos:
Si lupa fit nutrix, cui lupa mater erat.
Nam si Matrissant nati, natæq; Patrissant;
Nutrix & Mater te facit esse, lupum.

IV.

De Medicis.

Ex Græco.

Hoc faciunt Medici, quod fecerat ille Pôëta,
Qui gemmas ait, è stercore colligimus.

V.

Ad AMICVM PÔËTAM ANTHITETHON.

Tristia, Læte, canens, tristes solaris amicos.
Nam bene qui cantat tristia, læta facit.

VI.

De VOLANO cæco.

Puluis & vmbra sumus.

Orbatus gemino tenebrosæ Castore frontis,
An non tu merito dixeris; vmbra sumus?

VII.

Ad MENNIVM.

Zelosum Ecclesiasten.

O quam te Sanctum possumus dicere, MENNI?
Si foret ars eadem dicere, quæ facere.

VIII.

Ad PONTICVM PÔËTAM.

Te quoties viso, recitas mihi carmina mille,
Carmina culta quidem, Pontice, multa tamen.
Sic pedibus lassis oculi, lassantur & aures,
Ad te, da veniam, Pontice, non veniam.

IX.

De DRANCE.

AD AVLVM.

Præsentis Drances ignorat temporis vsum;
Do nunquam dicit, semper at, Aule, dabo.

X.

Ad CONDILVM.

Pota tibi toties medicati vina Liæi;
Pota, Epidaureis, vnda recocta, focis.
Nec tamen vsq; vales: valeas vt Condile tandem
Sola tibi restat lympha bibenda stygis.

XI.

Ad NERVINIANVM.
Sæpe mihi, clauso, veniunt Epigrammata, libro;
Nempè minus scribi, Neruiniane, timent.
XII.
Ad AVLVM imberbem.
De Podio caluo, ex alieno capillato.
Caluitiem capitis, paupertatemq; comarum,
Emptis dissimulat, Podius, Aule, comis
O si tanta tui fierent compendia menti,
Quèis tua non hircis æmula barba foret?
XIII.
IN BRENNVM,
Iactabundum Poëtam.
Te vatem iactas, & nos te credimus esse.
Quod vates faciunt, tu quoq; Brenne, furis.
XIV.
Ad VOLANVM Pertinacem.
Cum tibi tam durum caput est, durumq; cerebrum,
Sæpè negas Homines Deucalione satos.
Sæpè ais, è saxis homines non esse creatos;
Ah! saltem capiti crede, Volane, tuo.
XV.
IN RVFVM.
Et caput, & mentum flauo tibi non caret auro,
Auro sola tibi, RVFE, crumena caret.
XIV.
DE PLANCO.
Cæteris paribus.
Non est laus magni capitis, quòd diceris esse;
Esset, PLANCE, forent cætera si paria.
XVII.
Ad PRISCVM MACRONIANVM, CLAVDVM.
Non te Pentametrum non possum dicere, quare?
Curris inæquali, Macroniane, pede.
Hinc & succiduo cæsuras calce frequentas,
Hinc labat in plano deflua planta solo.
Hæc dum canto, furis; pedibusq; irasceris ipsis.
Et toties vetulas, consulis, ac medicos. Non

Non opus est medico, Lictorem consule Prisce,
Alterutrum tendat, vel secet ille pedem.
XVIII.
Ad BELANDVM edentulum.
Commiseratio.
Rodis in offensam, conductis dentibus, offam,
Ah! saltem pretio parce, BELANDE, tuo.
XIX.
Ad AMICVM.
Immaturo fato moriturum.
CONSOLATIO.
Non est cur metuas, iuuenilis, spicula mortis.
Si quod fata negant, dent tua facta, tibi.
Nec matura minus lachrymas tibi concitet ætas.
Ille diu vixit, qui benè vixit; abi.
XX.
Ad SERVM conuiuam.
Excusatio.
Sera Palatinis coniungis, prandia, cænis;
Hinc malo cænas, prandia nolo tua.
XXI.
Ad Poëtam.
Non iacet in molli veneranda scientia lecto.
Tu tamen in lecto carmina mille facis.
Hinc tibi nocturnæ veniunt ad carmina Lunæ;
Et pro fulgenti pallida Fratre soror.
Sic pro sublimi Parnasso lectus habetur,
Pro Phæbo Morphêus, pro ratione sopor.
XXII.
Ad CLITVM obtrectatorem.
Me simis, CLITE, versibus lacessis,
Nasutum, CLITE, non sapis Pòetam.
XXIII.
IN VARRVM BIBONEM.
Erectio.
Dum tam multa bibis, vacuas dum pocula mille;
Credo Horoscopus est Amphora, Varre, tibi.

XXIV.

Ad BLANCUM de BADENIS.

Nil mihi cum Thermis, thermas mihi Blance cami-
Badenasq; mihi quælibet vnda facit. (nus.

XXV.

In TEUTRICUM.

TEUTRICE stultus homo es; non possũ dicere qua-
Hoc tantum possum dicere, stultus homo es. (re.

XXVI.

Ad ANEMONEM de BÆTICO.

Multarum sectarum homo.

Caluini toties, toties documenta Lutheri
Approbat & Zuinglus, quidquid & Hussus ait.
Nunc quod Sacrilegi calamus blasphemat Arij,
Nunc quod Picardus, Mennaq; dogma tenet.
Quouis mense Fides dubio mutatur, ANEMO,
Vis dicam quid sit Bæticus, est Fidicen.

XXVII.

AD CLITUM.

Fides sine bonis operibus, mortua.

Me miserum! quamuis credas; mihi sed, Clite, nil
Crede mihi non est hæc, Clite, viua Fides. (das.

XXVIII.

AD PLANCUM AMUSUM.

Nil tibi Plance sapit: non culti pagina Flacci,
Non sapit Arpinas, non sapit ipse Maro.
Carmina non sapiunt, nec quisquam è Mille Poëtis,
Sola tibi sapiunt fercula, Plance; Sapis.

XXIX.

AD CALVUM.

Non tibi sit probro glabræ Caluaria frontis;
Hoc vereare; glabrum, ne sit & ingenium.

XXX.

AD IULIUM CORNERIUM.

Poëtam.

Vino Hyppocrenem, Cyrrhæaq; flumina supples.
Iam scio carmina me cur meliora facis.

XXXI

XXXI.

De AMORE & FURORE.

Perpetuo amentes, miseri torquentur amantes;
Et nihil à nimio distat Amore, Furor.
Orbus vterq; oculis, proprio se funerat igni;
Admotasq; sibi sentit vterq; faces.
Aptet vtriq; oculos Ratio, cæcosq; gubernet;
Sic oculatus Amor, sic Furor, Argus erit.

XXXII.

Ad COSMICUM.

De Batto bibone.

Vitibus assuetus, vitijs quoq; Battus, abundat.
Sic potæ vites, Cosmice, dant vitia.

XXXIII.

Ad BENEDICTUM Pulchrum:
nomine non re.

Infamas proprio Sacrum cognomine nomen,
Et Bene-te-dictum plurima turba negat.
Nam tibi distorto procliuis nasus ab ore,
Infamemq; striat deuia ruga cutem.
Tantum te is poterit Benedictum dicere Pulchrum,
Cui natura oculos abstulit atq; caput.

XXXIV.

Ad HORNUM.

De Spectabili & Venerabili Attalo.

Est Spectabilis & Venerabilis, Attalus, Horne,
Hinc duplicis tituli, duplice bile tumet.

XXXV.

Ad POËTAM.

Turpium carminum scriptorem.

Fæda tibi exussit Vulcanus carmina: luce,
Scilicet haud alia digna fuere magis.
O si cùm domino flammâ correptus eadem
Arsisset! poterat faustior esse liber.

XXXVI.

Secretum Politicum.

Quisquis honoratos sceptri mercaris Amores.

 Ne ti-

Ne timeare, time; ne caueâre, caue.

XXXVII.

ALIVD, STRATEGICVM.

Si tibi sunt animo prætiosi Martis Honores,
Ne fugias, fugias; neuê fugêre, fuge.

XXXVIII.

Ad BASSVLVM.

Mirabar dici dentatam, Bassule, linguam
Iam modò non miror; cur? tua lingua facit.

XXXIX.

Idem ad AMICVM.

De OLLO edentulo.

Mordacem, euulsis, linguam, pro dentibus, Ollum
Dicis habere: fidem do tibi: iam didici.

XL.

Ad MARCVM MAXIMILANVM,

HOMINEM MVNIFICENTISSIMVM.

Quam bene cognati mensuram nominis imples,
Dum crebrum munus, dat tua, Marce, manus:
Sic quod pendis habes; & quod largiris amico;
Ipse tuâ retines, Maximilane, manu.

XLI.

In quendam ITALVM obstinatum.

Immeritò testæ, capiti das, ITALE, nomen,
Non est Testa tuum, sed mala Petra, caput.

XLII.

Caput Bonæ Spei.

In Tarandam.

Quicquid beatum, quidquid æquatum Dijs
Nasonianæ pollicentur fabulæ
Sublime quidquid, splendidumq; ditior
Fortuna spondet; purpuram, fasces, mitras;
Et quidquid olim garrulæ vouent anus;
Taranda noster sperat: ac immanibus
Lassata votis Numina, in præces vocans,
Nulli Tarandam non parem iactat spei.

Frustra

Frustra Charybdes nauigemus Indicas,
Et Mexicani breuia Promontorij,
Præbet Taranda, sat *Bonæ spei* caput.

XLIII.

De ROMVLIANO NASVTO.

Ortum te dicet prisca de gente NASONVM;
Qui cernet nasum, Romuliane, tuum.

XLIV.

De ORTVLO indocto.

Ad Amicum.

Credo, quod nullus folijs tot stipes abundet,
In folijs scriptis, quod sua cista libris.
Est tamen, est stipes, truncus tamen, Ortulus audit;
Est truncus, folijs non tamen ille caret.

XLV.

Ad quendam.

Promissis liberalem, non datis.

Das mihi pro missis, promissa ingentia Metris,
Parua mea est, fateor, gratia, nulla tua.

XLVI.

De IVSTINIANO Posthumo.

Immaturè mortuo.

Nestoreo dignus senio; Pilijq; senectâ;
Ante tuam raperis, Iustiniane, diem.
Viderant, & motâ iustissimus Aeacus vrnâ
Iussit subtractos, reddere Fata dies:
Sic tibi nent rursus redeuntia stamina Parcæ,
Sic tua, Posthume, post funera, viuis adhuc.

XLVII.

Ad IGNATIVM Valentem.

Dum toties medicos, toties dum pharmaca poscis;
Nonne per antiphrasin diceris, esse Valens.

XLVIII.

Ad eundem.

Nomine nescio quo possim te dicere: quare?
Decumbis toties æger. anonymus es.

 XLIX.

XLIX.

IACOBI baculus, Instrumentum Mathematicum, *De non Mathematico Olli Domino.*

IACOBI baculo toties dum vapulat, Ollus,
Non est mensuræ nescius, ipse suæ.

L.

Ad DOMINICVM Candidum.

Auctorem *Imperfecti operis*, si Candide, laudas;
Non potero laudes, non meruisse tuas.

LI.

De quodam malæ vxoris marito.

Nubendo, infaustum traxisti à nubibus omen:
Indè tibi toties grandinat, indè tonat.

LII.

In MOMVM.

Dente Lycambeo rodens mea scripta; poliri
Aspera quod soleat pagina, dente, sciat.
Sic frustra es lacerans aliena volumina, Mome;
Dentibus hæc fient lucidiora tuis.

LIII

In ALDVM Musicum Maledicum.

Voce canis, mordesq; simul; sic duplice sensu,
Verbum vnum de te dicitur, Alde, canis.

LIV.

Ad quendam.

Plus nimio crassam, nutris pinguemq; Mineruam;
Hinc es mentis inops, ingenijq; macer.

LV.

De BAVCIDE Causidico,

Orator dici mauult quàm Baucis, Arator.
Annui prouentus plus sua lingua facit.

LVI.

De PARDVLO Critico.

Nullus non Criticus, tibi Pardule, voluitur Annus,
Supremam tandem, Pardule, solue Crisim.

LVII.

Ad IOANNEM Brauum,

Multa

Multa tibi densas constipant horrea fruges:
Quis te Frugi hominem, Braue, negare potest.

LVIII.

De discordijs Maritalibus.

Cur tam crebra mouent discordes bella mariti?
In cælo Marti, nempè propinqua Venus.

LIX.

Ad LINVM bibonem.

Vita tibi sit longa cupis, Line? pocula vita.
Si bibere est animus plurima; pauca bibe.

LX.

De NOMILIANO.

Omnes peregrinamur à Domino, & Homo Viator.

Dum toties Gallos, Romanos visit & Anglos.
Et quidquid Ligeris, Rhenus, & Alba lauat.
Nemo peregrinus dicetur, nemo Viator
Verius: hinc tantum est, Nomilianus, homo.

LXI.

In LAETVM Hæreticum.

Lætum te dici scis quæ sit, Læte, figura.
Nam quod te monstrum tristius, Orcus habet?

LXII.

Ad FVSCVM.

Nouum Magni capitis vocabulum.

Quod grauat ingenti depressum pondere collum
Non est, Fusce, caput, sed Capitolium.

LXIII.

Ad CLITVM barbatum imberbem.

Vnus apex obstat barbatus ne, Clite, fias.
Nam pro barbato iam male barbarus es.

LXIV.

Ad LONGINIANVM.

Apologia pro pinguibus.

Laudatur pinguis vitulus, laudatur & anser.
Solus homo placeat, Longiniane, macer?

LXV.

LXV.

Ad ARANVM.

De Marino Adulatore.

Blandus adulator, ſubtilis palpo, Marinus,
Auribus aſſiduos nectit, Arane, dolos.
Auribus ille lupum tenuiſſet, & auribus Hydram;
Hinc illum meritò dicimus, *aurificem.*

LXVI.

In LAELAPVM.

Omnia promittentem, præſtantem nihil.

Pomittis toties, nunquam promiſſa daturus.
Vt tibi, vis, credam? pollicêare nihil.

LXVII.

Ad BLANDVM.

Maiorum comites, Comites ſi dicimus eſſe
Non tu Blande Comes diceris, & tamen es.

LXVII.

Ad PONTICVM Caluum.

Perpetuam frontem deplumi vertice præfers,
Non tu fronte cares, Pontice, ſed capite.

LXIX.

In IVRISPERITVM DECOCTOREM.

Omnia decoxit, Legum Iuriſq; peritus.
Vix modico cœtum iure, legumen habet.
Sæpè focos viſit, fumantes ſæpè culinas.
Poſt Decoctorem fors cupit eſſe cocus.

LXX.

Ad HAVNVM de Nortmaniano.

Nutibus alloquitur, reſpondet Nutibus, Haune
In manibus linguam, Nortmanianus; habet.

LXXI.

De SARPEDONE ad Amicum.

Sæpè ſalutatum, dites accedit amicos.
Vis dicam quis ſit Sarpedon? eſt medicus.

LXXII.

In LASCIVOS Pöetas.

Impia, Laſciuos protrudunt, ſæcula, vates.

Nullus

Nullus non aliam Daphnida, Phæbus amat.
Heû pro Virginibus, pellex eſt Thracia, Muſis.
Bacchus agit Phæbum, Calliopenq; Venus,
Caſta iuuant Muſas, caſtis date caſta Pöetæ:
Reddite Caſtalijs nomen & omen aquis.

LXXIII.

Ad BAVCVM Superbum.

Bauce tuam mentem, ſublimem dicere montem,
Debeo. Cur? Socios deſpicis inde tuos.

LXXIV.

Ad CAROL. Granum.

A nobis miſſam, contemnis, Grane, ſalutem.
Non tibi, Grane, placet ſicca, ſed vda ſalus.

LXXV.

De BATTO Graſſatore.

Batte diu ſtertis, poſt laſſæ inſomnia noctis.
Non es tu noſtras, Batte, ſed Antipoda.

LXXVI.

Ad AMBROSIVM Angelum.

Vir ſui nominis.

Et ſi neſcirem, iſto te cognomine dici,
Illud ſpontè tibi, pagina noſtra daret.
Exprimis Angelico Sacrum cognomen in ore;
Angelus à nobis diceris, Angelus es.

LXXVII.

De DIVITE Parco.

Eſt pluralis amans, numeri, eſt Oſor ſpecialis,
Cogere nam ſcit opes, ſed dare neſcit opem.

LXXVIII.

In PLANCVM Caluiniſtam.

Qui Catholicam vxorem, Hæreticam fecit.

Illò crude tuam duxiſti, Plance, maritam,
Orpheus Eurydicen, duxerat vnde ſuam.
Traxit vtramq; Fides. Fidicen, ſed peſſimus ipſe es.
Namq; tua, infernum duxit ad vſq;, fides.

LXXIX.

De PRINO.

Promiſſi

Promissi Prino crines, promissaq; barba
Ergo forsan adhuc, Prinus, vtroque caret.

LXXX.

Ad PONTICVM.

De Bulbone decoctore.

Vnâ Cambletes vxorem nocte vorauit.
Non credit, sed idem, Pontice, Bulbo, facit.

LXXXI.

De GITONE,

Inepto Latinitatis deprauatore.

Quando fame premeris, famosum te, Gito, dicis.
Infamis meritò diceris ergo Satur.

LXXXII.

In BAVCVM.

Bauce sapis, dum te modicum sapere ipse fateris.
Sic iam scis aliquid, Bauce, sciendo nihil.

LXXXIIII.

De MILONE edentulo,

Ad LYCAM Dentatum.

Nunquam dolorem dentium patitur Milo,
Huic te voueo, si placet, Sorti, Lyca.

LXXXIV.

Ad RVFINVM de Gazone.

Dum peto, Gazo tacet; poterit Rufine, negare.
Hoc quoq; non parui muneris instar, erit.
Nam cum sollicitè toties sua dona reposcit;
Totum pænè domi, quod negat ille, habeo.

LXXXV.

De THOMA MORO.

Iacturam veterum faciens, Britania, Morum
Debuit insontem contumulare Morum.

LXXXVI.

In FESTVM. Occiput caluum habentem,

IANVS BIFRONS.

Quis te non possit Bifrontem dicere Ianum?
A tergo frons est altera, Feste, tibi.

LXXXVII.

LXXXVII.

Ad MACROBIANVM Satyricum

TAVRVS PHALARIDIS.

Indignaris, odis, succenses, corripis, vrges,
Te voueo libris, Macrobiane, tuis.

LXXXVIII.

Ad BRITONEM.

Non incedere, sed cupis volare.
Da te, præcipitem, Brito, volabis.

LXXXIX.

Ad MARCVM Antipam.

Marchionis Columnæ clientem.

Non tibi, Marce, domo timor est habitare labanti;
Quando tuam fulcit viua Columna domum.

XC.

Ad PRISCVM. De suis Carminibus.

Nobilitas nostros dum carpis, Prisce, corymbos.
Denteq; rosa tuo, sunt mea metra, rosa.

XCI.

Ad PONTICVM Caluum.

Augustæ es frontis: nec iustè diceris effrons,
Quantumcunq; tibi, Pontice, frons, caput est.

XCII.

Ad V. BEATISSIMAM.

Si mihi Virgo faues, si vatis vota secundas.
Gratia non faueat de tribus vlla mihi.

XCIII.

De OLLO Mendace.

Non nos Hæretici, quoties discredimus Ollo,
Catholicam potius non habet ille fidem.

XCIV.

Ad ROBERTVM BAVILLVM.

Rara placent passim, laudantur rara, Bauilli,
Cur tua laudatur, barba placetq; minus?

Ad ARANVM.

De MYRONE Milite.

DVM

DVM fugit ex acie, frustra culpatur, Arane.
Parthorum pugnat more, modoq; Myron.

XCVI.

Ad LAVDATOREM.

Non volo te totum, quis nobis diceris, ac es,
Sæpè es laudator, sis aliquando, dator.

XCVII.

Ad CANDIDVM Lectorem,
Pro suis Carminibus.

Sunt innocentes, & verecundi Sales.
Ne Lector illis, Persicum misce piper.

XCVIII.

De iisdem Exomologesis,
Ad ATTALVM.

Nescio quos pupugi, pupugi tamen, Attale quosdã:
Indignante animo, qui leget ista, sciam.

XCIX.

De CRITICIS.

Tam Criticos multos, quam paucos sæcula, Iustos
Nostra ferunt. Iustus, Lipsius, vnus erat.

C.

Ad MOMVM.

Scripsisse me nil singulare iactitas.
Singula lege, & erunt, Mome, singularia.

****
******
***

ALBERTI

ALBERTI INES
è Societate IESV
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA IV.
CLASSIS PRIMA.

Dei Matri Virgini Inauctorata.

MARIA VIRGO BEATISSIMA,
DEI MATER, & NOSTRA.

Axioma Philosophicum.

Quæ sunt eadem vni tertio, sunt eadem inter se.

Argumentum ad Hominem DEVM.

Epigramma I.

MATER Virgo mea est: DEVS, inquit, & est mea (Mater
Ergo DEVS, posthàc tu mihi frater eris.
Frater ero, dixit: dictis subdo; ergo necesse est,
Vt sim Numen ego, vel DEVS vt sit Homo.
Risit & æthereum depromens verba per axem,
Matre hâc ne caream, sim DEVS, inquit, Homo.

II.

In BEATISSIMAM, paruulum IESVM lactantem.

Vbere Virgo foues, qui mundi dicitur *Vber*,
Ergo nostri post vberis *vber* eris.

III.

VIRGO BEATISSIMA ROSA & LILIVM.

Iun-

Iuncta Rosis quoties nituerunt Lilia, Virgo;
Orta meo, toties lis pia, corde, fuit.
Lilia Virginei poscebant Stemmata cordis,
Et Rosa purpurei Stemma pudoris erat.
Si te dico Rosam; candentia Lilia pallent:
Lilia si dico te, erubuêre, Rosæ.
Vt tamen hæ rubeant, niteantq; animosius illa;
Te dicam Castis, Lilia mista, Rosis.

IV.

Ad VIRGINEM Circumdantem Virum.

Meliora sunt Vbera tua Vino, &c.
Vbera tua Botri, &c.

Est tibi LAC VINVM, tua sunt, BOTRVS, VBERA,
Cur? non infans, sed VIR tibi Sponsus erat, (Virgo;

Absq; Macula Originali Conceptæ VIRGINI DEI MATRI.

Ob Compressum Draconem.

INSCRIPTIO PRIMA.

Hâc itur ad astra.

V.

Cum Sacra Tartareo vestigia, Virgo, Draconi
Imprimit, & Domino Tartara calce domat,
Ite quibus patrium mens est inuadere cælum,
Quà vocat, innocuo, semita trita, pede.
Ite per obstantis fatalia membra Draconis;
Ite per oppressæ, terga, coputq;, stygis.
Quà vos Virgineæ ducunt vestigia plantæ
Hâc hâc, mortales ITVR ad ASTRA Viâ.

INSCRIPTIO SECVNDA.

Contemptu vincitur Hostis.

VI.

Cur tua, Virgo, ferum, conculcat planta Draconē?
Cur premit infereæ turpia membra Stygis?
Scilicet innocuis deuincere Tartara dextris
Dedignata, tui pondere calce premis.

Quis-

Quisquis es, infereo qui coniurata Draconi,
Cœlo conscriptis, Viribus, arma moues.
Cùm noua Virginei spectas monumenta triumphi.
In noua bellacem prælia stringe pedem.
Quam benè Tartareus *contemptu vincitur hostis.*
Qui cupis ergo trucem vincere, sperne styga.

INSCRIPTIO TERTIA.

FVNDAMENTA eius in montibus.

VII.

Fundamenta tibi summis in montibus esse,
Narrat Iesseo pagina scripta stylo,
Hinc homines inter celsissima Virgo vocaris,
Diceris hinc alto celsior esse polo,
At cùm Tartareum conculcas, Virgo, Draconem,
Cerbereiq; anguis colla superba premis;
Hinc etiam poteris celsissima Virgo vocari,
Quæ modò per tumidam surgis in astra stygem.

INSCRIPTIO QVARTA.

Quantum pondus habet?

VIII.

Dum premis, inuicto fatalia Tartara passu,
Oppressumq; tuo calce draconta grauas,
Ille gemit, putidumq; putri vomit ore cruorem,
Succumbitq; tuo, maxima Virgo, pedi,
Crediderim Getici depressus pondere Pindi,
Staret, & erectis isset ad astra iubis.
At Sacra tam tumidos reprimunt vestigia fastus.
Quam graue Virgineus, pes quoq; pondus habet?

INSCRIPTIO QVINTA.

Patent cœli opes.

IX.

Quando venenatum strauit Medea draconem,
Phryxeæ rapuit vellera, Iason, ouis,
Et per sopiti gradiens fera tergora monstri,
Colchorum veteres exspoliauit opes.

O quã

O qui siderei vellus suspirat ad AGNI,
AGNI, cœlestes, qui pede pulsat agros.
Ecce venenatum compressit Virgo Draconem,
Cœlestes auidi diripiamus opes,

INSCRIPTIO SEXTA.

Quidquid calcauerit, id Rosa fiat.

X.

Quod tumido veteres tangebant calce Dynastæ,
Debuit in teneras degenerasse Rosas.
At cùm Tartareum conculcas, Virgo, Draconem
Cur non in teneram, transit & ille, Rosam?
Cur, fera Cerberei spirans aconita profundi,
Contritum stygio suscitat igne caput?
Si foret ingenuæ tibi quidquam Tartare frontis,
Fecisset credo, te pudor ipse Rosam.

INSCRIPTIO SEPTIMA.

Concluso, serpens vigil accubat, Horto.

XI.

Hic vbi de viridi pendentia poma Smaragdo;
Auro dispunctas explicuêre comas,
Dicitur Hesperidum, pretiosis stratus in Hortis,
Peruigil in somni luce cubare Draco.
Tu quoq; Conclusus, mea Virgo, diceris HORTVS,
Quem fouet ambrosiis, aura polusq; fauis.
Hinc tibi Cerbereum resupinâ mole Draconem
Adsternunt, tituli conscia fata tui.

HORTVS CONCLVSVS MARIA.

DEI MATER, & VIRGO.

Vernis floridorum Epigrammatum
Plausibus consitus.

Hortus Conclusus Soror mea Sponsa.

XII.

Hic vbi Nazareas viuax lauat vnda plateas;
Virgineoq; auidam, rore, maritat humum.

Hortus

Hortus erat, teneris diffusus in áera ramis,
Quem DEVS innocua clauserat ipse sera.
Illum vernanti cingebat mista Cupresso
Cedrus, & vmbriferis Palma beata comis.
Frondea cum Platanis stipabant mænia vites;
Et consanguineis Balsama mista Rosis.
Cinnama odoratas nectebant floribus vmbras;
Velabatq; humiles, mitis Oliua, botros.
Hortus erat *Virgo*: *Virgo* pulcherrimus hortus,
Virgo Cedrus erat, cum Platanoq; Rosa.
Nunc illam, canæ, velabat ramus, Oliuæ,
Nunc fuit in folijs tecta, Cupresse, tuis.
Nunc Terebinthus erat, passis spatiosa capillis;
Nunc decussatis frondea Palma comis,
Sed si forte fidem dubio discrimine libras.
En patet, en titulis accinit ipsa suis.

Quasi Cedrus exaltata sum in Libano.

Eccl. 24.

Plausus I.

XIII.

Si bona Sollicitus conscripsit carmina vates;
Digna perennanti dicimus esse *Cedro*.
Ite procul Cedri, *Cedro si digna locutus*
Metra ferar: Virgo, tu mihi Cedrus eris.

Plausus II.

XIV.

Nulla Cedrum caries corrumpit; nulla MARIAM
Labes; hinc Cedrus iure vocanda fuit.

Plausus III.

XV.

Inscripta Cedro (fama si verax canit)
Aeternitatem pollicentur carmina.
Valete Cedri; Cedrus est, Virgo, mihi.
Securus illi metra commendo mea.

Plausus IV.

XVI.

Digna

Digna legi, Cedris inscribi verba iubentur.
VERBVM CHRISTVS erat, Libana, Virgo, Cedrus.

Quasi Cypressus in monte Sion. Eccl. 24.

Plausus V.
XVII.

Quisquis funereos Cyparissum vertit ad vsus.
Dignus erat taxo squalidiore tegi.
Cum Cyparissus erit deuexi, Virgo, Sionis
Victorum potior dos, Cyparissus erit.
Vel si letales ferri dignaris ad vrnas,
O moriar! Virgo. sic quoq; victor ero.

Plausus. VI

Ex occasione temporis Quadragesimalis, in quod tum festiuitas ab Angelo Salutatæ Virginis incideerat.

XVIII.

Cum tibi pullati soluuntur, CHRISTE, dolores,
Cupressum genitrix se canit esse tua.
Ergo Sepulchrali postquam conderis in vrna;
Ne Cupressum aliam poscito, Mater erit.

Plausus VII.
XIX.

Ite Croci, Violæ, Myrti, Lauriue, Rosæue,
Quorum non auidus nemo Poëta fuit.
Hanc mihi Cupressum morituro apponite, vates.
Nam benè nemo potest, hâc sine fronde mori.

Quasi Palma exaltata sum in Cades. Eccl. 24.

Plausus VIII.
XX.

Hic vbi sub viridi fulgent Palmeta sereno;
Palma vereccundis repit ad astra comis.
Virgo, *Palma* fuit, viridi prælustris obryzo,
Quam vestit refluis Sylua beata comis.
O! si nunc etiam victorum Palma, coronas
Nectit. vel nunquam vel modò victor ero.

Plausus

Plausus IX.
XXI.

Cum tibi constanti faueat victoria passu,
Et semper victrix vincere Virgo soles.
Quidni Palma tibi speciosum nomen inumbret?
Nixa triumphali Palma sub astra tholo.
Nulla capax necti poterat tibi, Virgo, corona
Ni sertum ipsa tibi, totaq; Palma fores.

Quasi Plantatio Rosæ in Hierycho. Eccl. 24.

Plausus X.
Philosophi de Rosa Votum.
XXII.

Cum te Virgo Rosam Tyrij comitantur odores;
O! mea, sim totus tum, Rosa, nasus ego!
Mox tibi purpurei tinxerunt ora colores;
O! mea, sim totus tum, Rosa, lumen ego!
Ast vbi te sacri *Sertum* iunxere Fauores;
O mea! sim totus tunc ego, *Virgo*, caput?
Cinge caput Virgo, libertatemq; comarum
Virgineæ, tandem stringito lege, Rosæ.
Cinge meum, mea Virgo caput, *caput* est mihi CHRISTVS,
Non poteris non hoc cingere velle caput.

Plausus XI.
XXIII.

An non ergo Rosam meritò te, Virgo, canemus,
Cui sacer innocuas stat pudor ante genas?

Plausus XII.
XXIV.

An non iure Rosam, mea te Regina, vocemus?
Cui Nati, melior purpura, Sanguis erat.

Quasi Oliua speciosa in Campis. Eccl. 24.

Plausus XIII.
XXV.

Igne maritatam, tandem credemus Oliuam,
In Bizantino fætificasse solo:
Cum tibi odoriferum Campestris Nomen Oliua,

 Virgo

Virgo det, inq; vtero sit DEVS ipse tuo.
Igne maritatam meritò te dicimus esse,
Consumens, olim, nam DEVS, *igne erat.*
Plausus XIV.
XXVI.
An non te nostram, Virgo, dicamus Oliuam?
Quæ æternæ nobis nuntia Pacis eras?
Pone fatigatos, humanis cædibus enses
O! DEVS! è q; tua, proiice tela, manu.
Cui modo Virgineæ ver consecramus Oliuæ,
Amplius armatam non decet esse manum.
Plausus XV.
XXVII.
Assurgit doctæ Campestris Oliua Mineruæ;
CHRISTE Minerua mea, hæc surgit Oliua, tibi.
Plausus XVI.
XXVIII.
Adnutat castæ, dotalis Oliua, Mineruæ,
CHRISTE Minerua mea, hæc nutat Oliua tibi.

Quasi Platanus exaltata sum iuxta aquas in plateis. Eccl. 24.

Plausus XVII.
XXIX.
Hic vbi se vitreis affantur flumina labris;
Diffuso Platanus, Sidera, crine subit.
Ac magè torrentes ramorum frigore soles
Temperat & laxis, protegit arua iubis.
An non Virgo mihi Platanus spatiosa vocetur,
Ista mihi Solem mitigat; illa DEVM.
Plausus XVIII.
XXX.
Hanc quæ Nazaridum murmur despectat aquarum,
Et fontis queruli Mobile trudit ebur;
Hanc ego Daphneos, Platanum, super effero ramos,
Daphne ictum cohibet fulminis; ista DEI.
Plausus

Plausus XIX.
XXXI.
Xerxes Lydiacæ Platanum coluisse Cybelles,
Fertur, & æternam pæne sacrasse Deam.
Errauit teneræ deceptus imagine formæ,
Errauit fluxæ credulus ille comæ.
Quando sub *Platani, Virgo,* cognomine frondes,
Te potius posthac iste manebit honor.
Plausus XX.
XXXII.

Quasi Cinnamomum & Balsamum aromatizans odorem dedi. Eccl. 24.

Non ego quæsierim Pancheæ Cinnama Syluæ,
Dum sua, Virgineum, Cinnama, nomen, habet.
Plausus XXI.
XXXIII.
Non est cur spoliem pretiosæ Pharmaca Syluæ,
Dum mihi, Virgo, meos condiet, ipsa, cibos.
Plausus XXII.
XXXIV.
O! si quando meæ fætebunt crimina culpæ,
Balsamum es: heu sordes, Virgo, repelle meas.
Plausus XXIII.
XXXV.
O! si quando mei liuescent vulnera cordis;
Vulneribus, Virgo, sis medicina meis.

Quasi Myrrha electa dedi suauitatem odoris. Eccl. 4.

Plausus XXIV.
XXXVI.
Pandito Virgo mihi lachrymosi Nubila fumi,
Myrrhinus obscuret crimina nostra vapor.
Plausus XXV.
XXXVII.
Pandito Oronteæ, nebulosa volumina, Myrrhæ:
Insensa Assyrius, Numina, placet odor. Quasi

Quasi Terebinthus extendi ramos meos. Eccl. 24.

Plausus XXVI.

XXXVIII.

Pande triumphales, felix Terebinthe, capillos:
Suggere Stellatis celsa trophæa tholis.
Pande coronatis tentoria florida ramis,
Vmbra tua ipsius mox erit, aula DEI.

Plausus XXVII.

XXXIX.

Si foret arboribus prior illa cupido creandi
Regis, tu merito Rex Terebinthe fores.

Plausus XXVIII.

XL.

Hic vbi laxatis Terebinthus panditur alis;
Incido nomen, Diua Virago, tuum.
Sic frondente, tuum, viuet cum vulnere nomen;
Sic crescente, meus, cortice, crescet Amor.

Ego quasi Vitis fructificaui Eccl. 24.

Plausus XXIX.

Ex illo Canticor. *Meliora sunt vbera tua vino, &c. Botrus Cypri dilectus.*

XLI.

Casta cui maduit generoso māma Falerno
Cui dictus Botri nomine, Sponsus erat
Quin VITIS titulum, Virgo, sibi vendicet? O quam
Illius nolim. Sobrius esse meri?

Plausus XXX.

XLII.

Hinc procul illa Cyri Solium quæ vitis inumbrat.
Ipsius Solium Numinis istā tegit.

Plausus XXXI.

XLIII.

Huic meritò *Vita* nomen debetur & omen:
Ex qua *Vite* mihi prodita vita fuit.

APO-

APODOSIS.

Flores mei Fructus honoris.

XLIV.

Cætera quid memorem? quæ te, mea Virgo, coronāt.
Quam Sacer, empyreis Floribus, ambit Honor.
Hortus es ô Virgo, florum ditissimus Hortus,
Cum tua tam multo nomina vere virent.
Hortus es, in cuius gremio Flos ille resedit,
Quem viua æterni fudit imago DEI.
Nempè tui nimio veris succensus amore,
Horto fertur agros postposuisse suos.
Si *Flos* iure vocor quin huic, ait, inserar horto,
Dignior est folijs Hortulus iste meis.
Dixit & antiquos *Flos Campi* deserit agros,
Virgineaq; Sacro Sanguine, pingit humum.
Sic DEVS in Florem, sic Virgo vernat in Hortum,
I nunc & vernum nomen vtriq; nega.

CLASSIS ALTERA.

S. ADALBERTO ARCHIEPISCOPO GNESNENSI PRVTHENORVM APOSTOLO

Poloniæ & Auctoris Patrono; recensita.

XLV.

In Rosam. gentilitium D. ADALBERTI *insigne.*

Iusta Rosis nuper fuerat lis orta duabus,
Quæ foret hortensi præficienda gregi?
Prima fuit Veneris, diuino tincta cruore.
Altera, ADALBERTI tincta cruore fuit.
Solue hospes litem, quæ sit Regina vocanda
Hanc Venus; ast istam Sanguine tinxit Amor.

XLVI.

In Ordinarium S. ADALBERTI *Prototypon.*

 Cum

Cum male barbarico laceratum vulnere Corpus
ALBERTO, rubei fluminis, amne fluit:
Cur illi noster Remos aptauit Apelles?
Quid facit in Sacra Remus & Hasta manu?
Quam iustè vereor tabula ne Præsul in ista
Nauiget, & telam deserat ipse suam.

XLVII.

De eodem.

Cum tibi nauales impegit Prussia Remos;
Te meritò quisquam diceret esse Ratem.
Est Ratis, est Corpus, Merces animus, Mare mundus,
Est cœlum portus; nauta sed omnis homo.
O te felicem seruata, ALBERTE, Carina,
Quem impulit in portum Remus & Hasta suum.

XLVIII.

De cruentis D. ALBERTI *Remis.*

Quam benè dum crudis infligit vulnera Remis,
Obsequitur fato gens inimica tuo.
Si verax Aqueos sanxit Sententia cœlos;
Hoc Remo ætherias traiice Præsul aquas.
Cumq DEVS, vacuum ripæ omnis, dicitur, æquor;
Tam vastum Remis experiare, Mare.

XLIX.

De eodem.

Ex Ferdinandi III. Regis Legionis & Castellæ
Symbolo.

Remum, nescio quis, picto, superaddidit, Orbi:
Nam veram, mundum senserat esse Ratem.
Si mundus Ratis est; alios ne quærito Remos,
ALBERTI Remis hanc moderere Ratem.

L.

De ijsdem.

Per vada Lethei Manes vectasse fluenti,
Fertur in Elysio margine, nauta Charon.
Fama vetus sileat, veteris cognomina nautæ:
Hoc animas Remo Præsul ad astra vehet.
Solue Ratem, Præsul, Sacratos exere Remos.

His tibi cœlestes traijcientur aquæ.

LI.

In Diui ADALBERTI *Hastas.*

Ex Rosin. Antiq. lib. 7.

Romanis olim captos efferre sub Hastam,
In medioq; fori vendere moris erat.
Vt te ALBERTE igitur venalem sciret Olympus;
Cernitur in manibus Remus & Hasta tuis.

LII.

In easdem.

Præsulis armatam dum cerno cuspide dextram;
Fallor? an hic patrias excubat ante fores?
Conde, Polone, Hastas, generosos conde mucrones
En pro te ferrum, Præsul, & arma gerit.
Bella geret Præsul; capitum caue bellua septem
Te totidem telis Præsulis Hasta petet.
At cum cerno simul, iunctos, cum cuspide, Remos:
Est iam quo Patriam vectet in astra Ratem.

LIII.

In Ordinarium S. ADALBERTI *Prototypon.*

Quid tibi cum Remo? quid cum Septemplice telo?
Quid facit in manibus Remus & Hasta tuis?
Nempè Hastis, Præsul, clausū reserabis Olympum?
Remo, Leteas exuperabis aquas.

LIV.

AD PRVSSIAM.

Diuini in ALBERTO *Amoris Obstetricem.*

Dum quatis ALBERTI, Septena cuspide pectus,
Ignosco dextris Prussia sæua tuis.
Hoc erat inclusum cordi producere Amorem,
Obstetrice manu Diuus egebat Amor.

LV.

In septem ADALBERTI *Vulnera. totidem telis illata.*

Dum Pruthene aperis septeno vulnere corpus;
Hosti vulneribus consulis ipse tuo.
Liberius posthac, Septem velut ostia nactus,
Ingens ALBERTI Spiritus, astra petet.

LVI.

Ad Diuum ADALBERTVM.

Cuius vulnera Fontes Amoris: & facunda Diuini *Amoris ora.*

Quot tibi vulneribus patefecit viscera ferrum;
Flumina, Diuinus, tot patefecit, Amor.
In Sacro totidem patuerunt corpore fontes;
Ex illis mistus sanguine, manat Amor.
Ora tuo totidem patuerunt, Præsul, amori:
Septeno pectus vulnere clamat, Amo.

LVII.

IN HASTAS S. ADALBERTI.

Regnum cœlorum vim patitur.

Cur gerit arma manu, rigidasq; amplectitur Hastas
Præsul, pacificæ gloria prima togæ?
Vim patiur cœlum, quod CHRISTVS dixerat olim.
Huic inferre suâ vim parat ergò manu.

LVIII.

LIBRATVM D. ADALBERTI cadauer *Exiguo Argenti pondere, sursum fertur.*

Cum Sacra membra, pari, permissa fuere bilanci;
In partes abeunt, terra, polusq; duas.
Argentum tellus; cœlum Sacra postulat ossa.
Hinc ad se pretium traxit vterq; suum.

LIX.

De eodem.

Quod modicum argenti sacros præponderat artus.
Non fuit argenti, sed pietatis onus.
Hæc prætium trutinæ, & Regali adiunxit Obryzo,
O quantum Pietas Regia, pondus habet.

LX.

Tam leue miraris, post tot ieiunia corpus;
Et vix gustato, marcida membra, cibo.
Vt leuiora forent redimendi Præsulis ossa:
Perpetua fuerant attenuanda fame.

LXI.

Iam scio, cur sacrum, se tollit in æthera, corpus
Iam scio cur agili, sidera, lance petit,
Nempè sciens sociam cœlo gaudente teneri;
Ipsa animam vellet, corpus, ad astra sequi.

LXII.

Cum leue sublatâ tollit se lance cadauer,
Nemo portentum dixerit esse leue.
Scilicet exilis redimendus merce metalli,
Sarmatiæ Præsul noluit esse grauis.

LXIII.

Iudicio libræ permissum corpus, ad astra
Tollitur; & facili pondere spernit humum.
Iam forsan venturo occurrit in aëra CHRISTO,
Cum sibi iudicij sentit adesse diem.

LXIV.

Cur leuis imposito Præsul supereminet auro?
Et nimio pressas pondere spernit opes?
Quod dum vixisset pedibus calcauerat aurum.
Nunc quoq; sub pedibus debuit esse suis.

LXV.

Dum cadit in terram Regalis pondus obryzi;
Credo Sacra, humano, lypsana, more colit.
Senserat in socia Diuinum lance cadauer,
Huic tam demisso supplicat ergo situ.

LXVI.

De eodem ad S. ADALBERTVM.

Beatus qui post aurum non abijt. Eccl. 31.

Dum te Sarmaticæ, Præsul, lux maxima, gentis,
Cerno post aurum non abijsse tuum;
An non te meritò possum dixisse beatum!
Vel tu, vel nemo ritè beatus erit.

LXVII.

Pondera mihi pondus ignis. Esdr: 4.

En, en, flammiuomum, Pruthenus, pōderat ignem.
Dum Sacra, Zelosi præsulis, ossa librat.
Hinc ego non miror sursum petijsse cadauer,
Ignis enim ad centrum debuit ire suum.

LXVIII.

Corpus quod corrumpitur aggrauat animam. Sap. 9.

Corpus quod corrumpitur aggrauat, ire volentem
Sursum *animam*; sacri pagina vatis ait.
Quis tamen ista tuo dicat de corpore, Præsul,
Quod post fata etiam tam leue pondus erat?

LXIX.

Simile, ex eodem.

Quod corrumpitur, aggrauare corpus,
Sacri pagina dixerat Poëtæ
Non corrumpitur ergo forsan istud,
Quod non est potis aggrauare, corpus.

LXX.

In S. ADALBERTI corpus paruo pretio redemptum.

Exili pretio defuncti Præsulis ossa
Vendis, ab ingenio, Prusse, relicte, tuo.
Non patitur Præsul (vili quem penderat olim)
Se redimi multo, post sua fata, litro.

LXXI.

IN LIBRAM.

Libra Planetares inter radiata Coluros,
Cœlestis medium desere Zodiaci.
Quæ tulit ALBERTI diuinum, Libra, cadauer;
Dignior est stellas, inter habere locum.

LXXII.

A tellure abeunt, librati Præsulis, ossa:
In tumulo nollent forsitan illa tegi.
Nouerat emeritis deberi sidera membris
Illis depositum, Libra, dat ergo suum.

LXXIII.

Quæ leuat, ALBERTI pretiosum, libra, cadauer,
Iustior hac nullo tempore, libra fuit.
Vnicuiq; suum qui reddit, iustus habetur:
Vt, Numa Argolicus, Iustinianus ait.
Aurum telluri debetur; corpus olympo:
Vnicuiq; suum, reddidit ergò libra.

LXXIV.

LXXIV.

AD S. ADALBERTVM.

Cum tibi pro centro DEVS est, quid mirer ad illum
Cur spreta, Præsul maxime, tendis humo?
Argenti centrum tellus est; corporis astra:
Ad centrum ferri debet vtrumq; suum.

CLASSIS TERTIA.

D. STANISLAO MARTYRI.

EPISCOPO CRACOVIENSI.

REGNI POLONIAE PATRONO. SACRA

In Sesquicrucem, vulgò Pru.

Gentilitium Sancti Martyris Symbolum.

LXXV.

Qui vult venire post me, &c. tollat Crucem suam &c.

Tolle tuam Stanslaë Crucem, tua Stemmata tolle;
Quæ æternus quondam linquere iussit Amor.
Quam CHRISTI comites humeris gestare iubetur,
Hæc fiet pedibus Diue premenda tuis.

LXXVI.

In eandem.

Ritè secuturis sacræ vestigia plantæ;
Vnam iussisti tollere, CHRISTE, Crucem.
O quam te melius, Præsul, propiusq; sequetur;
Qui in Patrio gestat Stemmate, *Sesqui-crucem*.

LXXVII.

In eandem.

Sesquicrucem è Patrio desumas Stemmate, Præsul
Præsuleamq; illi, quam geris adde Crucem,
Iunge simul: quam non multum distabis ab illo,
Qui manibus triplicem gestat in Vrbe Crucem.
Summi vt Pontificis fieret par, Diuus, honori,
Pars illi tantum defuit vna Crucis.

LXXVIII.

De eadem.

Quã bene Diue Crucem Patrio pro Stẽmate gestas!
Nam quod Stemma aliud, Martyris esse potest?

LXXIX.

S. STANISLAVS in Campis natus, sine vllius Bognæ, sterilis antè, Parenti s doloribus.

Cur Gentilitijs Diuinus Præsul in agris
Nascitur? & primam cernit in orbe diem?
Flos erat è cœlo Lechicos transmissus in agros,
Non alio nasci debuit ergo loco.

LXXX.

In idem.

Qui STANISLAI natalia conspicis arua;
De Patria, Lector, ne dubitato sua,
A *Pole* si meritò dictum scripsere *Polonum*;
Ecquis maiori iure *Polonus* erit?

LXXXI.

Dum nemus & virides incedit Bogna per agros;
Inuidet ipsa suum fructificasse nemus.
Omnis Sylua suos propellit ad æthera fætus;
Omnis, ait, propriâ prole superbit ager.
Sola ego! prô Superi! iustas audite querelas:
Sola ego, fæcundâ prole, carebo Parens?
Dixit & in medijs Mater fit nescia campis;
I nunc & sterilem te modo Bogna puta.

LXXXII.

EGO SVM FLOS CAMPI. &c.

Homo Arbor inuersa.

Cur sua vernantes inter cunabula flores
Præsul, & in Syluis incipit esse puer?
Qui *Florem Campi* quondam se dixerat esse,
Hunc inter Flores vult reperire puer.
Quod si vicinæ memoras confinia Syluæ:
Hanc propè cur Præsul nascitur? Arbor erat.

LXXXIII.

De S. STANISLAO trienne cadauer ad vitam reuocante.

Maiora

Maiora his facietis.

Cum maiora facit quam CHRISTVS fecerat olim,
Quis se è discipulis illius esse neget?
Quatriduano olim vitam dedit ille; trienne
Ad vitam Sanctus Mysta cadauer agit.

LXXXIV.

De eodem.

Orpheus Euridicen, Stygijs reuocauit ab vmbris,
Dum pulsat querulæ dulcia fila lyræ.
O quam nobilius tua, Præsul, verba sonabant
Queis tractum ad vitam grande cadauer erat.
Traxit vtrumq; fides: fidibus sed pluribus illam
Orpheus, hunc traxit Præsulis vna fides.

LXXXV.

De eodem.

In Cruce dum moritur, Patris Sapientia, CHRISTVS;
Defuncti tumulos deseruere suos.
Miremur Petri ad viuos redijsse cadauer?
In Cruce tunc etiam iam propè, fixus erat.

LXXXVI.

In Boleslaum Audacem S. Stanislai, caput vulnerantẽ.

Cur caput immani Regalis dextera ferro
Vulnerat; & sacram sanguine tingit humum?
Scilicet inuidit victori serta tyrannus,
Inde, coronandum decutit ense caput.

LXXXVII.

De eodem.

Dum caput oranti, Audacis, discriminat ensis;
E proprio mitram vertice Præsul habet.
Infula se gemino tollit super æthera cliuo;
In sacro geminum vertice vulnus hiat.
I nunc, emerito sacram de vertice mitram
Decute; pro mitra vulnera, Præsul, habet.

LXXXVIII.

De eodem.

AD S. MARTYREM.

Cum tibi Regalis disiungit, dextera, frontem;

Atq;

Atq; sacrum crudo diuidit ense caput,
Quam benè, Diue, tuo consultum, Præsul, honori?
Ipsa tuam sortem vulnera, & arma iuuant.
Nempe tuos geminum cinget diadema capillos:
Tot sertis duro est factus ab ense locus.

LXXXIX.

In S. STANISLAVM, ante Aras cæsum.

Cum libas, Præsul, diuini pôcla cruoris;
Aras, & Sanctam sanguine tingis humum,
Si commistus erat sacro cum sanguine sanguis,
Quis consanguineum te neget esse DEI?
Quod si non fuerat: Crux, quam pro Stêmate gestas.
Te consanguineum Numinis esse probat.

XC.

S. STANISLAVS; Orpheus Christianus.

Orpheus in Syluis, inter Delphinas Arion.
Vt teneri quondam lusor Amoris, ait,
Orpheus es Præsul: montes trahit ille canendo;
Tu mentes hominum, Præsul, ad astra trahis.
Orphea te, nobis, lacerati corporis artus,
Orphea te fatum, sparsaq; membra probant.
Orphea, Letheis deductæ à Manibus vmbræ:
Orphea, quæ vitam tollit vtriq; Venus.
Arte pares ambo fueratis, dispare sistro:
Ille lyram tangit pollice, tu lituum.

XCI.

In S. STANISLAVM, membratim dissectum.

Cur secat in partes laniati Præsulis artus
Heu! ferro Miles durior ipse suo:
Ingentem toto rimatur corpore mentem;
Magnam de toto pellere vult animam.

XCII.

In lucem è cœlo defuncto STANISLAO effusam.

Lucem defunctis æternam ritè precamur,
Illos dum Patria contumulamus humo.

Quis

Quis STANISLAVM luce hac neget esse potitum?
Quem post fata, sua sidera luce beant.

XCIII.

De eodem.

Martyria Dies Natales.

Dum Bethlêmitico CHRISTVS fuit ortus in antro,
Illustris toto lux fuit orta polo:
Cum moritur Præsul, cœlo lux orta sereno est.
Non mirum; cœlo tum, hic quoq; natus erat.

XCIV.

De eodem.

Cum STANISLAI sparsum super arua cadauer,
Linquitur indomitis saucia præda feris:
Cœlum funereas accendit ab æthere flammas.
I nunc, & tales carpe, Luthere, faces.

XCV.

In piscem qui S. STANISLAI digitum deuorauerat.

Qui Sancti digitum rabido consumpserat ore;
Aut Sanctus nimium; aut Piscis auarus erat.
At quicunq; tamen fuit, & quocunq; vocetur
Nomine: seu fuerat carpio, perca, lupus.
Cum vigil è cœlo super hunc lux orta fuisset.
O quam iurè bono LVCIVS esse potest.

XCVI.

In lucernam supra eum cœlitus accensam.

Mos est sacrilegos flammis ac igne cremari.
Et corpus rapido decinerare rogo.
Hinc scio, cur super hunc piscem luxêre lucernæ,
Raptorem digiti nempe cremare volunt.

XCVII.

Lucernæ ardentes in manibus vestris.

Seruorum in manibus vigiles ardere lucernas,
Iusserat æterni pagina Sacra DEI.
Quis neget in manibus Diui fulsisse lucernam?
Qua sine nec digitus illius esse potest.

XCVIII. In mem-

In membra S. STANISLAI,
per campos sparsa.

Frumentum CHRISTI quondam se dixerat esse
Qui prima Antiochi Præsul in vrbe fuit,
Quis te Frumentum CHRISTI Stanislaé negabit,
Dum miles membris conserit arua tuis?
O qualem nobis reddent hæc iugera messem,
Per quæ sparsum tam nobile semen erat,

XCIX.

De eodem,

Mœnades infensis lacerarunt Penthea Thyrsis,
Cum Thebana exul Bacchus ab vrbe fuit,
O quam Mœnadibus miles crudelior! ô quam
Sanctior Aonio Principe, Præsul erat!
Illum proscripti extinxerunt pocula Bacchi,
Hunc à Sarmatico limine pulsa Venus.

C.

In eadem materia.

Quæris cur lacerum spargit super arua cadauer
Miles, & immani Saucia membra manu?
Vt STANISLAI Lechicis nascantur in aruis,
Hæc per Sarmaticos membra feruntur agros.

ALBERTI INES
è Societate IESV
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA V.

Epigramma I.

DEI MATER VIRGO.

Amicta Sole & Luna sub pedibus eius. Apoc

Pallida, Virgo, tuis blanditur Luna cothurnis;
Hinc, ni fallor, plenior esse cupit.
Phæbe vale: dixit, fraternum linquo serenum;
Pro te, Virgineus, pes, mihi Phæbus erit,
Audiit hæc Phæbus; iustaq; excanduit irâ:
Et tales roseo protulit ore sonos.
Ergone spreta mei pulcherrima lumina vultus?
Spreta coronatis gratia mersa comis?
Cynthia non patiar: sed posthac, Virginis, inquit,
Ne careas nostro lumine, vestis ero.

II.

De Auro & Argento Problema.

Ad Timotheum Aranum.

Dicimus Argentum viuum; non dicimus Aurum,
Cuius me causam dicerè sæpè iubes.
Difficile est, vtriusq; cui experientia nulla
Dicere; tu potius, diues Arane, doce,

III.

De Insulsis Bruti Salibus.

Sal Infatuatum.

Quid sit *Sal Fatuum*, didici te, Brute, magistro,

Quando appellari vis tua Metra, Sales.

IV.

AD CLITVM.

Spes alit.

Illud quod veteri celebratur carmine, credo.
Spes alit. at pinguem Spes, Clite, nulla facit.

V.

Oueni cum Ennio Parallela.

Ennius in putido Sepeliuit stercore gemmas:
In gemmis tumulas Stercus, Ouene, tuis.
Quæ tibi Calliope dictauit carmina; gemmas:
At quæ spurca Venus carmina; Stercus olent.

VI.

In quendam.

Errando discimus.

Te sæpe excusans, *errando discimus*, inquis
Qui toties erras, cur sapis ergo minus?

VII.

In Gentilitium Stemma. *nempè,*
Virginem, expansis manibus Vrso insidentem.
Ill: & M. D. D. FRANCISCI, á Dębiány Debienski,
Succam: Crac: Supremi tunc Illustr: Tribunalis Mareschalci.

Dembiniæ: porrecta manus cur vtraq; Nymphæ?
Hæc gladium Themidis postulat; ista Libram.
Nempè Themis cœlos; Lechicũ regit ista Tribunal;
Illius ad fasces aptat vtramq; manum.

VIII.

Ad quendam scripta sua extenuantem.

Quod negligenti scripseris librum manu;
Non negligenti conficeris carmine.
Ah! parce verbis. parce fallenti Stylo.
Hoc ipse pro te fusius dicet Liber.

IX.

AD AMICVM.

Prothasis.

Non hoc difficile est, Sanctorum scribere vitas:
Sanctorum vitas viuere, difficile est.

X.

De P. PETRO SKARGA Societatis IESV.

APODOSIS.

Dicere de PETRO, Sanctorum gesta virorum
Scripserit? an melius vixerit? haud facilè est.

XI.

De Sacris Apostolorum capitibus.

DIE PENTECOSTES.

Ignito cœlestium linguarum imbre instructis.
Aurea promissas accendunt Sidera linguas.
Lambit Apostolicum, flammea lingua, caput.
At cur Diuinus supra caput adstitit imber?
Cur linguæ Sedem non petiêre suam?
Nempe locuturæ supra captumq; caputq;
Vix poni poterant commodiore situ.

XII.

De eodem.

Quêis caput ignitis armant incendia linguis.
Alta locuturos ne dubitate Patres.

XIII.

De Myrtilo rudi Medico.

Dum mea clementi torrentur viscera febre,
Non inuitatus Myrtilus hospes adest.
Exploransq; manum, veteris de fonte Galeni
In chartam medicas exonerauit opes.
Has dum poto, febris maiori intenditur æstu.
Non egui medico, Myrtile; nunc egeo.

XIV.

AD IOANNEM STYMPHALVM.

Ars longa, Vita breuis.

Supra definitionem artis medicæ à Galeno factam. Glossa.

Nempè cui Medici multo se miscuit vsu
Ars longa; hüic fiet, Stymphale, *Vita breuis.*

XV.

In eandem.

Commentarius alter.

Non hoc de sola medicina dixero; quæuis
Nam facit *Ars*, *Vitam*, Stymphale, *longa breuem*.

XVI.

Ad Reanum Naso mutilum.

Consolatio ex Mart. lib. 1. epist. 42.

Seu tortor tibi, siue Gallicana
Abscidit sanies, Reane, Nasum:
Frustra carnificem luemq; damnas.
Vis solatia? volue Martialem,
Romanæ geminum decus Thaliæ.
Illic inuenias quod inquit ille.
Non cuicunq; datum est habere nasum.

XVII.

In Gentilitium Symbolum Illustrissimi Domini DEBINSKI. Succamer: Crac: Supremi Tribunalitij, Præsidis.

Cur virgo tollit geminas ad Sidera palmas?
Muneribus vacuas tendit ad astra manus.
Anicet Sarmaticas humeris subitura ruinas,
Labentem Patriam fulcit vtraq; manu.

XVIII.

In luctuosum obitum.

Magnæ Spei Illustris: Adolescentis.

IOANNIS à Grudná GRVDZINSKI.

Ex occasione Gentilitij eius Stemmatis.

EMBLEMA I.

Turres Hierycho ad tubarum Israëliticarum; Grudziniæ ad mortualis buccinæ clangorem; corruunt.

Trux, Hierychuntinas euertit, buccina, Turres,
Et muri streperis succubuere tubis.
Heu dolor attonitam noua buccina territat aurem?
Fataliq; graues increpat ore minas.
Illi Grudziniæ submittunt culmina TVRRES.
Illius ad sonitum mundus & ipse ruet.
Ehêu quid faciet Diuini dextera Martis?
Si TVRRES etiam sternere voce potest.

XIX.

XIX.

De eodem in Horto mortuo.

Flos fuerat, Lechici, quondam pulcherrimus, horti.
Hoc à morte meti debuit ergo loco.

XX.

De eodem.

EMBLEMA II.

Castellum Grudzinianum Mors expugnat.

Materno vallum, Patrio de Stemmate TVRRES,
Marsq; vigil patulas excubat antè fores.
Non tamen indomitam tot propugnacula Mortem,
Non tamen arma truces detinuêre manus.
Occidis hêu! propero Iuuenum lectissime fato;
Occidis, & geminæ deseris arma domus.
I nunc & fatis æratos obijce muros.
I nunc Morte nihil fortius esse nega.

XXI.

EMBLEMA III.

Mors Turres Grudzinias machina impetit.

Aenea, nitratum minitatur, Machina, fatum.
Machina quam docili Mors regit ipsa manu.
Grudziniæ Turres subitam trepidate ruinam,
Ne vestrum feriat trux Libitina caput.
Ah! ferijt vani procul hinc, procul este timores.
Hêu dolor! en *Turris* de tribus vna, ruit.
Quod si scire voles fuerit qua glande petita?
Aut quæ funereæ Machina mortis erat.
In quem diffluimus pyrio pro puluere puluis.
Flamma Febris, corpus Machina, phlegma globus:

XXII.

EMBLEMA IV.

Samson Gazenas portas baiulat; ex aduerso Mors Grudzinianum Stemma tumulo infert.

Samson Gazenas infracto robore TVRRES,
Extulit; & forti mœnia rupta manu.
Non tu dissimuli, Iuuenum, cadis optime fato,
In tumulum TVRRES, fert Libitina tuas.

XXIII.

XXIII.

De eodem.

EMBLEMA V.

Pallida Mors, æquo pulsat pede
Pauperum tabernas, Regumq; TVRRES. Horat.

I nunc fatidici, damna mendacia vatis
Incertamq;, fides promere, carpe, Fidem.
Cum de Grudzinijs prosternit TVRRIBVS, vnam
Heu! æquo TVRRES mors quatit atra, pede.

XXIV.

Ad prolixas Saluiniani literas.
Laconica responsio.

Indignor tibi, quod mihi nil rescripseris: inquis;
Desine: rescribo; Saluiniane; *Vale.*

XXV.

In Holanum iactabundum.

A Lecho Piastoq; genus deducis, Holane;
Nobilis in Genere es, Rusticus in Specie.

XXVI.

De Prisco Philosopho informi.

Materiam quoties Informem, Prisce, negabas;
Credo minus fueras cognitus ipse tibi.
Nam cum Forma tibi nulla est, Speciesq;; quid obstat,
Ipsum te, Informem dicere Materiam?

XXVII.

DEI MATER VIRGO.
ROSA & LILIVM.

Lilia cùm palles, vultu mea, das mihi, Virgo.
Purpureus tingit cùm pudor ora; Rosas
O ego sim sertum! tibi sim, noua tænia; Virgo.
Credo tuum possem cingere Christe caput.
Sed quia ventosæ rapiunt mea vota procellæ
Saltem Virgo tuis, sim sua *Spina Rosis.*

XXVIII.

In Capitosum Caluum.

Dum grādem capitis scopulum super æthera tollis,
Porphyrion superis, ne videare, caue.

XXIX

XXIX.

Ad Aulum diuitem Parcum.
Imperfecta Arithmetica.

Multiplicas, addis: cur non quoq; diuidis? atq;
Subtrahis? hoc pro te iam facit, Aule, Nepos.

XXX.

Septem Sapientes ex Græco.

Qui fuerit numerus Sapientum, Græcia dixit.
Stultorum numerum dicere, nemo potest.

XXXI.

In Ordinariam S. PAVLI effigiem.

Cum gladio Paulum cur Noster pinxit Apelles?
Miles erat. miles nunc quoq; bella gerit.
Et quanquam picto metuendus fulminet ense;
Hæresis, à picto, vulnera viua, time.

XXXII.

S. Paulus subitâ è cælo luce circumfusus, cæcus efficitur.
Secretum Politicum.

Non solæ cæcos tenebræ fecistis; & ipse
In medio: cæcus lumine PAVLVS erat.
Quisquis es, à PAVLO Secretum disce, viator.
Haud impunè vlli, Lux nimis ampla, venit.

XXXIII.

Cingulo suo morbos depellit.

Morbos PAVLE tuam non miror tollere Zonam:
A lumbis didicit fortia quæq; tuis.
Quin puduit vinctos modo stringente teneri.
Hinc fugiunt laquei, vincula certa, sui.

XXXIV.

De eodem.

Quos propriæ, cingis sanasq; ligamine, zonæ
Hos meritò dices VISCERA, PAVLE, tua.

XXXV.

S. PAVLI strophium morbis medetur.

Ite Paretonio celebres Machaône, succi:
Ite Palestinis illita lina fibris.
Sudor, PAVLE, tuus meliora vnguenta ministrat.

D Emplastro

Emplastro Strophium præstitit ergo tuum.

XXXVI.

Gladio pro CHRISTI nomine percussus lac è vulnere fundit.

Cum tibi tàm casto distillent vulnera lacte
Totus *Maternum*, quis neget! *Vber* eras.

XXXVII.

De eodem.

Veriùs hic dicam mutilum post funera Paulum,
Lactea de terris ducit ad astra *Via*.

XXXVIII.

Aliud de eodem ex eius Epistolis
Filioli quos iterum parturio &c.
Vt modo geniti infantes lac concupiscite.

Huc, huc, Christicolæ, celeres aduertite passus,
Quos iterum PAVLI parturiebat amor.
En niueæ ceruicis hyems! en dulce cruoris
Lac. quo Filiolos educat ille suos.

XXXIX.

De eodem.

Lacteus Orator meruisti PAVLE vocari
Cum tibi tam largè *Lactea vena* fluit.

XL.

In idem.

ex illo D. AMBROSII Hymno.
Te Martyrum Candidatus laudat exercitus.
Cum Virginali candidus fluat cruor,
Doctoris olim Gentium de vertice.
Hinc *Candidatum Martyrum*, veracius
Nostris canemus in choris, *Exercitum*.

XLI.

De eodem.

Cur non erubuit Sanguis Lictoris ad ictum?
Pro nullo fundi crimine, se, docuit.

XLII.

De eodem, verè lactei Oratoris lacte; & tribus fontibus eodem in loco, in quo decollatus est erumpentibus.

Sanguinis

Sanguinis ante DEI veniebat clamor ad aures.
Lacteus, at PAVLI pro nece, clamor erit.
Si prior iratis vindictam suaserat astris;
Hic pro carnificis, supplicat ense, sui.
Vt candore suo mucro absoluatur & ictus,
Hoc tortor nocuas, ablue fonte manus.

XLIII.

De eodem.

Lac ferrum sequitur; capitis subit vnda choreas:
Aut nutri; aut gladium, dure Tyranne, laua.

XLIV.

De ijsdem Fontibus.

Ter salit, & saltu vitreas caput elicit vndas:
An terræ lachrymæ? sudor an iste fuit?
Forsan Apostolico depressa à pondere sudat:
Forsan in Exequijs præfica plorat humus.

XLV.

De ijsdem.

Tollite Pegaseos fallacia culmina fontes,
Doctior à docto vertice lympha fluit.
Doctior Aonijs, sudat Fontana, fluentis
Namq; hæc est *capitis* partus, at illa *pedis*.

XLVI.

IN BATTVM SCIOLVM.

Omnia scit BATTVS, sapit omnia, & omnia callet.
At cur scire tamen se negat ille, nihil.

XLVII.

Fuge, fuge dilecte mi, &c.

Hêu *Fuge*, miraris crudelia verba, Viator.
Ne mirêre; magis, dum fugit ille, sequar.

XLVIII.

AD SOSIBIANVM,
POSTVLATIO.

Iam toties, pro te supremo vota Tonanti,
Fudi; nec vacuas Sosibiane, preces.
Sæpe DEVM pro te, quod præstitit ille, rogaui.
Ecce semel pro me te rogo: quid facies?

 XLIX.

XLIX.

AD HORTVLANVM.

Conuenisse suis dicebam nomina rebus,
Cum porrexisses tam mala mala mihi.

L.

AD MERIANVM.

Te dare promittis post mortem cuncta nepoti
Iam tempus fuerat te, Meriane, dare.
Ergo quid vitam violento protrahis vsu?
Qui citò dat, bis dat. da citò, vel morere.

LI.

AD VINCENTIVM BLANDVM,

Magnæ charitatis Virum.

Tres tantum Charites Apollo censet,
Sed non tres tibi Blande Charitates.
Mendaces bene corrigis Pöetas.
Plus centum mihi dando Charitates.

LII.

In Obesum Bibonem.

Vtrem, non vterum præpingui gestat in aluo,
Hinc & sæpè sitit; nam sibi Venter, vter.

LIII.

In eundem.

Quisquis es, hunc potius, tumulum, non dicito ven-
Hic bibo nempe suas consepeliuit opes. (trem.

LIV.

De eodem.

Colles Bacchus amat, crescunt in collibus vuæ.
Hinc potor ventrem collis adinstar habet.

LV.

AD POLLVM VXORIVM.

Vxoris genium, vxoris mandata, Maritus,
Ac Vxor quidquid dixerit, exequeris.
Quidquid agat, laudas; quidquid damnauerit, hor-
Hoc est, Vxori nubere, Polle, Virum. (res;

LVI.

IN CALVVM.

Hæreo

Hæreo quid dicam, quoties mihi, Calue, recurris,
Fronte cares? gestas an sine fronte caput?

LVII.

Vulnerasti cor meum in vno crine colli tui, &c.

Hic vbi Sidereis agitatur Scena viretis;
Fundentis sponsæ spicula, circus erat.
Arcus erat Diuæ ceruix, crinisq; Sagitta:
Quam sacer empyreis viribus vrget Amor.
Iamq; repercusso sonuerunt cornua neruo;
Iamq; cruentati vulnera cordis hiant,
Crine tui si Sponsa potes cor figere sponsi
O quàm cor molle! ô quàm coma fortis erat.

LVIII.

In Brenum Procrastinatorem.

AD PLANCVM.

Non accuso Brenum, toties quod posco negantem.
Hoc accuso, Brenus non citò, Plance, negat.

LIX.

Ad Paulinum de Choreis.

CIRCVLVS VITIOSVS.

Millenis arctum percurris passibus Orbem;
Et centumgeminas isq; redisq; vias.
Quis scopus? aut quæ meta tibi? quod deniq; cen-
Circulus aut nullus aut *Vitiosus*, hic est. (trum?

LX.

Ad Mœnium Pöetam.

Ex alieno disertum

Quâ prece, quà pretio, redimis tua carmina, Mæni.
Carmina quis dubitat sunt pretiosa tua.

LXI.

IN QVENDAM.

Quid tibi cum facie? Mores Natalibus æqua.
A Patre degenerem non faciet facies.

LXII.

IN ROSAM,

Illustrissimi & Reuerendissimi DD. STANISLAI *Pstro-konski, recens tum Episcopi Chelmensis Nominati.*

Quam

Quàm benè Regalē cumulat noua Purpura Florem.
Quàm benè Reginas, Mitra, pedumq;, Rosas.
Quæ cum de Patrio tibi surgit Stemmate, Præsul;
Pænè tibi fuerat Purpura nata domi.

LXIII.

AD DEVTERVM.

Quod rarum carum.

PALINODIA.

Est nihil in toto Doctrina rarius Orbe.
At cur illa tamen, DEVTERE, cara minus?

LXIV.

AD BASSVLVM.

Cæcus Amor.

Quando tàm valido vestri flagratis amore:
Iam didici cæcus, Bassule, quid sit Amor.

LXV.

AD MVSCVLVM.

Misisti cultos, culto cum carmine, flores:
Hos calathus; illud, florida charta tulit.
Munus vtrumq; mihi fateor placuisse: sed ô quam
Floridior calatho, Muscule, Charta fuit.

LXVI.

In Ollum Calamistratum.

Destruis, ædificas, disponis, surrigis, vris
Et torques miseram pectine & igne comam.
Quam sapiens fieres, stupidum, si crine relicto
Tam multis coleres artibus, Olle caput.

LXVII.

ILLVSTRISSIMO ac Reuerendissimo Dno, D. IOANNI à Lipe LIPSKI, Româ reduci.

Applausus extemporales.

Ex Gentilitio eius Stemmate. Vulgo dicto Lada. id est Soleâ inter duas Sagittas mediâ.

I modo Lipsciadum, Solio Soleâ apta Latino.
Iam nil quod calces celsius esse potest?

LXVIII.

I digna Ausonias tetigisse Sagitta Tiaras,

Nam

Nam quæ meta tibi celsior esse potest?

LXIX.

Quæ Solea Ausonias tutò penetrauit ad Alpes;
Tutò supremi, scandet, Honoris, iter.

LXX.

Quod telum Latias securè contigit arces,
Huic Honor, in Patria, meta, Supremus, erit.

LXXI.

Nulla tuo calci impunè insidiabitur Hydra;
Cui Solea armatos munijt ære pedes.

LXXII.

Hostis nullus erit, qui te sine clade lacessat;
Cui armat tutum bina Sagitta latus.

LXXIII.

Quis te, quis solidos dubitabit figere gressus?
Cui virtus soleam nobile Stemma dedit.

LXXIV.

Quis te posse neget supremas tangere metas?
Cui duplex, Patrium Stemma, Sagitta dedit.

LXXV.

APODOSIS.

Cum idem Illustrissimus in Archiepiscopum Gnesnensem, fuisset inauguratus.

Hæc me non vano, quondam lusisse calore;
Præsulei capitis conscia mitra probat.
En iuga Supremi Præsul superauit Honoris
En tetigit Primum bina Sagitta scopum.
I modò Sarmaticis Liuor minus æque corymbis;
Et me de veris vatibus esse nega.

LXXVI.

AD TRVTTVM.

De Nuptijs Ludmillæ.

Non bona, TRVTTE, malo nupsit Ludmilla, marito.
Hoc est, hoc, *Si Vis nubere, nube pari.*

LXXVII.

AD BLANCVM.

De Ellio Parco.

D4 Quidquid,

Quidquid, Blance, rogo, terrico negat Ellius ore.
Sed iam fortè dabit, nam rogo ne mihi det.

LXXVIII.

DE S. BARBARA.

Victa, Duci, nomen, Latio, dedit Africa; sic &
Dicitur à victâ BARBARA barbarie.

LXXIX.

De Ministris ad Hæreticos.

Propria locutio.

Ex vero, Patrum nomen, meruisse Ministros;
Hoc quamuis nomen nulla figura iuuet,
Quis dubitat? multâ fæcundos prole Parentes,
Hæretici, propriè dicitis esse Patres.

LXXX.

AD FVSCVM.

Trium Sororum dissidijs afflictum.

Quot Plutum, totidem vexant te Fusce Sorores,
Has æquo Furias dicere iure potes.

LXXXI.

In Funere Nobilis Adolescentis.

CHRYZOSTOMI MARSZEVVSKI.

Ex Gentilitijs eius Stemmatibus.

EMBLEMA I.

Cornubus fractis, Lilijsq; marcescentibus,
Sola superstat Columna, cum lemmate
Virtus imperuia fatis.

Dum furit implacido letalis Syrius igne;
Et per anhelantes fulmina Spargit agros.
Cernua caltha labat, Rosa languet, Lilia pallent;
Cogitur & totum subdere colla nemus.
Hêi mihi! nec nostris potuerunt Lilia ceris,
Inter inhumanas tuta manere faces.
Ergo licet rigido ceciderunt Lilia fato,
Stabis ab infensâ, tuta Columna, nece.
Stabis, & è tumuli radice animabere nostri;
Cûi hoc insculptum cernere carmen erit.

Deflua

Deflua miraris mea Lilia? stare Columnam?
Istud virtutis; Sanguinis illud erat.

LXXXII.

EMBLEMA II.

Cor, Columnæ inter *Lilia* stanti impositum; *hinc* *Amore Diuino, illinc à Morte, Sagittis impetitur.*

Bella mouet Diuinus Amor, Libitinaq; bella.
Hæc pharetrâ; Pharetrâ cinctus & ille suâ.
Illis MARSZEVVSKI, iuuenum lectissime, meta
Atq; tuo felix corde, Columna fuit.
Arcus præbebant gemino tua Stemmata Cornu;
Et vitæ rigidus; Stamina, neruus, erant.
Hæc iacit, ille iacit telum; sed dispare iactu,
Mors gaudet scapi vulnere, Cordis Amor.
Cor tibi cedat Amor spolium: & ne laurea desit
Stemmate de Nostro Lilia, victor habe.

LXXXIII.

De eodem.

EMBLEMA III.

Sequuntur Agnum quocunque ierit. &c.
Qui pascitur inter Lilia.

Alluditur ad Agnum, Collegij KARNKOVIANI
Symbolum, & ad defuncti LILIA.

Qui viuus niuei vestigia presserat Agni,
Agno defunctus quin eat ille comes?
Et cum maternis niteant sua Lilia Ceris:
Pastum ne quærat Cœlicus Agnus; habet.

LXXXIV.

De eodem.

EMBLEMA IV.

Inueni Portum Spes & Fortuna, Valete.

Karnkouios Lechicus Iason, dum nauigo Colchos,
Nec diues Frixi non mihi vellus adest.
Quæsieram Portum: Portum præbere negabant
Littora Munde tuis insidiosa vadis.
Quid faciam? Superis fragilê mea carbasa cymbam
Reddite; fors illo littore, Portus erit.

D 5 Ne

Nec mora totus agor ventis, lentoq; Fauonii.
  Flamine; quò sinuat lintea sicca Phtisis.
En iam *per fluidos* securus nauigo *Cælos*;
  Vdaq; Sarmatica sidera sulco Rate.
Inueni Portum Spes & Fortuna Valete.
  Tutus in hoc Portu naufragus esse queo.

LXXXV.

Discipuli sui THOMÆ S. nomine.

S. THOMAE imagini alteri donandæ, inscriptum.

Cum tibi do Sanctum paruo pro munere Thomam,
  Nunc magis & dici Sanctus, & esse velim.

LXXXVI.

In Candidum degenerem.

Insignem magnis maculam Natalibus infers;
  In te laudo Genus, Candide, non Speciem.

LXXXVII.

Ex Cantic. Canticor.

Veni dilecte mi, &c.

Illa Rosis, Violisq; dies indormijt albis.
  Et pressit niuei florida strata thori.
Cum mihi, sponse tui stillabant, nectar Amores,
  Cum licuit castis iungere labra labris.
Errabant nitidi per lactea colla lacerti.
  Ludebat Roseo pollice pressa manus.
Sponse veni, mea vita veni: quid Sponse moraris?
  Aût quid Amor nescis; te fugit, aût quod amo.
Ah! quid Sponsa tuis singultibus astra lacessis:
  Ad te si Sponsus non venit: ipsa veni.

LXXXVIII.

Ad FAVSTINVM.

Cnm mea lux, luscæ dicis Faustine maritæ.
  Nemo te luscum non neget esse magis.

LXXXIX.

Ad BRVNDVM.

Magni Voluminis auctorem.

Multorum Capitum plebs *Bellua* dicitur esse.
  An non ista, tuus, Bellua, Brunde, liber?

XC.

De Britano lasciuo Pòeta.

Parodia ad 52. lib. 8. Martialis Epigramma.

Formosam minus, aut magis pudicam,
Festiuissimus ille Martialis,
Catullam fieri vouebat olim.
Nos pro te simili Britane voto
Lassamus superos; Stylum tibi dent
Facundum minus, aût magis pudicum.

XCI.

De Graculo loquace.

Iusta mihi dubiam variat Sententia mentem
  Gracculus, atq; loquax Græculus, an sit idem.

XCII.

Ad Martinianum Fuscum.

Cum è Paterna Hæreditate tribus Sororibus dotem numeraret.

Tres inter facilis facta est diuisio fratres;
  Cum totus triplici subditur Orbis hero.
At non tres eadem tenuit fortuna sorores;
  Cum male Dardanius, dat sua mala, Paris.
Tu maius quiddam Superis renuentibus audes.
  Teq; parem Paridi Martiniane facis.
Adde moram facto, & paullum metire quod audes.
  Nec propera fatum præcipitare tuum.
Difficilis multos inter concordia fratres.
  Illi, multa tamen, fit minus apta, Soror.

XCIII.

In quendam ineptum Pòetastrum.

Fellis habet tua Musa minus, piperisue, Salisue.
  Solius nimio plus habet Ellebori.

XCIV.

Ad PATIANVM.

Nimium Epigrammatum suorum encomiasten.

In qua, si titulum cum primo carmine demas,
  Nil agnosco mei; laus placet ista minus.
Non tu dissimili, mea, carmine, carmina laudas

Et quidquid non sum me Patiane vocas.
Desine iam tandem, aüt maturè dispice tecum
Laudare, & laudes fingere num sit idem?

XCV.

In quendam perduellem.

Magnum genus & nomen mentientem;
Palo infixum Cracouiæ A. D. 1651.
Arbor Consanguinitatis.

Magni fur generis, palo defigeris alto.
Affinitatis Arbor hæc erit tua.

XCVI.

Ad Diuitem Poëtam.

Scripturos Tyrio digitos adamante coronas.
Hac, mala, te pudeat, scribere metra, manu.

XCVII.

Ex Cantic. Cantic.

Osculetur me osculo oris sui. &c:
Mel & lac sub lingua tua. &c:
Fauus distillans labia tua. &c:

Quid mirum, si Sponsa tui petis oscula Sponsi,
Os illi fuerat nectar, & ipse fauus.
Tu quoq; Sponse, tuæ meritò petis oscula Sponsæ,
Illi Mel fuerant oscula, labra Rosæ.

XCVIII.

In quendam multos pileos habentem.

Cüi tot vulpinos subducunt pilea villos;
Vnum te nemo credat habere caput.

XCIX.

In Ponticum Momum.

Versibus in Nostris, tua crimina, Pontice, damnas,
Erroresq; tuos, vindice bile feris.
Exspue iam bilem: nam debes, Pontice, versus
Aüt tolerare meos; aüt iugulare tuos.

C.

Ad eundem.

Cur mea tam stolidis censuras carmina limis,
Hic meritò censet, qui meliora facit.

ALBERTI INES
è Societate IESV.
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA VI.

Epigramma I.

Medica Principis Apostolorum.

VMBRA.

Quid tua *Lux* possit, didici te, Petre, magistro;
Quando fugat morbos, corporis *Vmbra* tui.

II.

De Motibus Anglicanis.

Post crudelissimam necem Caroli Regis.

Cur tam delirà, præceps ruit Anglia mente?
Nempe, suum, ferro messuit ipsa, caput.
Hinc, cùm fronte pudor, ratioq;, oculiq;, fidesq;
Hinc perijt Regno, Mens bona, cum Capite.
Nec miror tantis Anglos concurrere bellis;
Quando illis solæ sunt, sine mente, manus.

III.

AD IVRISTAS.

CONTROVERSIA.

Ius ad Rem, Ius in Re.

Ad Rem Ius Nolanus habet; sed non habet In Re.
In Re, non Ad Rem Ius, Tatianus, habet.
Soluite, Iurilegi, quis sit Possessor habendus?
Quando, Iura prior, Rura secundus habet?

IV.

Tropus sine Tropo.

De Myrone Tubicine.

Dum Martiales buccinas inflat Myron,
Totumq; pandit Spiritum.
Perfracta rupit ilia, atq; sic Miser,
Efflauit animam, sine Tropo.

V.

AD LAGVM.

De suis Versibus.

Cùm paucis placuisse, mihi, mea Carmina, narras.
Iudicium, Libro, das Lage, grande meo.
Nam cùm sint pauci Sapientes: non ego multas,
Multorum laudes opto, nec inuideo.

VI.

Homo quidam fecit Cœnam.

Prandia dat Mundus, fallax Ientacula Dæmon:
Tu solus Cœnam, tu mihi, CHRISTE, facis.
Ergo prior valeat, valeat conuiua secundus.
Impranso Cœnam porriges CHRISTE, tuam.

VII.

AD PRISCVM.

Aurea Libertas; auro Venalis.
Veteris Parœmiæ, Palinodia.

Aurea Libertas, quamuis non venditur Auro,
Auro, Prisce, emitur sæpius illa tamen.
Ne Libertatem vendas, non suggero, Prisce:
Illam, Prisce, tamen, suggero, ne quis emat?

VIII.

AD CORDVLVM.

Ira calcar Virtutis.

Virtutis, meritò, *calcar*, si dicitur ira:
Ingens virtutis, Cordule, calcar habes.

IX.

AD OLAVVM, HOMINEM TENACISSIMVM.

Argumentum ad Hominem.

Inquis, carò emitur, precibus quod venit, Olaue;
An non hoc carò venditur ergo simul?
Ergo cùm gratis, tua munera, mens dare non est;
Hoc

Hoc saltem pretio, quod peto, vende mihi.

X.

DE FAVSTINO Monoculo diuite.

Ad Marianum pauperem.
Ex Græco. Paradoxon.

Plus videt vno oculo propriâ Faustinus in Arca;
Quam tu, cùi oculi sunt, Mariane, duo.

XI.

DE SARPEDONE SVPERBO.

Ad Myrtilum.

Spiritualis Homo est, dicebas, Myrtile, frustra.
Sarpedon, est potius, *Spirituosus* homo.

XII.

DD BLANCO DIVITE,

Inepto Poëta.

Aureus es vates; nam multo es diues Obryzo.
Carmina cur ergo ferrea, Blance, facis.

XIII.

DE ERASMI MORIA.

Stultitiæ laudes vnus celebrauit Erasmus.
Stultorum laudes, plurimus Auctor habet.

XIV.

DE PROTREPTICO.

Calamistrato.

Iure caput tibi multa tegit, Protreptice, pluma.
Nempe leuis cerebri, nobile Symbolon est.

XV.

AD QVENDAM MATHEMATICVM,

De quadratura Circuli.

Quadraturæ inhians, misces *quadrata rotundis.*
Quadratur toties Circulus ergo tibi;

XVI.

AD MACRINVM.

Caput Mulieris, Vir

Quamuis Vxoris *Caput est*, Macrine, Maritus;
Vxoris, Sed vir, non erit ingenium.
Ille licet *Caput* est, sacrâ testante papyro:
Illa

Illa sed, ah! quoties *Cornua* fronte gerit.

XVII.

IN ANGLOS,

De nece Caroli Regis.

O quanti Sceleris, reus es, Regisq; reiq;,
Quando facis Regem, Sæue Britanne, reum.
Dum Regale caput violento demetis æstro;
Ex hâc messe tibi ferrea nata seges.
Hinc tua Ciuili lacerantur viscera Marte:
Vltrices *Capitis* nam decet esse *Manus*.

XVIII.

AD MYRTILVM GRAMMATICVM.

Antiquata licet numerentur plurima verba.
Res Antiquatas, Myrtile, rarus habet.

XIX.

DE S. PETRO Apostolorum Principe;

Versis ad cœlum pedibus crucifixo.

Ne mirere PETRVM, pedibus quòd sidera versis
Inuadit, propriæ fixus in *Ara* Crucis.
Ne sua, nempe, sacri renuant vestigia cœli;
A Christo lotos vertit ad astra pedes.

XX.

De eodem.

AD S. PETRVM.

Non ego te miror, Supreme vicarie, Christi,
Demisso in terram vertice, velle mori.
Scilicet *in terris* pro *successoribus* optas,
Et *Caput*, & propriam linquere, PETRE, Mitram.

XXI.

De Beato Aloysio Gonzaga, Societatis IESV.

Corpus suum ferreis calcaribus sauciante.

Virtutis calcar, gloria.

Castum *stellatis* corpus calcaribus vrges,
O quantum cœli Gloria, calcar habet!
Hinc tua tam celeres rapuerunt lustra quadrigæ,
Aetasq; ante suam præcipitata diem est.
Dum te perpetuò stimulis cœlestibus vrges,

Tam citò sacra suum vita peregit iter.

XXII.

IN ERASMVM ROTERODAMVM.

A fide Apostatam.

E putri genitus genio, deformis *Eras mus*,
Nunc quoq; Tartare⁹, demersus sub styge, *Eris mus*.

XXIII.

IN LINVM IVRISTAM.

Nemo te Causas lucrari, iure negabit.
Nam perdens Causas, Line, lucraris opes.

XXIV.

PETITE ET ACCIPIETIS.

Date & dabitur vobis.

Ad Aulum Diuitem.

Diues ego precibus, tu diues Mercibus Aule.
Hinc pars ista tibi conuenit; illa mihi.

XXV.

IN TVRDVM DEFORMEM.

Forma dat Esse rei

Formâ, Turde, carens; frustra prope diceris esse.
Nempe suum quoduis *Forma dat esse rei*.

XXVI.

AD THEODORVM BALBVM.

Vt tibi displiceant Epigrammata nostra, laboro.
Vt placeant aliis Balbe, laboro minùs.

XXVII.

AD CANDIDVM POLEMICVM,

Criticorum Criticum Acerrimum.

Ex Ouen. lib. 3. ep. 181.

Ni Satyram sapiat, prope nil Epigramma valere,
Dixit & effecit Cambro Britannus Ouen.
At tu cum Satyras, criticosq; Polemice damnas;
Es malè ab ingenio proditus ipse tuo.
Nam si qui damnat Criticus sit iure vocandus;
Qui damnas Criticos, candide, quantus eris?

XXVIII.

CLEPSYDRAE ETYMON.

A Græco nomen cur traxit Clepſydra Κλέπτω.
Nam toties horas Kleptit auara meas.

XXIX.

AD NONIVM.

PARADOXVM.

Noſtrum eſſe, non eſt, eſſe.

Non bene confundis vicina vocabula, NONI.
Eſſe tuum præter, ſcilicet Eſſe, nihil.

XXX.

AD BLONDVM.

Aurea Libertas, auro empta.

Aurea Libertas, propriâ tibi voce vocatur.
Aurea quam peperit, Blonde, Moneta tibi

XXXI.

Elizæ & Elizabethæ Anglorum Reginæ.

COMPARATIO.

Anglica dotalem infernum poſſedit Eliſa.
Hinc illi reliquum nil niſi beta fuit.
Aeneas primam ſtygium detruſit ad Orcum:
Orcum poſterior condidit ipſa ſibi.
Tres tantum Furias numerauit Tartarus ante.
Acceſſit Furijs, quarta Britanna, tribus.

XXXII.

APOLOGIA.

Pro ſuis Epigrammatibus, ex Græco.

Me fruſtra incuſas ſcripſiſſe Epigrammata curta.
Si bona; longa ſatis. ſi mala; longa nimis.

XXXIII.

Primus in Orbe Deos fecit Timor.

ANTISTROPHE.

Primus in Orbe Deos fecit Timor, haud benè dictum.
Primus in Orbe Deum, ſed bene, fecit Amor.
O Amor Omnipotens! quantum te poſſe fatemur.
Cum poteras Hominem, conſtituiſſe, Deum.

XXXIV.

De quodam Poëta.

Sui laudatore.

Iure tuas proprio celebraſti carmine laudes:
Te qui laudaret, tu niſi, nullus erat.

XXXV.

De ALANO Ad MARIANVM.

Impropria; ſed vera locutio.

Nil valeo dicit, quoties ægrotat Alanus:
Quin etiam ſanus nil, Mariane, valet.

XXXVI.

Ad FANTINVM.

De Cambrico Philoſopho.

De Indiuiduo Vago, & Vacuo.

Sæpe errans, ſemperq; Vagus, Fauſtine, negabat,
Fruſtra, Indiuiduum, Cambricus, eſſe *Vagum.*
Poſſe dari *Vacuum*, ſed quando dixit; habere
Ipſe ſuum poterat pro ratione caput.

XXXVII.

AVREA AETAS.

QVAESTIO.

Aurea priſca fuit, nunc ferrea dicitur Aetas.
At cur iſta tamen ſit pretioſa magis?

XXXVIII.

Ad Bitinicum Poëtam.

Cum bona verba malo torques Bitinice ſenſu:
Qui malè carminifex, iam bene tortor eris.

XXXIX.

In Anacem laſciuum Poëtam.

Pro vena Venerem, laſciuo carmine promis;
Et cum laſciuis, eſt tibi vena, Venus.
Hinc ego non miror quod pulchrum dicitur eſſe,
Quando tot Veneres carmen, Anacis, habet.

XL.

De Romanis & Hebræis.

Vnius cauſæ diuerſi effectus.

Legibus antiquis ſtat res Romana, Viriſq;
Legibus antiquis res Solymæa cadit.
Ne mirêre igitur veteres dixiſſe Sophiſtas,
Effectus varios vnica cauſa facit.

XLI.

LAZARUS BONAFIDIUS.

Prædicans Augustanus.

Quo Lucus, Parcæq; modo; Bonafidius isto,
Impositum Sancti nominis omen habet.
Impostor potiùs *Malefidius* iste vocetur,
Illius quando est tam malè fida, Fides.
Est medius-fidius, Bonafidius, est male-dictus,
Est iam quod sua post fata, Minister, erit.

XLII.

DE EODEM.

Fit allusio ad Lazarum, cuius vlcera canes lingebant.
Carmen Leoninum,

Lazare lingua canum nequeat te reddere sanum.
Dentes vlceribus sint medicina tuis.

XLIII.

AD SONCINUM.

De Volano Diuite Parco.

Diues opum, sed pauper opis, Soncine, Volanus.
Ne bene perdat opes; ferre recusat opem.
Elicit hinc toties miseri suspiria vulgi.
Illud nempe vouent, vt malè perdat opes.

XLIV.

De ANGLIS.

Post funestam Caroli Regis necem.

Ecclesia quibus nuper Acephala placuit,
En ecce Regnum illis, placet nunc Acephalum.
Hinc post recisum Ecclesiæ in terris caput,
Regnoq; Regiq; CAROLO truncant caput.

XLV.

Apologia pro Roma.

Contra Richardum Mænonem Hæreticum.

Cur Romam stolidam, stolidissime Mæno vocasti:
Orbis Roma Caput non habet ingenium?

XLVI.

De Anemone Hæretico.

Ex Sartore Prædicante.

Quòd

Quòd toties rem tangit acu, non miror, Anemo;
Sartor erat; quidni rem bene tangat acu?

XLVII.

Ad ARANUM.

Qui citò dat, bis dat.
Quæstio nondum soluta.

Qui citò dat bis dat, bis cur non accipit ille,
Cui citò promissum munus, Arane, datur?
Huius ego propriam non possum dicere causam.
Hoc potius dantis, quàm accipientis erit.
Vlterius quæsita premis? bis, dic mihi, cur das,
Cum citò das? dicam, cur semel accipio.

XLVIII.

Ad Volanum, Medicum imperitum.

Duplicis Recipe Taxa.

Corpora nil curans; hominum marsupia purgas;
Vera crumenarum pestis es, atq; Phtisis.
Das *Recipe* ægroto; ægrotus tibi porrigit aurum;
Aegrotus Morbi fit Medicina tui.
Pro verbis Herbisq; capis, Volane monetam,
Esse tuo melius quis neget? hoc *Recipe.*

XLIX.

De S. ELIZABETHA Portugaliæ Regina.

Pecuniam in Rosas conuertente.

Diuitias Spinis, similes qui dixerat esse;
En habet asserti, nobile dogma, sui.
Nempe leuaturos inopis, suspiria turbæ,
Dum Nummos manibus celat Elisa suis.
Illicet in manibus celatum floruit aurum;
Argentumq; rubræ fulsit honore Rosæ.
I nunc, quisquis opes spinarum nomine priuas.
Quando ex his istas, carpit Elisa Rosas.

L.

IN BLANCUM MINISTRUM NEOSPONSUM.

Spiritualis Homo, duxisti Blance Maritam:
Quis dubitat? tuus est Spiritualis Amor.

LI.

LI.

Ad BLASIVM PLANCVM.

Ex Kochánouio.

Res mira: est vacuam grauius portare crumenam:
Quam si tota auro diuite plena foret.
Et quamuis soleat præsens grauis esse Moneta
Absens, crede, magis, Plance, Moneta grauat.

LII.

Ad Ansgarium Noroniam.

ADAMI ETYMON.

A dando primus nomen sortitur Adamus,
Princeps, nempe nouo Primus in Orbe fuit.
Tam dare Principibus proprium fuit ante; Noroin.
An sit nunc etiam; nescio. sed scit Atys.

LIII.

De S. IOANNE Baptista.

Puer Magnus coram Domino.

Quamuis iure Puer, Præcursor Magne vocaris:
Iure bono dictus, Paruulus esse nequis.
Nempè licet fueris puerili corpore paruus;
Iam coram Domino, Pusio Magnus eras.

LIV.

Ad D. ZACHARIAM Mutum.

Vocis clamantis Parentem.

Pande catenatæ laxata repagula linguæ,
Vocis enim *Mutum* non decet esse Patrem.

LV.

De S. IOANNIS Decollatione.

Ex occasione illius.

Ille erat Lucerna, ardens & Lucens.

Mactatur CHRISTO lucem spargente IOANNES:
Extincta est medio nempè *Lucerna* die.
Sol fuerat CHRISTVS; fueratq; *Aurora* IOANNES
Occidit hic, Orto, Lucifer, ergo, die.

LVI.

AD PAVLVM.

Ex Martiali.

Extenuans

Extenuans quod, PAVLE, petis, Nihil esse, fateris:
At cur succenses dum nego, PAVLE, nihil.

LVII.

In OLLVM.

De minori damnum maius.

Debita ne soluas, noua debita contrahis, Olle.
Et ne des; toties cogeris, Olle dare.
Iudicibus toties, toties das dona Patrono:
Hoc est ter pretium ponere velle suum.

LVIII.

De RVSPICO diuite Parco.

Ad MARTINENGVM.

Habere multas Ruspicum quis neget? opes?
Nemo, nec ipse MARTINENGE Ruspicus.
Habet, sed arcto Scrinio clausas opes;
Vsum-ergo-fructum MARTINENGE non habet.

LIX.

Ad AVLVM.

QVAESTIO.

Senex bis Puer,

Bis puer esse Senex meritò si dicitur, AVLE.
Ergo Semel nequeat, cur puer, esse Senex!

LX.

Ad PATIANVM.

Si Medicos modicos adhibes, si pharmaca raraᴇ
Nulla tibi potior sit, PATIANE, Salus.

LXI.

Catena S. PETRI, Herculeæ collata.

Herculeæ sileant mendacia vincla catenæ:
Ad se quêis hominum corda trahebat Amor.
Laus hæc Petre, tuæ debetur tota catenæ;
Quâ mentes hominum Victor ad astra trahis.

LXII.

Ad Cæcilianum Hircocerum à parte Rei.

In Ceruis-Hircos veterum commenta Sophorum,
Et barba & pedibus Cæciliane probas.

Hircum

Hircum barba facit, nuperrima te fuga Ceruum.
Ergo merum nobis Ens Rationis eris.

LXIII.

Ad Ansgarium Marinum.

In illud Genes: cap. 2. Ver: 23.

Dixitq; Adam hoc nunc Os ex Ossibus meis.

Moralis aduersio.

AVXESIS.

Ex vna quando Costarum condidit Euam,
Ex costa costas multiplicando DEVS.
Hoc nunc Os nostris *ex Ossibus* inquit, Adamus.
Ossa ex Osse meo dicere debuerat.
Quilibet amplificat sua munera nempe, Marine;
Et plus quam dederit prædicat esse datum.
Scilicet AVXESIS nobis Gentilitia hæc est
Nemo putat, non plus quam dedit esse datum.

LXIV.

De Pseudolo Critico.

Non mea sæpe libris in nostris menda Critizas;
Creticus es potius, Pseudole, non Criticus.

LXV.

Ad Holanum Hæreticum.

Excusatio Calua.

Obiectum excusans nostro tibi carmine crimen;
Et barbam, & stupidum vellis Holane, caput.
Ah! fine; ne tua sit nimium, *excusatio calua.*
In quam pæne tuos, prodigis ipse pilos.

LXVI.

De P. HENRICO Garneto Soc: IESV.

Martyre Anglicano.

Cuius sanguine culmus aspersus, Vultûs eius
Effigiem præbuit.

Homo bonæ Frugis.

In fruge pictum Sanguinis gutta tui,
HENRICE, quisquis imaginem Vultûs videt;
Fuisse *Frugis*, nemo te neget *bonæ.*

LXVII.

De eodem.

Tot in Garneto Garneti,

Quot Sanguinis Guttæ.

Vnica, si totum, te pingit gutta cruoris:
Non vnus in te, credo, Garnetus fuit.
Quot tibi Patricio stillabant Sanguine guttæ,
In te fuisse tot ego *Garnetos* reor.

LXVIII.

De culmo, in quo fuit expressa

P. GARNETI Facies.

Qui vacuum, qui iure queant hunc dicere culmum?
In quo beatum conditum granum fuit.
Nam si *Frumentum Christi* se dixerat esse,
Ignatiani nominis typus prior:
Quin Garnete tibi Frumenti nomen, & omen,
Ignatiana deferat Colonia?

LXIX.

De eodem ad Anglos.

Paleas comburet igni.

Quem vos sacrilegâ damnastis morte Britanni,
In proprio Martyr Sanguine viuit adhuc.
Viuit & è culmo paleas vos esse fatetur,
Quos Stygius vario turbo furore rotat.
Hunc meritò capient CHRISTI *granaria culmum*
Vos *paleas*, furuo Tartarus igne coquet.

LXX.

De eodem.

IESV *Christo* DEO *Homini Cælestis Agricolæ Filio.*

Hæc tibi, Garneti surgit de Sanguine, Messis,
CHRISTE, cruentati cultor & vltor agri.
O tibi si liceat tales geminare maniplos!
Horrea, quis dubitat? mox tua plena forent.

LXXI.

Ad FVSCVM, AMVSVM.

Nil tibi cum Libris, Libras tibi congere FVSCE.
Hinc potius Sapiens, atq; disertus eris.

LXXII.

De AVLO Diuite Parco.

AD AMICVM.

Non habet AVLVS opes, potius sed habetur ab illis
Ille, crede mihi ditior Arca sua est.

LXXIII.

De SS. PETRI & PAVLI Festiua die.

S. PETRVS Caput fuit Ecclesiæ Militantis,
S. PAVLVS Os eiusdem.

Cuius, PETRE, Caput, celebraris Corporis esse;
Huius facundum Os, Linguaq; PAVLVS erat.
Hinc vos, vna dies merito sublimat honore:
Ne careat *Caput* hoc *Ore*, vel *Os Capite.*

LXXIV.

Ad BLONDVM Philosophum.

Mentis & Corporis mole Superbum.

Enceladum, Brontemq; tuo qui corpore vincis;
Nunquam non poteris dicere *grande Sophos.*
Nempe Sophos inter procero corpore supra es,
Et cunctos celsa despicis è specula.
Vna tamen res est, qua tu minor esse videris.
Ingenium, grandi corpore, BLONDE, minus.

LXXV.

De Callimacho & Macrobiano.

Fratribus Germanis.

Quàm bona cōcordes miscent commercia Fratres!
Orat Callimachus; Macrobianus arat.

LXXVI.

In TVRNEBVM.

Venale Vinum, Aqua diluentem.

Vndam sincero misces, TVRNEBE, Falerno;
Et dicis Baccho, nubere velle, Thetyn.
Falleris. hæc olim Pelleo nupserat, arte
Ergo tuâ Bacchus, turpis adulter erit.

LXXVII.

In importunum Salutatorem, & morosum
HOSPITEM.

Rumpe

Rumpe moras. quid longa trahis præludia? *Salue*
Dixisti toties; dic aliquando, *Vale.*

LXXVIII.

Ad PONTICVM CRITICVM.

De Speculo, in quo Blandrata errores demonstrat.

In quo se videat, Speculum, Blandrata, dedisti;
In quo te videas, PONTICE, nunquid habes?

LXXIX.

De CHYLANTE Auaro.

Homine improbissimo.

Auarus auri; quidquid aût Ganges vomit,
Aut aureorum fluctuum diues Tagus,
Noctu diuq; voluit, & versat Chylas:
Aurumq; semper vigilat; aurum somniat,
Cur ergo mores aureos temnit Chylas?

LXXX.

De quodam Sciolo.

Falleris, & nimium crassus te decipit error.
Græcari, & Græcè dicere credis, idem.
Quanquam cum totas Noctes Græcaris & Horas
Iam Græcùm quiddam, iam tua lingua sonat.

LXXXI.

Religiosus Lunam Stellasq; suas Gentilitias
Sacris, Virginis Beatissimæ, pedibus
Vnà secum, dem sse subiÿ it.

Ite leues ceræ: quid prodest Stemmate longo
Censeri, & Patriæ Sidera ferre domus.
Luna Vale, triplexq; meo pro Stemmate Sidus
Vos, Vnà mecum vindice calco pede.
Quod si Luna meis calcari calcibus horret:
Illam, meq;, tuo subiugo *Virgo* pedi.

LXXXII.

Ad Narnicum, Dauentrianum.

ETYMOLOGIA.

Patria iure tibi DAVENTRIA dicitur esse.
Omnia das *Ventri*, NARNICE; nil *Capiti.*

LXXXIII.

Ad

Ad IACOBVM PANDARVM.

De Iuris Consultis.

PROBLEMA.

Nullos *Iustitiæ Consultos* dicimus; & si
Iuris Consultos Curia nulla capit.
Cur? si, vera mihi fas dicere: consulit, eheu!
Iustitiæ rarus, PANDARE, quisq; sibi.

LXXXIV.

De Gunebaldo non Pöeta.

Ad Brenum non Historicum.

Iure Gunebaldum, non censes, Brene, Pöetam:
Iure Gunebaldus te negat Historicum.
Nam licet Historiam tu pangas; ille Pöesim:
Omnia tu fingis; fingit at ille, nihil.

LXXXV.

Ad AMICVM Munificum.

Aurea quando mihi misisti munera; dixi:
Aureus est; aurum quin daret ergo mihi.

LXXXVI.

Nauis, Stemma OPALINIVM.

In gratiam Illustrissimi Palatini Posnaniensis.

Ad Animatam Argo, Allusio.

Quæ velo, Remoq; carens, maloq; Carina
Tuta procellosas nauigat inter aquas:
Hanc potius quamuis rumpatur Apisq;, Brocasq;,
Hanc *Animâ* dicam non caruisse *Ratem.*

LXXXVII.

Ad PETRVM OPALINSKI.

Eiusdem Illustrissimi Mæcenatis Primogenitum

FILIVM.

Martiæ indolis, & Magnæ Spei Iuuenem.

Cum tibi Fata Ratem Patrio pro Stêmate scribunt:
Trans *Caput* vsq; *Bonæ* pandito vela *Spei.*
Si Remos, velumq; rogas. hoc FASCIA Matris,
Illos, PETRE tuus Mucro, vel Hasta dabit.

LXXXVIII.

Ad Diuitem, de sua Paupertate.

Quod

Quod tu solicitis, corradis quæstibus aurum:
Hoc bene linquo, ne me male linquat, ego.
Diuitias metire meas. cùm perdere possis.
Omnia. quod possim perdere, nil habeo.

LXXXIX.

Ad PLANCVM

De Lege Sumptuaria.

Sancire *Legem* PLANCE *Sumptuariam.*
Sumptusq; velles temperare publicos.
Quod condis vnâ dexterâ; alterâ ruit,
Namq; istud ipsum Sumptibus magnis eget.

XC.

Adulatores Coruis Agnomines.

Nam Græcis Coruus Korax, Adulator Kolax dicitur.

Quæ Coracem, Colacemq; habeat concordia quæ-
Nimirum ille oculos eruit: hic loculos. (ris?

XCI.

S. STEPHANI Prothomartyris Lapidatio.

Omnis Lapis pretiosus operimentum eius. Ezech. 28.

Nam quis de STEPHANO, vatem neget ista locu-
Quem grandi tumulo Saxea grando premit. (tum?
Este procul Sapphiri, Adamantes, abeste Smaragdi.
Nam *Lapis* hic nullus non *pretiosus* erat.

XCII.

De S. VRSVLA.

Vrsa Minor, maiorq; vale; mea carbasa posthac,
VRSVLA cum Socijs, Virgine luce reget.

XCIII.

Ad RVTLANDVM.

De Verbis quantum vis.

Nil RVTLANDE boni faciens, bona verba frequen-
Das ergo nobis *Verba*, non *Aduerbia.* (tas.

XCIV.

De Placentinis & Veronensibus.

Vrbe *Placentinâ* nihil est populosius, Aule.
At, *Verona* prope est, ciuibus orba suis.

Quisque

Quisq; *placere* cupit; *verum* vult dicere nemo.
Inde Placentinos quælibet ora fouet.

XCV.

Ad Amicum in aula degentem.

Liber ab inuidia vixisti nuper in aula;
Nunc primum multâ stringeris inuidiâ.
Fortunam venerere tuam, Fatiq; fauorem.
Nunc primùm voti compos, & Aulicus es.

XCVI.

De HAYMONE.

Importuno Hospite.

Quid facit HAYMO? iubet Saluere, Valere, & Aue-
Et sic per nostras, itq;, reditq; vias. (re.
Cras iterum Saluere, Valere, & Auere iubebit.
Quæris quid faciet cras Lage? nil faciet.

XCVII.

Ad Illustrissimum Castellanum Braclauiensem.
De eius Stemmate Gentilirio, Tuba Stellata.

Aeternaturi solidum cape Nominis omen;
Quando *Stellatam* dat tibi Fama *Tubam.*
Illius esse potes certus Rumoris & oris,
Quidquid auet de te dicere, Sidus erit.

XCVIII.

AD CANDIDVM OLLVM.

De BLANCANO.

Alluditur ad Polonicum illud, Trzymam z Iegomosciâ.

Quidquid ait BLANCANVS, ais. quidquid facit, audes
Quod probat ille, probas: quod negat, Olle, negas.
Cùm laudat, laudas; cùm damnat, tu quoq; damnas.
Cùm Sapiente, sapis; cumq; tacente, taces.
Hinc bene BLANCANI vanissima diceris *Echo,*
Candide, nam propriâ mente, vel ore, cares.

XCIX.

De Olauo Consule, ad Plancum.
METAMORPHOSIS.

A Rastris, ad Rostra gradum promouit, Olauus.
Has Metamorphoses Diua Moneta facit.

Hôc

Hôc si, Plance, cupis conscendère, calle, Tribunal;
Non pedibus; manibus nitere, Consul eris.

C.

Ad D. REGINALDVM INES.
DE MINISTRIS.
MINISTER.
ANAGRAMMA.
MENTIRIS.

Quam sint veraces vestri, REGINALDE, Ministri;
Nominis illorum vox variata probat.
Paucula nempe iube in verbo variare *Minister.*
Ex hac, *Mentiris*, voce, *Minister* erit.

Generosus Dnus. D. GVILHELMVS, *de Elgina,*
INES. S. R. Maiestatis Capitaneus,
Fraternæ musæ, militari manu accinit.

INES Serenum gentis inclytæ iubar,
Nostræq; Sidus Patriæ.
Dum, quod nefastis Buchananus lusibus,
Turpisq; Ouenus polluit;
Tu castiore, nec minus acuto Stylo,
Sacrâq; venâ corrigis:
Permitte Frater, militari classico
Tuis adesse plausibus.
Qui nempe Musis Palladem armatam asserens,
Phæboq; Martem præferens,
Tui Parentis Martium sequor decus
Polona per stipendia.
Hoc vile tantum laudibus subdo tuis,
Places Togæ & Sago places.
Placere porro perge, & inclytam Domum
Vterq; tollamus super.
Tu nempe calamo, & sanctiore Pallade:
Gladio ego, & armatâ manu.

Datum ex Castris Regijs.

ALBERTI INES
è Societate IESV
ACROAMATVM EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA VII.

Epigramma I.

Ad MARCVM CVTLANDVM.
MINISTRVM.
Pastorem Iodłouiensem.

Hac ratione potes Pastor, CVTLANDE, vocari.
Quā Caper, aut Agnus dicitur esse Lupus.
An quia deceptos CHRISTI depasceris Agnos?
Pastoris pulchro nomine dignus eris?
An quia, (quando tuam, vexat dementia mentem.)
Es Corydon, Pastor diceris ergo bene.

II.

De eodem, Eiusq; Parochia.
CALVINIANA.

Quando tot pecudes Caulā concludis in ista;
Non Pastor mihi sed, MARCE, Bubulcus eris.

III.

Ad Alanum Feneratorem.

Fenus & *Vsuram* frustra confundis Alane,
Vsuram vitæ Fenus & esse putas.
An quia tanta tibi dulcedo Fenoris instat,
Pro vita Fenus ponis, Alane, tuum.

IV.

In Anacem Hæreticum Poëtastrum.
In Sanctissimo Nomine IESVS, vltimam corripientem.
Alluditur ad illud Pilati,
Corripiam ergo illum. Lucæ. cap. 23.

Cor-

Corripuit IESVM distorti Carmine metri,
Stigmate non vno corripiendus Anax.
Corripiam ergo illum, quod dixerat ante Pilatus,
Hoc iterum, impuro carmine, fecit Anax.

V.

De Aranda Latrone.

Omnibus inuitis vitam propè solus habebat:
Inuitus vitam linquet, Aranda, suam.

VI.

Ad Impudentissimi libri Auctorem.
IOANNEM FVSTICVM.

Multorum *Capitum* scripsisti, Fustice, Librum;
Cur *Frontem* tuus hic non habet ergo Liber!

VII.

De Gallo, inepto Cantore.

Ad Galli cantum plorabat Apostolus olim;
Dum noster cantat quin faciamus idem.

VIII.

CHRISTVS NATVS.
Pastoribus imprimis notus.

Primi Pastores natum cognostis IESVM:
Cur? quia *Pastores* vos, *Puer Agnus* erat.

IX.

De suis scriptis censura,
Martiali, & Oueno conformis.

Omnia quæ scripsi, qui laudat, & omnia damnat,
Ingenuè fateor, non habet ingenium.
Nam si, Nemo Hominum proprio sine crimine, vi-
Quis cupiat versus hos, magis esse bonos? uit:
Si bonus es; meliore, malos, mente excipe versus.
Si malus; es similes hos, patiare tibi!

X.

In gentilitium Stemma vulgo RAWICZ *Virginem Vrso insidentem.*
Illustr: & M. D. DĘBINSKI, Succamer: Craco; Supremi Regni Tribunalis Mareschalci.
Dictum in Salutatione Solennis

Es Illu-

Illustrissimorum Iudicum Tribunalitiorum,
Lublini in Templo Soc: IESV.

VRSA Maris dubios: trepidas regit VRSA carinas;
Qualibet Arctoo Sidere tuta Ratis.
Hinc procul errores. Themidis procul este procellæ.
Illius ambiguas hæc reget *Vrsa* vias.

XI.

Illustr. & M. Dno. D. DOBESLAO CIEKLINSKI,
Castellano Czechouiensi,
Ad Supremum Regni Tribunal. Deputato.
De eius gentilitio Stemmate. (HABDANK dicto,
Quod verbum Germanis, *Habeo Gratias*, sonat.)

PROGRAMMA.

Ibidem, eadem occasione dictum.

HABDANK iure tibi Patrio pro Stemmate dãdum,
Nam digna Magnis GRATIIS semper facis.
Anne vt te Magnum Lechico sermone vocemus
Magnos notantem Literam, Stemma obtines.
Nimirum W. cui simillimum est, Stemma.

PLAVSVS LITERARIAE TESTIFICATIONIS.

Ex quatuor gentilitiis Stemmatibus.

Illustrissimi Dni. D. STANISLAI de Popow, WITOWSKI.
Castellani Sandomiriensis. Lublinensis, Knyszynensis, Zwolensis, &c.
CAPITANEI.
In primo, Primarij Capitaneatus ingressu
Dicti Dicatiq;
Lublini in Templo Soc: IESV.

Plausus I.

XII.

De Quatuor Illustrissimi Stemmatibus.

ACCIPITER sacer est *Coruus q; Leoq;* Gradiuo
Et *Capra* Romani victima Martis erat.
Quin spires toto generosum pectore Martem?
Omnia bellacis Stemmata Martis habes?
ACCIPITER.

Plausus II.

XIII.

I, nunc aucupio volucris celeberrima: posthac
Vnguis præda tui Patrius Hostis erit.

Plausus III.

XIV.

I, liquidum ingentes describe per aëra gyros,
Cum Patriæ melior ventus, & Aura fauet.

Plausus IV.

XV.

Alluditur ad Legationem Romanam.

I, Lechicas Aquilis, Aquilas committe Latinas;
Et CORVINORVM te genus esse proba.

Plausus V.

XVI.

Quin iuga summorum tutò superâris Honorum?
Cui armat solidos, CRVX *Soleata*, pedes?

CORVVS.

Annulum ore præferens.

Plausus VI.

XVII.

At qui *Nycticorax* digitale amplectitur aurum;
Aeternitatem Pronubam, spondet tibi.

Plausus VII.

XVIII.

Ex Romana Historia.

Romanas quondam conatus fingere voces,
Auro, nunc meliùs, CORVE, disertus eris.

Plausus VIII.

XIX.

Securus viue æternæ, Vir Maxime, Famæ;
Ipsa *Annulo* hoc tibi *nubit* Immortalitas.

Plausus IX.

XX.

Alluditur ad Maternos Illustrissimi Auos.

KOCHANOWIOS,
Celeberrimos in Regno nostro Pöetas,
Ex Prolog. Satyrar. Persij.
Ne tu, ne PersI, Corvos mirêre Pöetas;
Id *Kochanouiadum Coruus* Honoris habet.
CAPER ERECTIS PEDIBVS.
&
ASINI CAPVT.
Vulgò
PVLKOZIC.
Plausus X.
XXI.
Cum tibi Supremi Patriæ panduntur Honores,
Altius audaces surrige, Capre, pedes.
Plausus XI.
XXII.
Desere stellatos bellax *Capricorne* Coluros;
Dignior hic stellas inter, habere locum.
Plausus XII.
XXIII.
Empyrei *Capricorne* tibi debentur Honores;
Illuc arrecto niteris ergo pede.
Plausus XIII.
XXIV.
Alluditur ad Caprum Vineæ inhærentem.
Vrbis Lublinensis Symbolum.
Vrbis Lubliacæ, veterem excute, *Vinea*, Caprvm;
Vuis vberiùs prospicit iste tuis.
Plausus XIV.
XXV.
De ASINI Capite,
Ex eo, quod dicit Plinius *lib. 12.*
Ab Asino abrasa Vinea feracem vindemiam facit, adeò vt solenne fuerit Naupliæ, in Vineis Asi ina Capita collocari.
Cui Capvt est Asini præfixum, Vinea floret.
Naturæ docilis Censor & Augur ait.
Vrbis

Vrbis Lubliacæ, noua te Spes, Vinea, tollat
Hôc, tua, fertilior, Stemmate, Vitis, erit.
Plausus XV.
XXVI.
De eodem.
Alcidam exuuias victi vestire Leonis
Cernimus, & Lybicas tergore ferre iubas:
Te quoq; nobilitat victæ Ruditatis imago:
Hinc Asini Capvt in Stēmate, Victor habes.
LEO cum CIRCVLO in pedibus.
E Murorum pinnis eminens.
Plausus XVI.
XXVII.
Magne Leo, Patrij perrumpe obstacula Muri;
Liberior patulo sub Ioue, Victor eris,
Plausus XVII.
XXVIII.
Hinc procul este: metus, dubij procul este timo-
Pro quorum Muris excubat iste Leo. (res.
Plausus XVIII.
XXIX.
Alluditur ad Ceruum, Coronatum
Palatinatus Lublinensis Insigne.
Hic qui Lubliacæ præstabat Stemmata Terræ,
Sub *Duce* te noster, iam Leo, Cervvs erit.
Plausus XIX.
XXX.
Cum tibi Fortunæ teretem Leo porrigit Orbem,
Illius ambiguam, ne vereare fugam.
Plausus XX.
XXXI.
Eidem Illustrissimo.
Ex omnibus Stemmatibus inuicem iunctis.
Fausti ominis votum.
Accipiter Coruus-q; suis ad sidera pennis,
Inde *Caper* pedibus nititur, inde Leo.
Omnia Summa tibi deberi; vt cætera desint,
 Quæuis

Quæuis pænè Tui Stemmatis Vmbra, probat.

XXXII.

S. IGNATIO Antiocheno Episcopo. M.

Dum à Leonibus discerpendus Romam ingrederetur

ISAGOGE.

Amphitheatrales procul hinc ex este triumphi,
Queîs maduit Latij turpis arena fori.
Omnes Romuleæ plausus superabit arenæ,
Qui nunc Antiochi Præsul ab Vrbe venit.
Nempe minus rabidos præda est frustrasse Leones;
Illis in prædam se dare, maius erit.

XXXIII.

Ad Seruandum Hæreticum;

De Brenano Prædicante Caluinistico.

Præconem Verbi laudas, Seruande, Brenanum:
Quin sit *Præco* bonus, qui modo *Lictor* erat.

XXXIV.

Ad Bornum Hæreticum.

De eodem.

Quem tu Sacrorum, tanta fers laude, *Ministrum*;
Iustitiæ nuper, Borne, *Minister* erat.
Hinc qui tot capitum mutilabat millia; quidni
Cum cerebro vestrum, demetat ille caput?

XXXV.

EPITAPHIVM.

Hæretico Astrologo.

Astrologus fueram, fuerat dum vita superstes,
Eheu! post mea sum funera, Tartalogus.

XXXVI.

De Volano cæco.

Appropriatè cæca Fides.

Esse diem credis, quales & dicimur esse;
Est tua, quis dubitat, cæca, Volane, Fides.

XXXVII.

De Aulo Comptulo.

Ignosco, quoties oleo caput, Aule, perungis:
Nempe olei vacuum nactus es, Aule, Caput,

XXXVIII.

XXXVIII.

AD CLITVM.

Homo Aequiuocè.

Qui faciem minio pingit, plumboq; capillum;
Non est hic verus, sed, Clite, pictus Homo.

XXXIX.

De Aldo, Diuite Parco.

Aurea & Argentea Antithesis.

Dum pertinaci scrinio sepelit opes;
Aurumq; & Argentum, trecentis vectibus
Clausum, refossæ condit in tumulo scrobis;
Argentum & Aurum fecit, Aldus, Mortuum.

XL.

Vulnerasti cor meum, in vno crine, &c.

Cuius promeruit teli cognomina crinis,
Illius pharetram quis neget esse Caput?

XLI.

CHRISTOPHORVS Columbus,

Noui Orbis repertor.

Noanæ Columbæ collatus.

Prima Columba, nouos aperit Noana Triones;
Nobis Mūdum aperis, Magne Columbe, Nouum.
Hinc sis Phæbe procul; procul hinc figmēta *Columbæ*
Noanæ pullus, credo, *Columbus* hic, est.

XLII.

REX & LEX.

Cognata Vocabula.

REX & LEX, similis concordant nomine vocis.
Nempe suis, *Rex* est, Ciuibus, altera *Lex*.

XLIII.

AD VARRVM.

De Aulo Communi Amico.

AVLO, nil fidei, pæne est iam, VARRE, relictum:
Nam sperat nimium, nec minus, AVLVS, amat.
Quod si plus Fidei, veteri, vis, demus amico;
Versibus in nostris, speret, ametq; minus.

XLIV.

In Gentilitia sidera.

Cla-

Clarissimi Viri, Roberti Foresti.
Pro gentilitio *Stellas*, qui Stemmate præfert,
Stellarum Heredem, quis neget, esse Virum?
Astrologis Cœlum Stellasq; Foreste, relinque:
Sunt meliora tibi Sidera, nata domi.
XLV.
Nouum Neosponsorum par.
AD ROLANVM.
Vxor Barbara, barbarus maritus,
Quis tædas pariles magis vouebit,
Erratum tamen est, ROLANE, multum:
Vxor nempe Viri, secuta non est
Nomen; sed male Barbaræ Maritæ,
Nomen Barbarus induit Maritus.
Sic præiudicio periculoso,
Iam denominat, vsq; & vsq; Victrix,
Vxor Barbara, Barbarum Maritum,
XLVI.
Ars perficit Naturam.
Ad quendam Pöetastrum.
Mentiri assuetum, docuerunt fingere Musæ,
Ars noua *Naturam* perficit, ergo, tuam.
XLVII.
IN BASSARAM.
Aureæ Monetæ Falsificatorem.
Prothasis, de Argento, viuo.
Mercurium Argentum viuum, cur dicimus esse?
Argenti veras nam male, fingit opes.
Apodosis de Auro.
Nullus Mercurij nomen dat Chimicus auro;
Ex auro fecit, BASSARA, Mercurium.
XLVIII.
Ad Trosulum Nanum.
Cur adeò vastam figulus tibi circinat vrnam?
Sufficiens pro te, TROSVLE, Pyxis erit.
XLIX.
De Corbio Milite Eleëmosinario.
Dicere

Dicere difficile est, ferro an sit fortior auro?
Illo hostes superat, CORBIVS; hoc Superos.
L.
De Turdillone, & Clitone Gallo,
METAMORPHOSIS.
Crudelis, Gallum fecit, Turdillo, Spadonem.
Hinc iam non Gallus sed, Clito, Capus erit.
LI.
In Fluuium Lubomirscianum.
SRZENIAWA Dictum.
In Gratiam Illustrissimi Domini,
D. GEORGII LVBOMIRSKI.
Supremi Regni Poloniæ MARESCHALCI,
Cracouiensis, Scepusiensis, &c. &c.
CAPITANEI.
Este procul, celebres pretiosis fluctibus vndæ;
Quas vomit aurato, gemmifer, amne, Tagus.
Dum sua SRZENIAVIÆ deuoluunt Flumina ceræ,
Nunquam gemmiferi, Patria, Gangis, eget.
LII.
De S. SIMEONE.
Nunc dimittis seruum tuum in pace, &c.
CELEVSMA.
Fortunate Senex, manibus tua stringere Vota,
Cui licet. & Domini stringere membra sui.
Quidni conspecto, lætus, moriaris IESV,
Mors tibi longa fuit viuere; vita mori.
Non ego te miror dulces depromere cantus:
Obtento Portu, quin CELEVSMA canas?
LIII.
De eodem.
Cùm natum geminis redimebat Virgo Columbis:
Optatæ, SIMEON, Pacis, anhelat opes.
Vna *Columba* Noë Pacis ramum attulit, inquit;
Et non bina mihi nuntia Pacis erit.
LIV.
De eodem.
MANVMISSIO.
Nunc

Nunc dimittis Domine seruum &c.

Cùm Libertatem proprijs amplecteris vlnis
Iure *Manumitti*, libere verna, rogas.
Quidni seruiles emancipet ille catastas,
Qui rude *Mancipium* se profitetur Herus?

LV.

De eodem.

EXAUCTORATIO.

Nunc dimittis seruum tuum, in pace, &c.

Virgineæ gladios animæ, tristesq; ruinas
Cernens, & Domino bella mouenda suo;
Exauctorari veteranus Miles, anhelat.
Nempe Senex, bello iam minus aptus erat.

****
****
****

COMPLEMENTUM
Centuriæ Septimæ,
A JOANNE DE BORKI, BORKOWSKI.

Ex eiusdem Auctoris Epigrammatibus, Patrio idiomatè conscriptis, adiectum.

Beneuole Lector.

PRo Complemento Septimæ huius Centuriæ subijcio eiusdem Auctoris, mei olim in Eloquentia Professoris, & postea Religiosi in Theologia Condiscipuli; Acroamata, Patrio idiomatè conscripta, nam de Epigrammatibus Latinis plura ad manus Typographi, non peruenerunt. Pauca hæc fideles, meæ, aliorumq; eius discipulorum paginæ, gratis manibus mentibusq; suppeditarunt. quæ vt iuris tui, egò facerem, his causis impulsus sum. Primò ne Centuria vltima, manca, absq; suo complemento prodiret in lucem. Secundò, vt aliquam Suadæ Patriæ dulcedinem tibi propinem, quam ab eodem Auctore expectare posses ac exigere; si eruditam & grauioribus deuotam manum his etiam commodare, ad illaq; se se demittere vellet. Deniq; vt hic etiam, Auctoris voto satisfaciam. Cùm enim festiua, hàc Epigrammatum Latinorum Iouialitate, fæda & obscæna Poëtarum lasciuorum Epigrammata è manibus literatorum extrudere illi animus sit. quidni idem in Polonica Poësi cupiat & voueat. Et profectò in pauculis hiscè videbis, quàm longè illi à vero aberrent, qui nihil festiuum putant, nisi idem lasciuum sit. Quasi verò ipsæ tantum fædi Cupidinis sagittæ, Poëticum acumen faciant, aut sapiant? *Vale, & pium Auctoris intentum, pio secunda euentu.*

ACROAMATA
POLONICA.

LVI.

In Gentilitium Stemma,
Virginem expansis manibus Vrso insidentem.
Illust. & Magnif. Dño. D. FRANCISCO DĘBINSKI.
Succamerario Cracouiensi,
Supremo Tribunalis Regni Mareschalco
Lublini Dicatum. A. D. 1652.

Czemu tá *Pánná* ręce ku Niebu kieruie?
Ze w nich żadnych korupcyi niemász, pokázuie.
Czy ráczey, że iuż práwie Oyczyzná vpada;
Ná iey podpárćie, ręce wyćiągnione składa?

str. 70.

LVII.

Ex eodem Stemmate.
Illustrissimo Tribunali, totiq; Patriæ
Faustum Omen.

Arktos wątpliwe żagle do Portu prowádźi;
Ná iey się gwiazdách, káżdy biegły Naukler, (sá-
Precz Fálo: Trybunálska Nawá nie fáluie, (dźi.
Kiedy iey Dębinskiego Arktos Márszałkuie.

LVIII.

In Patrium Insigne.
Illustr: Dńi. D. DOBESLAI CIEKLINSKI,
Castellani Czechouiensis,
Habdank vulgò dictum. (łá,

Słusznieć HábdánkOyczyzná záHerb twoy podá-
Bo godne dźiełá twoie *wielkich Dźięk*widźiáłá.
Czy Fata, aby to, żeś *Wielkim* pokazáły:
W, literę w Oczczystym Herbieć nápisáły.

LIX.

Do Páná.
O Drzewiánym budynku. (nie.

Piękny masz piec w Drzewiánym budowániu, Pá-
Coż z tego? w piec Dom włożyć, kiedy drew nie
(stánie.

LX.

Ná Grássántá.

W nocy czuiesz; we dnie śpisz: á to co zá zgodá?
Nie iesteśty nászyniec, ále Antypodá.

LXI.

Ná Chromego, Zárt.

Czyć iedney nie dostáie, czylić drugiey zbywa
Nogi? spor między námi, o tym często bywa.
Więc się ty o to gniewasz, y przykrzysz się sobie,
Myśląc iákobyś mogł mieć, rowne nogi obie, (gi,
Niemász nic, idź do kátá: wszák przećiąg nie dłu-
Niech ći iedney przyćiągnie, álbo vtnie drugi.

LXII.

Ná Skąpego Gospodarzá.
Ex Græco.

Wszystkieć iuż gęśi z prágnienia zdycháią,
Choć po głębokim ieźierze pływáią.
A ty, iákobyś nie rozumiał tego,
Y nam, y sobie winá skąpisz twego.

LXIII.

O Theutonie z długimi włosámi.
Bábiástey Twarzy.

Dármo się ná twą, skárzysz Theutonie, vrodę:
Wárkocz ná głowie nośisz, á miałbyś mieć brodę?

LXIV.

Ná Podkowę z KRZYŻEM.
Oyczysty Kleynot.
Iego Mośći X. WOYĆIECHA GRABOWSKIEGO.
Gnieźnieńskiego, Poznáńskiego, Kánoniká,
Káncler zá Wárszáwskiego.
I. K. M. Sekretarzá.

Słusznie Podkowie twoiey śládom pokłon dáią,
W ktorey godny niskiego Krzyż pokłonu znáią,
Smiele Krzyż zetrze hárdey Hereziey głowę,
Pod ktorym Grábowskiego, widźiemy Podkowę.

LXV.

Ná tenże Herb.
V O T V M.

Idź w gorę cny Prałaćie, gdyż ći cnoty twoie,

Szerokie

Szerokie do Honorow przestrzenią podwoie,
Znáć, żeć Fata rzęśistszy Galer zgotowáły,
Gdy o to Krzyż w *Podkowie* twey nárysowáły.

LXVI.

Ná Stárożytny Herb Ich Mćiow PP. Potockich.

Krzyż *Herbem* IEZVSOWYM, mądrzy názywáią,
Krzyż mu zá włásny iego kleynot náznaczáią.
Nie vstąpisz Oyczystych Splendorow nikomu,
Boś Herbowny Iezusow, cny Potockich Domu.
Kiedyć się pieczętowáć *Krzyżem* swym dopuśćił,
Smiele rzekę do Herbu swego ćię przypuśćił.

LXVII.

Załosna Metámorphosis.

Mikołay Rożen, od Oprysżkow vpieczony.
Pátrz, co złych dźikość czyni, Oprysżkow bezbo-
Ah załosną pieczęnią! vczynili z Rożná. (żna;

LXVIII.

O Iánie Prostotrefnym.

Nie vmárł Idiotá, czy ich żyie máło;
Y tobie się tákowym, Iánie być dostáło.
Bráteni się iego mienisz, przy wesołey chwili,
Wierzęć, áleśćie się wśię bárdzo nie wrodźili.

LXIX.

Ná Animuszowátego Zárt.

Nie zgádnę choćbym miał z Oedypem zmowę,
Czapkę ná bákier nośisz, czyli głowę?

LXX.

Ná Mieśiąc, Gwiazdy, y Strzałę,
Oyczysty Herb, Iáśnie Wielmożney
Iey Mći Pánicy Woiewodźiney Wileńskiey
Xiężny Ostrowskiey.
Fundatorki Collegium Ostrowskiego
Societ. IESV.

Vstąpćie nocy, vstąpćie ćiemnośći,
Przy ták życzliwych Plánetow iásnośći.
Wszystkie z tąd nocy, y okropne ćienie,
Xiężycy Mieśiąc, y Gwiazdá rozżenie.

Daremno

Dáremno Mądrzy Słońcu pochlebiaćie,
Dármo go Rządcą Náuk názywaćie:
Kto się OSTROWSKICH o Athenách spyta,
Mieśiącowi to prawdźiwiey przyczyta.

O STRZALE.

A záś o tobie Iásno świetna Strzáło,
Coby się mowić ná tym plácu miáło!
Lubeś z kołczoná Apolinowego;
Lub z Arsenału wźięta Niebieskiego.
Wysoko godźisz złotym grotem swoim,
Bo Wieczność y Bog sam, iest Celem twoim.

LXXI.

Iádąc mimo Láncut.
O Kásztelu Láncuckim.

Iáśnie Wielmożnemu Iego Mośći Pánu Márszał-
kowi Koronnemu.

Iże Kásztel Láncucki, wody w koło nie ma;
Dáremno cny Márszałku, zwáwy Mom⁹ mnièma.
Nic mu ná pomieniońey Obronie nie schodźi,
Gdy go twoiá Oyczysta *Srzeniáwá* obchodźi.
Precz Páktole, precz Hermy, precz perłowe Tági,
Stárożytny Potok twoy większey v mnie wagi.
Niedobyty Kásztel twoy, nigdy nie szwánkuie;
Bo á ktorysz Annibál złoty nurt zgruntuie?

LXXII.

O Srzeniáwie w tenże czás.

Do Iego. M. P. STANISŁAWA LVBOMIRSKIEGO,
Iego Mći. Páná Márszałká Koronnego,
Wielkiey Expektátiwy Syná.
W Láncuckim Kásztelu residuiącego.

Nie szukay Hipokreny, cny Márszałkowicu; (cu.
Nie krwie tylko; lecz y cnot Oyczystych dźiedźi-
Aońskim się, złoty twoy Potok Duchem wspienił,
A sam Kásztel, w vczony Párnás się przemienił.
Zá Phœbá, Mądry Oćiec; to iest moie zdánie,
A Herbownać *Srzeniáwá*, zá Helikon stánie.

LXXIII.

NAGROBEK.

Prędko

Prędko po Chrzćie zmárłemu Synaczkowi,
Iego Mći. P. RAPHAŁA LESCZYNSKIEGO. (może;
Czym był Anyoł? czy człowiek? słusznie wątpić
Kto się dowie żem w grobie miał dźiećinne łoże.
Nie pytay się, czemubym zszedł ták prędko z świá
Y kwiát piękny nie czeka doiźrzałego látá. (tá;
Dość żem kresu dobieżał, pierwey niżlim chodźił,
Dość mi na tym, iżem się Lesczyńskim vrodźił.
Płácz ná stronę; płákáć mnie namnicy nie potrzebá
Chybá temu, ktoby mi chćiał zazdrośćić Niebá.

LXXIV.

Załośni Rodźicy,
W kilku dni zmárłey Coreczce.
NAGROBEK.

Tu żałośni, Coreczkę Rodźicy złożyli:
Wątpiąc czy świátu, czyli Niebu ią zrodźili?
Ale gdy ią ták prędko śmierć z oczu porwáłá;
Nie omylny znák że się Niebu spodobáłá.

LXXV.

Pobożnemu Małżonkowi,
Imieniem Załosney Małżonki.
NAGROBEK. (śći

Ktośkolwiek ieśt, stań gośćiu. Tu dług śmiertelno-
Pobożny Mąż niezeszłey wypłáćił wieczności.
Ah Smierći! śćisła Miłość parę tę złączyłá:
Tyś wieczny między nimi *Rozwod* vczyniłá.

LXXVI.

Ná Popá Ruskiego Zárt.

Niekształtnieś się vstroił, Soborny Práłaćie•
Nie kształt, włos długi, krotki rozum w długicy
LXXVII. (Száćie,

Słába wielkiey odwagi nagrodá.

Dźiąg tobie widzę trzebá; á *dźięki* oddano,
Wierzę kwitowałbyś z tych, gdybyć owe dano.

LXXVIII.

Ná Stáre Przysłowie,
Dos sunt Vxoria lites,
Swiętego Iurisły Decisia.

Ktora

Ktora Zoná, zá *Posag Swary* w Dom wprowádźi;
Tákiey też dáć ná *kiju*, *Oprawę* nie wádźi.

LXXIX.

Ná Oyczysty Herb.
I. M. X. Czołchańskiego, Opátá Teplinskiego.

Wysokąć bárdzo metę Niebá zámierzyły;
Gdyć Mieśiąc zá ćięćiwę pod Strzałę złożyły.
Nie chybisz pewnie celu Honoru wielkiego,
Tákći tuszy Horoscop Domu Oyczystego.

LXXX.

Ná Strzałę Rozdártą.

Mężnie tá tępi pyszne Heretyki Strzałá,
Choć rozdárta; coż mnie masz gdyby byłá cáłá.

LXXXI.

Dworem się báwiącemu Zacnemu Práłatowi,
Z Okázyey KRZYŻA *Herbownego.*

Luboć zewsząd Dyabelskie Inwidye stoią:
Nie trwoż sobą, wiesz że się Dyabli Krzyżá boią.

LXXXII.

Do Reginálda Ziemká.
O Załosney śmierći Károlá Krolá Angielskiego.

Pátrz Reynáldźie, iák srodze Anglia zgrzeszyłá;
Gdy własną *Głowę* swoię, vćiąć dopuśćiłá.
Nie dźiw, iże Anglowie práwie poszáleli;
Bo z Głową oraz, wszystek rozum vtráćieli.
Rzekę, luboć się będą źiemkowie gniewáli;
Brytani Akteoná tego rozszárpáli.

LXXXIII.

Szalony Rozum.

Szalonyć Rozum, wszyscy przypisuią;
Szaloną w tobie pámięć vpátruią.
Przeczytłem temu; álem zwyćiężony,
Szalony Rozum masz; boś sam szalony.

LXXXIV.

Do Tángredá.
Ex Latino.

Ládáco báiąc mowisz, odpuść mi Tángredźie,

Milcz

Milcz ráczey; nie potrzebáć odpuſczenia będźie.

LXXXV.

O Bárźálim Podágryku.

Pod cźás Poſpolitego ruſzenia.

Podágrą ſię od Woyny wymawiaſz Bárzáli:
Tákichći to tám trzebá, by nie vćiekáli.

LXXXVI.

Do Dłużniká.

Ktory ſię z ſwym Kredytorem práwował. (waſz,
Długow nie wypłacáiąc, zwłok práwnych viy-
Y ſwoich Kredytorow ták częſto pozywaſz,
A coraz dáć Sędźiemu, dáć y Práktykowi,
Trzebá dáć y od pozwu Pánu Piſárzowi,
O rzecz ſię wierę dármą, nie bez ſzkody kuśiſz,
Bo żebyś raz nie oddał, częſto dawáć muśiſz.

LXXXVII.

Odpowiedź Owenowi y Akátholikom,
O Poſtách Kátholickich.

Czemu ták wiele Poſtow Papież nam nákazał?
Aby ſię bydź naſtępcą Piotrowym pokazał.
A wy záś w Piątek mięſo y w Sobotę zrzećie,
Bośćie Wilcy, z żárłocznych y z Wilkow idźiećie.

LXXXVIII.

O KAZANIV.

Do Przyiaćielá.

Ieżeli to Kazánie nie do guſtu twego, (go.
Nie mnie w tym winić trzebá lecz ćiebie ſáme-
Tyś ći to kazał nie ia: bo kazánie moie,
Iedyne tylko było roskazánie twoie.
A ták ieżeli nie chceſz Kazániu moiemu,
Muśiſz wżdy Roskazániu przebaczyć ſwoiemu.

LXXXIX.

Do Biegłego po Woynie.

Ingenio nimium veloci diceris eſſe,
Sed mage veloces ſunt tibi Iane pedes.

Toſż po Polsku.

Biegły maſz dowćip, moy Iáchniku drogi,
Biegłą maſz pámięć; naybiegleyſze nogi.

Idem aliter.

Kiedym ćię zwał ćiekáwym; to ſię ze mnie śmiali,
Ale iużći teraz tę ćiekáwość przyználi.

XC.

Do Przyiaćielá.

Wieſz co mowię: á ia też mowię to weſoło;
Wplotłeś mnie, z wielkiey ku mnie życzliwośći (w koło.

XCI.

Do Skąpego Cześniká.

W złotym pohárze, złe Wino.

Dźiękuięć ze czći, choć po Páńsku żyieſz,
Ze złotá do mnie ſzczery ołow pijeſz.
Ráczey ták vczyń, lurę pijąc złotem,
Każ mi czczy pohár oddawáć ná potym.

XCII.

DECISIA.

PROBLEMATIS.

Ktory Mieſzek ćięzſzy? Prozny? czy Pełny?

Rzecz dźiwna ćięzſza prozna ieſt Káletá,
Niżli tá w ktorey rzęśiſta monetá:
Choć pełny groſzow Mieſzek ćięſzki bywa?
Wierzćieſz mi, bárdźiey ćięży gdy vbywa.

XCIII.

Do Iana.

Kupiéby tego trzebá kto ćię o co prośi,
Czemu? bo więcey ſtráći ániżli vprośi.
Ták niedawno, kiedy ćię o wyżłá proſzono,
Paręć pierwey zá niego wołow dáć muſzono.
Dźiękuięć zá dar táki, gdyś ták ſzczodry Ianie,
Im mi mniey daſz, tym więcey, w domu mi zo-
(ſtánie.

XCIV.

O CHMIELV.

Pytałem was niedawno ſzláchetna drużyno, (no?
Co też ieſt mocnieyſzego? czy Chmiel, czyli Wi-
Alećktoś wierę ná to dobrze odpowiedźiał;
Choć tám gdźieś ná oſtátku, w kole náſzym śie-
dźiał.

Mocne iest, náder mocne wino; nie prę tego,
Alec w Polscze więcey nam Chmiel nábroił złe- (go.

XCV.

PALINODIA.

Gdy przyszłá wieść o Zbitym od Węgrow Thymoszu.

Ieśli Węgrzy Thymoszá, iáko mowią zbieli: (li.
Rzekę, że mocnym winem zły Chmiel zárłumie-
Ieśli tá wieść prawdźiwa, vcz się z tego czynu,
Zeć przećię muśi plácu Chmiel vstąpić winu.

XCVI.

O Chámie Tátárskim.

Hám, hám często wołáią, kiedy dźieći strászą:
Ah, toźći teraz czyni, ktoś z Oyczyzną nászą.
Hám, hám, często zmyślone ięzyki wołáią,
A ná ten głos szalone dźiecká vćiekáią.

XCVII.

Práwo Krupy z Krzyżakámi.

Nász Iágiełło zbił Krzyżaki,
Y ten Krupá chce bydź táki.
Dármo suszysz mozg nieboże:
Krupá, Iágłą bydź nie może.

XCVIII.

Ná Lákomcá Skąpego.
ex Graeco.

Niewiem komubyś złotey wolnośći dochował;
Gdyś y złoto w żelázne káydány okował.
Dármo Momus skąpemu Plutusowi łáie:
W większey v ćiebie złoto, niewoli zostáie.

XCIX.

TARATAN.

Ná Pospolite Ruszenie.

Bierzćie się do Páłászow, bierzćie się do koni;
Dobadźćie stárożytną rdzą stępionych broni,
Gdy się zewszad Marsowe otwieráią wrotá,
Bespiecznieysza *Zeláżna*, wolność niżli *Złota*.
Bierzćiesz się do Páłászow, bierzćie się do koni;
Sámo *Zeláżo* Złotey Wolnośći obroni.

Bo kto Złotey Wolnośći, przez Zelázo dostał;
Rzadko się przy Wolnośći bez Zelázá został.

C.

O ANGLIKACH.

Czemu Angli száleią, mam respons gotowy:
Krolá swego zábiwszy, zostáli bez *Głowy*.
Nie dźiw że się Páństwá ich w tákie woyny wdáły,
Gdyż im iuż tylko ręce bez głowy zostáły.

DO ZOILA.

O Swych Wierszách.

Szczypiesz mnie żwáwie, mowiąc, Zoilu záiádły,
Ze nie wielom do Smáku wiersze me przypádły.
Dáremne sztychy twoie: dáremne y tyry:
Alboś iest náder głupi, álboś bárdzo szczyry.
Bynamniey ostrożnego sercá w tym nie ránisz,
Y wysoce wychwalasz, kiedy mnie ták gánisz.
Wiele głupich ná świećie; Mądrych bárdzo máło;
Otosz się mnie nie wielom podobáć dostáło.

Ad Veterem Censuram.

Recens Responsio.

Scribimus indocti, doctiq; Poëmata passim:
Nam simul indoctus, doctus & illa legit.
Hinc & Lectorum varijs conceptibus æquat,
Authorum varios, Doctor Apollo, libros.

Ná Dawną Censurę,
Swieża Odpowiedź.

Księgi teraz, y Mądrzy y głupi wydáią,
Czemu? bo ie y Mądrzy, y głupi czytáią.
Zá tym Apollo kwoli ták rożnym humorom;
Ták rożnym też dopuszcza drukowáć Authorom.

In animosum Laconis cuiusdam dictum,
in quo asserit.
Solam qua fugerent Viam
Lacedamonij nesciebant.

GLOSSA POLONICA.

Wierzę: bo y ći też ták oślep vćiekáli,
Ze się y o gośćiniec bity nie pytáli.

Kogo tchorzem podszyty strách zá włosy chwyta;
Táki się o gośćiniec, y drogę nie pyta.

O Kárle Animuszowátym,
Ex Marullo.

Ośmielony ná mrowkę Kárzeł, gdy iey dośiadł,
Rozumiał że srogiego Elephántá ośiadł.
Ale kiedy z nim mrowká trochę poskoczyłá,
Záraz ták subtelnego iezdźcá z śiebie zbyłá.
Nie tu koniec nieszczęśćia: kárlik opłákány,
Mrowczemi był kopyty srodze strátowány.
Z czego gdy się ktoś śmieie: rzekł z płáczem do (niego.
Iákbyś się śmiał z vpadku Phaætontowego.

O Roży ná Nodze, in Iunie.

Kiedy wonny Szárłat swoy Roża rozwinęłá;
Y ná mnie też bolesna Roża wykwitnęłá.
Ztądmnie ostremi bodzcy przykry bol przeszywa;
Widzę że nigdy Roża, bez *Ciernia* nie bywa.

O T E Y Z E.

Quidquid calcauerit, id Rosa fiat.

Ieśli o tákiey Roży rozumieć się miáły,
Pochlebstwá ktore dawnych v Rzymian bywáły.
Wierzęć im, wierzę, czego zazdrośćić nie było,
Aby to co zdeptáli, w Rożą wykwitnęło.

O Swych Wierszách.

Dármom ták wiele wierszow pisał; ktoś powie- (dał,
Prawdá: bo mi nikt zá nie, y hálerzá nie dał.
Iusz teraz złote one zwyczáie vstáły,
Kiedy ważną ná świećie cenę wiersze miáły. (no
W wiersze przedtym, wśi, złoto, folwárki chwyta-
A teraz ledwie płotki w wierszách zostáwiano.

O M E D Y K A C H.

Chceszli áby ćię Medyk skuteczniey rátował;
Trzebá wprzodbyś mu ręce dobrze násmárował.
On ći trunek opisze, ty mu smárowánie,
Tym będźie ochotnieysze lekarstw opisánie,
Dać Receptę z Gálená; ty mu z Miechowity.
A ták będźie y báran cáły, y wilk syty.

Podágryk

Podágryk nie vważnemu.

Muszę rzec, ná twoię ták nieuważną mowę;
Ia ná nogi choruię: ále ty ná głowę.

Czemu teraz nie wiele Poëtow, ile dobrych?

R E S P O N S.

Pytasz Mártiális zow czemu się przebráło!
Temu, że Mecœnatow z Augusty nie sstáło.
Dla tego ći Poëtow ták dowćipnych mieli,
Bo złotą osłą ostrzyć dowćipy vmieli.
Iać o ten Musat niedbam, gdyż moy stąn szczęśliwy.
Inákże iuż zámierzył żądzom moim niwy.
Otoli niech Mecœnas, niech y August będźie;
Tyśiąc Poëtow, Polskim ná Párnáśie śiędźie.

D O M I C H A L A,
O P R A K T Y K A C H.

Kto smáruie, ten iedźie.

Chcesz ábyć nie skrzypiąc szłá sprawá w Trybu- (nale,
Smáruyże dobrze ręce Práktykom Michále.
Kto smáruie ten iedźie: więc y ty nie żáłuy:
Zeby ięzyk nie skrzypiał, ręce dobrze smáruy.
Gdźie Zawácki, Iánidło, gdźie Státut vstáie,
Tám świeżych Miechowitá wywodow dodáie.

O Długách y Dłużnikách,

E T Y M O L O G I A.

Czemu to co kto winien *Długiem* názywáią?
Bo *Długo* w pospolićie *Długo* nie oddáią.

Do Zwayce młodego.

Iużći ták wiele Rokow, w Trybunale dano,
Mam zá to, iżeć też iuż y Látá przyznano.

Idem aliter, do tegoż.

Gdybyś ták wiele lat miał, ileć dano Rokow,
Przeżełbyś Matusalá, y wszystkich Prorokow.

Q V AE S T I A.

Gdźie w Krákowie Pápier naydroższy?

Drogi Pápier w Pápierni, droższy ná Smátruźie,
Droższy w máłych kramikách przy Ratuszney kiu (źie.
Droższy iesżcze w Księgárniách, y Typográfij,

Kędyż

Kędyſz przećię naydrozſzy ieſt? w Káncelláryey.

O KOSIE.

Kos wiezdżáiąc do Lubliná,
Swego vpominał Syná.
Nie długo tu popaſaymy,
A zbyt ſię ćiepło chowaymy.
Ktoś ſię boi złych Vrokow,
A ia Trybunálskich Rokow.
Złeć przedtym látá bywáły,
Lecz gorſze Roki náſtáły.

Ad Ioannis Oueni,
Epigramma 74. libri 2di. in quo ait,
Qui ſapitis, nolite meum caſtrare libellum.

RESPONSIO.

Cur prohibet fœdos, Ouen, caſtrare libellos?
Scilicet hac pœnâ, dignior Author erat.

Pro eodem deprecatio.
Seu ad Oueni Epigramma amica Subiectio.

Słuſznie to o co prośiſz maſz vprośić Ianie,
Nie ná Kśiąſzki; ná ćię to páść miáło karánie.

DO CZYTELNIKA.

O Fráſzkách Kochánowskiego.
Ktorych ſię pod klątwą czytáć nie godźi.

Piorun z Kośćielnych Niebios puſzczony,
Ogniem Sármáckie ráżąc Triony;
Spalet wproch Fráſzki Kochánowskiego,
Z ich prochu, ſtawiam Fœnixá tego.
Czytay; á obacz, że Apolliná
Zárty, bydź mogą bez Kupidyná.

Z MARTIALISA.

Ná Vprzykrzonego.

Mowiſz więc częſto, że *zá nic* nie ſtáło,
To; czego ná twą prośbę ſię nie dáło.
A czemuż przećię ták ſię o to dąſaſz,
Kiedy że to *Nic nie było* potrząſaſz:
Wſzák to *Nic* było, o coś mnie ty prośił,
Iam też *Nic* nie dał, otoześ vprośił.

O Swoich

O Swoich Wierſzách,

CENSVRA.

Ieſt tu Wierſz zá groſz, ieſt y zá pułgroſzá:
Ieſt dla Ludwiká, ieſt y dla Bártoſzá.
Nie wſzyſtkie ſię tu ná wybor znáyduią:
Bo ie nie wſzyſcy, ná wybor, wártuią.

O MVCHACH.

Wiele tu Much powiádaſz, wierzę twoiey mowie
Przydawſzy y te, ktorych ták wiele, w twey gło-
(wie.

O Trzećich Wićiách.

Wśiádaycie ná Koń; iuż też to nie żárty,
Kiedy ták nagle rozwieſzano kárty.
Iuż ná drzwiách wići oſtatnie przybito,
Ah! wieląſz tymi wićiámi dobito.

Złe Kupno po Pijánu.
Ex Latino.

Gdyś kupił Koniá, o iedynym oku,
Wprzod Węgierskiego nápiwſzy ſię ſoku.
Rzekł ktoś v twego blisko ſtoiąc żłobu,
Koń nie ma oká iednego; Pan obu.

Do Fábiáná.
Ex Latino.

Poſyłam ći ten máły Obraz Fábiánie,
Rubenſowey niekiedy ręki málowánie.
Máły to dar; przyznawam: lecz chceſzli więkſzego
Nie odemnie, od dáru, ten otrzymaſz mego.

O Zazdrośći.

DO DRVZBY.

Częſto mi mowiſz Druhu, y ia nie pręz tego,
Ze wielkie ſzturmy znoſzę gminu zazdroſnego.
Częſto ná mnie, zazdroſnym okiem pogłądáią:
Chwałá Bogu, że mi wżdy zayźrzeć czego máią.

O tymże do tegoż.
Ex Latino.

Zła ieſt zazdrość tá, ktora w drugich być widźimy,
Ale nie tá, od drugich, ktorą ponośimy.
A ták życzę, ábyś ty nie záyrzał niczego.

 A tobie.

A tobie, áby wszyscy záyrzeli wszytkiego.

Xiążęćiu Iego Mośći wiśniowieckiemu,
MICHAŁOWI KORYBVTOWI.
Wielkiego Bohátera Xiążęćiá Iego Mośći Ieremiaszá Woiewody Ruskiego,
Wielkiey Nádźieie Iedynemu Potomkowi.

Precz Málárze wytworni, precz Policletowie,
Precz subtelni Myroni, y Apellesowie,
Zaden pędzel, y dłoto, nie dokaże tego,
Aby miał dáć Humoru Abres Xiążęcego. (Iá
Chcesz widźieć Rycerska twarz, iákaby być miá
Xiążęćiá IEREMIEGO? weyźrzyi ná MICHAŁA.

DO KRICHNIKA.

Nie fráfuy się bynámniey, cnotliwy Krychniku;
Abyś snać nie okopćiał śiedząc przy dymniku,
Bo iáko Sálámándry ogień więc nie spárzy,
Ták y dym nie imie się twoiey szpetney twarzy.

NA STROYNYCH.

Dármo się, dármo głupcowie stroićie;
Dármo się dumnym bławatem zdobićie.
Rozum, nie czáple pioro, głowę zdobi;
Gdy ią kto w biegły Humor przysposobi.
Wierzćie chcećieli, moiey szczerey mowie:
Ołowny rozum bywa w Złotogłowie.

Do prędko powracáiącego z woyny.

Ledwieś zá pięć Mieśięcy do Obozu zbieżał;
A z támtądeś zá pięć dni nie cále przybieżał.
Nie tákeś ty w tey mierze iáko strách przewinił,
Zołwiem ćię przedtym: teraz, Ieleniem vczynił.

Do tegoż.

Nie vćiekłeś z obozu dármo powiedźiano:
Nie vćiekłeś wskárbnym ćię woźie wywieźio- (no.

Do tegoż.

Niewierzyłeś; iuż teraz wierz nieszczęśćiu swemu:
Nablizszy iest gośćiniec vćiekáiącem.

Do innego w teyże máteryey.

Ześ był poległ w Obozie táka tu wieść byłá,
Y Choć ty żyiesz, iuż wiem iáko się zprawdźiłá.

Bo po wielkim przelaniu, nie krwie; lecz Massyku;
Poległeś był żywy trup, w Namioćie, nie w szyku.

Ná Swarliwego.

Cokolwiekmy mowimy, ty przeczysz wszytkiemu
A toż nic nie mowimy: przecz że też y temu.

Po rozruchu nie potrzebny Animusz skárány

Po rozruchu, Mistrz z kimśi táką miał rozmowę.
Nie chćiałeś zdiąć przed Krolem czapki: zdymi- (że głowę.

O głowie żárt Krolewski.

Głowá wiodąc w Moskwie lud do boiu sprawiony
Pierzchnął w stronę, Mąż, przedtym, Mąż nie-
ustrászony.
Ták z wielkim iego żalem, bá y nie bez szkody
Przygnał go niezbedny strách áż do zimney wody
A ktoś rzekł. Prze Bog? toć nas sromotnie płaszáią
Gdy iuż nie nogi, lecz y Głowy vćiekáią.

O FRASZKACH.

Vbogi Poëtá, do Bogátego.

Kto pisze Fraszki,
Trzebá mu tászki,
Trzebá y flászki.
Nie wiele ruszy,
Phæbus o suszy,
Piśmienney duszy.
Co że ták, Ianie,
Vczyń zeznánie,
Przy pełnym dzbanie.
Kiedy w się leiesz,
Koncepty śieiesz,
Y zbyt wieszczeiesz.
A kiedy sucho,
Szczupleieć rucho,
Y Wierszow głucho.
Toć iest, to, czemu
Wierszowi twemu,
Sporzey, niż memu.
Tá iest przyczyná,

Że ia chudźiná,
Nie piiam Winá.

DO ZOILA.

Dármo kły ná me wierſze Zoilu gotuieſz;
Dármo ich zazdrośćiwie ſzczypáć obiecuieſz.
Iużem ia ćie vprzedźił; bo ich niżacz nie mam,
A że też tá twoiá ieſt intencya, mniemam.
A ták niech wiedzą ktorzy wierſze me czytáią,
Bez płotek, álbo plotek wierſze nie bywáią.

NA KTOSIA.

Skárżyſz śię Ktośiu, żem ćię w Wierſzách mych (ſztychował;
Y twoie Mankámenty świátu publikował.
Iać ćię nie znam; y tego nie vznawam w ſobie,
Ale że ty ták twierdźiſz, wolę wierzyć tobie.

Ná drugiego, eiuſdem farinæ.

Mowiſz, iże ćię częſto w Rytmách tych wytknio(no:
PrzeBog day pokoy temu; być nie vwierzono.

EPILOG,
O Swoich Wierſzách.

Wybaczą tym drobiazgom ktorzy ie czytáią, (ią.
Wiedząc że głowne Ryby w Wierſzách nie bywá-
Kto chce głownych Konceptow, nie ná miáłkiey wodźie,
Nie w Wierſzách ich, lecz w wielkim niech ſzuka Niewodźie.

FINIS.

A. M. D. G. B. V. M. H.